

கொலம்ஹா
புதிய வெளியீடு

S.V.பார்த்தசாரதி
பாடிய

GE.6305 { முந்து வெணுக (தர்பார்)
(2 பாகங்கள்)

புனி விஜயலக்ஷ்மி
பாடிய

GE.6296

உன்னரும் தயவில்லையா
(சுந்தர விநோதின்)
கைவீடெனென்று (கமாஸ்)

முன் வெளியீடு :-

CA.1453 { ஆதிபரம்பொருளை
களி மயிலாட

GE.6020 { கன்னிப்பருவத்திலே
தாமோதரன் மருகா

GE.6129

பரம கிருபாகரனை
பரற்றிவார்

ரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ்
மதராஸ் . 2

G.M.A.C.

மேல்கண்ட டிஸ்குகள் எங்கெல்லாம் கிடைக்கும் :

மேல்கி. மல். ஹன்ட் Co., 48-2, காவலி Co.டி. பெங்கல் கண்டெய்மென்ட், மேல்கி.,
குப்தா கர்ப்போசேஷ், தாய் பெட்டி ரூ. 35, 17A/428 அகனாக ஆர்டர் ரேத, மேல்கி.

அ ந கி ன்

இ ரு த லை மு றை

இருபது வருஷ வித்தியாசம்! இருந்தும், தாய் தன் பரிசுத வயது மகளைப்போல் யெளவனத்தோடும், சரும அழகுடனும் விளங்குகிறாள். காரணம் இந்த தாய் தன் தாயின் சொந்தப் பியர்ஸ் சோப்பையும், சுத்த ஜலத்தையும் உபயோகித்து சரும அழகைக் காப்பாற்றிக் கொண்டதுதான். இந்த முறையைப் பின்பற்றி அழகான அவள் மகனும் தன் சருமத்தைக் காப்பாற்றுவதால், இருபது வருஷத்திற்குப் பின் தன் தாயின் சருமம் இன்று இருப்பதுபோல், அவன் சருமமும் அழகுடன் விளங்கும். காப்பத ஆண்டவரே, இந்திய அழகினின் பிரபல சோப் பியர்ஸ்தான். அதன் மனமும், பட்டுபோன்ற மிருதுவான தன்மையும் மூத்த சோப்புகளை விட உயர்ந்த கந்தாரத்தின் அடைவைக் கொண்டுள்ளன.

பியர்ஸ் சோப்

அழகின் அடிக்கல்

பக் 5
தழ் 44

1946 ஜூன் 9

விலை
வகை 27

என்ன சேதி?	---	---	5
எனவுப் பிரச்சினை (அமெரிக்காவில்)	...	உம்மன்	6
என் வந்துவிட்டது!	...	---	9
மகாபிரியின் சபதம்	---	கல்வி	12
சனசஞ்சாரம்	...	---	19
குடுவெட்டி சாமன்!	...	டி. கே. சி.	20
கந்தாயிரம் ரூபாய்ப் பரிக	---	ஸோமால்	22
முதும் அன்பும்	---	ஸி. ஆர். ஆர். மணி	24
சனசஞ்சாரம்	---	---	30
சத்தூர் கப்பிரமணியம்	---	இசைத்தேவி	33
கை யார்?	...	ஸி. ஆர். சாமல்வாமி	35
சு அறதால்	---	---	39
சுப்பா மலர்	---	ராஜி	40
சுதமும் கல்யாணமும்	---	எஸ். வி. எஸ்.	42

"கல்வி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும் கற்பனையே.

தென்னை மரத்தைக் கற்பக விருஷம் என்று நம்மவர்கள் சொல்வார்கள். தென்னை மரத்தில் ஒவ்வொரு பகுதியும் மனிதனுக்கு ஏதேனும் ஒரு வகையில் உபயோகமாகிறது. கைப் போன்ற உபயோகமான மரம் வேறு ஒன்றுமே இல்லை.

கடவுளுடைய சிருஷ்டியின் அற்புதத்தைப் பார்க்க வந்திருந்தால், தென்னை மரத்தையும் அதில் தேய்க்காய் பயித்திருப்பதையும் பார்த்தாகப்போதும்.

சவுக்கு மரமும் கருவேலமரமும் முனிக்கும் அகே யூயில்க் தென்னை மரம் முனித்து வளர்கிறது. அதே யூயில்குத்து சத்தை உறிஞ்சி உச்சிக்குக் கொண்டு போய் அமுதம்போன்ற எனவுப் பொருளாக மாற்றித் தருகிறது. தேய்க்காய் என்னும் தற்புத சனத்தரீயப் பொருளும் பாகுங்கள். மேலே பன வென்று வானில் யூயி பச்சை மட்டை; அதன்மேல் தாள்; அதற்குள்ளே கெட்டி ஒடு; ஒட்டுக்குள்ளே கலிய தின்பண்டம்; அதனுள்ளே இனிப்பான பானம். என்னும் உடம்புக்குப் பழமும் கெழும் தாக்கடிய 'விடமின்' கத்துகள் உள்ள அயூய உணவுகள்.

இத்தகைய அமுதம் போன்ற உணவுப் பொருளை விஷ மரமாத்ரி உடம்பையும் அறிவையும் கெடுத்துக் கொள்ளும் உணவையென்று சொல்வது? அத்தகைய மடகையி லுத்து எக்காய் வறுமையும் சம்பாதிக்கும் கொடுமையைத் தவிர என்ன வென்று சொல்வது?

கற்பக விருஷத்தை விஷ விருஷமாக்கும் மடமையும் கொடுமையும் தாட்டிவிருத்த யூயி வேண்டும். என்னுக் கடைகள் எல்லாம் உடனே மூடப்பட வேண்டும். இந்த ஆயம் பற்றிய விவரமான தகவல்களைத் தாய்வி இந்த இதழ் "கல்வி" வெளிவருகிறது.

மயிலையில் ஜவுளிகளுக்கு

பிரபலமான இடம்

கலியாண காலத்திற்காக உயர்ந்த ரக கொள்ளை காலம், பெங்கால், பெரூரஸ் பட்டு சேலைகளும், தாவணிகளும், ரவிக்கை துண்டுகளும் நவநாகரிக டார்பானாவும், நூதன டிசைன்களில் இதர ஜவுளிகளும் ஸ்பெஷலாக தருவித்துள்ளோம். தங்கள் நல்வரவை அன்புடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹால்

(ஜவுளி வியாபாரம்)

7 வடக்கு மாட வீதி

மயிலைப்பூர்

::

மதராஸ்

மலர் 5

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா

—பாடியார் | இதழ் 44

என்ன சேதி?

அரிசியோ அரிசி!

உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி மேல்
ட்ட சபையில் பேசிவந்தவரில் டாக்டர்
ராஜன் முதன்மையாக இருந்தா ரென்
தைப் பார்த்தோ மல்லவா? கீழ்ச்சட்ட
பையிலோ, ஸ்ரீ அண்ணாமலைப் பிள்ளை
ணவுப் பிரச்சனையைத் தவிடுபொடி
ராக்கி விட்டார்! பேசுவதற்கு எழுந்து
ின்றதும், கையோடு அவர் கொண்டு
ந்து பத்திரமாய் வைத்திருந்த மூட்
டையை அவிழ்த்தார். அதிலிருந்து புழுத்த
அரிசியையும் உளுத்த சோளத்தையும்
டுத்து "இதோ பாருங்கள், ரேஷன்
ானியத்தின் இலட்சணத்தை!" என்று
ல்லாரும் பார்க்கும்படி காட்டினார்.
கொஞ்சம் அரிசியை ஒரு கையில் எடுத்து
இன்னொரு கையில் அரைக்கவும், அரிசி
ட்டனே மாவாகப்போன அதிசயத்தை
ரம். எல். ஏ.க்கன், மந்திரிமார்கள் எல்லா
ம் பார்த்தார்கள்.

"இந்தப் புழுத்த அரிசியையும் உளுத்த
சோளத்தையும் ஜனங்களின் தலையிலே
ட்டுவதென்கிறேன்? இது முறையா? இது
குமா?" என்று கதறினார்.

வர வரக் கூட்டம் குறைந்து, பாக்கி
ன்னவர்களும் தூங்கி விழுந்து கொண்ட
ருத்த சட்டசபையானது ஸ்ரீ அண்ணா
லைப் பிள்ளை பேசிடபோது நிமிர்ந்து
ட்கார்ந்து கவனிக்கும்படி ஆயிற்று.

வருகிறது கப்பல்

"அமெரிக்காவிலிருந்து 11 லட்
த்து 05 ஆயிரம் டன் தானியம் இந்தியா
க்கு வரப்போகிறது!" என்று பிரிட்
டிப் பார்க்கிமெண்டில் மில்லர்-மாரிஸன்
தறிவித்த செய்தி கமக்கெல்லாம் குது
லத்தை உண்டாக்கியது. "பஞ்சம் இனி
மல் என்ன செய்யும்?" என்ற தைரி
த்தையும் உண்டு பண்ணியது. ஆன

லும், அந்தக் குதூகலத்துக்கும் தைரியத்
துக்கு மிடையே, "எந்த மாதிரி தானியம்
வரப்போகிறதோ?" என்னும் கவலையும்
ஒரளவு இல்லாமற் போகவில்லை.
ஸ்ரீ அண்ணாமலைப் பிள்ளை மூட்டை கட்டி
க் கொண்டு வந்த தானியம் மாதிரியே
வந்துவிட்டால் என்னத்தைச் செய்கிறது?
அமெரிக்காவிலே மனிதர்களுக்குக் கண்டு
மிச்சமாகும் தானியத்தை யெல்லாம்
மாடுகளுக்கும் பன்றிகளுக்கும் தீனியாக
வைப்பார்கள் என்று பத்திரிகைகளிலே
அடிக்கடி படித்து வந்தோர். மகா
ராஜர்கள் நமக்கு என்ன மாதிரி தானி
யத்தை அனுப்புகிறார்களோ, என்னமோ?
கப்பல் வந்து சேர்ந்து தானியத்தைக்
கண்ணால் பார்க்கும் வரையில் கொஞ்சம்
கவலை இருந்து கொண்டதா விரும்பும்.

தலைகீழ்ப் பாடம்

ஒரு காலத்தில் இந்தியாவின் தேசிய
இயக்கத்தில் "அன்னிய சாமான் பிடிஷ்
காரம்" மிக மூக்கியமான அம்சமா
யிருந்தது. இப்போது நிலைமை தலை
கீழ்ப் பாடமாக மாறிவருகிறது. அன்னிய
தேசத்திலிருந்து உணவுப் பொருள் வரு
வதற்காகத் தூதுக்குமேல் தூது அனுப்பு
கிறோம். சிபார்சுக்கு மேல் சிபார்சு
அனுப்புகிறோம். அமெரிக்கா அனுப்பும்
தானியம் கம்மா அனுப்பப் போவதில்லை.
அந்தக் கடனை எந்த வழியில் தீர்க்கப்
போகிறோமோ தெரியவில்லை. இந்த
மாதிரியே சில வருஷத்துக்குத் தானிய
இறக்குமதி செய்து கொண்டிருந்தால்,
தானியத்தின் விலையும் பிரிட்டிஷ் கப்பல்
களுக்குக் கூலியும் சேர்ந்து பிரிட்டன்
நமக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஸ்டீர்லிங்
கடன் பூராவும் தீர்ந்து போனாலும் போக
லாம் அல்லவா?

உணவுப் பொருளுக்கு மட்டும் அல்ல;
பத்திரிகை அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய

காசித்துக்காக இரண்டு பிரபல பத்திரிகாசிரியர்கள் அன்னிய நாடுகளுக்குத் துது சென்றிருக்கிறார்கள்!

துணிப் பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சென்னைச் சட்டசபையில் நடந்திருக்கும் விவாதத்தைக் கவனித்தால், "துணி அறுப்புங்கள்!" என்று மன்றாவதற்காக கலங்காடியருக்குத் துது அனுப்ப நேர்த்தாலும் நேரலாம்போ விருக்கிறது!

முதற் கடமை

ஜெர்மனியையும் ஜப்பானையும் போல் இந்தியா யுத்தத்தில் தோற்கவில்லை; அன்னிய சைன்யத்தின் படை கொடுப்புக்கு ஆளாகவில்லை. ஆயினும் இந்தியா ஏன் இந்த கதியை அடைந்திருக்கிறது? ஆறு வருஷ காலம் மாகாணங்களை அட்வைஸரி கவர்ன்மெண்டுகளின் கீழ் விட்டிருந்ததின் பலன்தான்!

அந்த நிலைமை இனிமேலாவது மாற வேண்டும். நமக்கு வேண்டிய உணவையும் உடையையும் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது, புதிய காங்கிரஸ் மந்திரிகளின் முதற் கடமையாகும்.

மணங்குக்கு ஒரு ரூபாய்

மொத்தத்தில் இரண்டு சபைகளிலும் உணவுப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக கடந்த வாதம் செவிடன் காதிற் றனவிய சங்காக முடியவில்லை. ஓரளவு பலனளித்திருக்கிறது என்றே சொல்லவேண்டும். விவாத ஆரம்பத்தில் பிரதம மந்திரி பிரகாசம் சமர்ப்பித்த பஞ்ச நிலநரசனத்திட்டம் சாரமில்லாத மாமூல் அதிகார வர்க்கத் திட்டமாக இருந்தது. விவாதத்தின் முடியில், அங்கத்தினர்கள் கூறிய

யோசனைகளை அனுசரித்துச் சில புதிய திட்டங்களைக் காரியத்தில் கொண்டுவருவதாக வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தப் புதிய பஞ்ச நிலநரசனத் திட்டங்களில் ஒன்று, "ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் சர்க்காரிடம் நெல் கொடுப்பவர்களுக்கு மணங்குக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் இனும் தரப்படும்" என்பது. மணங்குக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும், 24 பட்டணம் படி அடங்கிய தஞ்சாவூர்ச் கலம் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை ரூபாய் ஆகிறது. நெல் விலையைச் சிறிதளவு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் எவ்வளவா மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதெல்லாம் முடியாது என்று கண்டிப்பாகக் கவர்னர் துரையும் பிரதம மந்திரியும் சொன்னார்கள்.

இப்போது கலத்துக்கு ஒன்றரை ரூபாய் இனும் அளிப்பது "வைத்தால் குடுமி சிறைத்தால் மொட்டை" என்ற வசனத்தை யொட்டி இருக்கிறது. கலத்துக்கு ஒன்றரை ரூபாய் அதிக விலை கொடுப்பதினால் பாதகமில்லை. ஆனால் அந்தப் பணம் உண்மையில் விவசாயிக் குப்போய்ச் செருகிறதா என்பது கேள்வி. அதாவது நெல்லை அளந்து கொடுக்கும் விவசாயிக்கு மட்டுமே மேற்படி இனும் கொடுப்பது முறையாகும். இடையில் கொள்ளை லாபம் அடிப்படற்காக நெல் சேர்த்து வைத்திருக்கும் கள்ள மார்க்கெட் வியாபாரிக்கு மேற்படி இனும் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படிக் கொடுப்பது விவசாயிக்கு அரிது இழைத்துக் கொள்ளக்கூடார்களாக்கு உதவி செய்வதாகும். கள்ள மார்க்கெட் முதலாளிகள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் தானியத்தை ஸ்ரீ பிரகாசம் காரு இன்னொரு சமயம் சொன்னது போல் 'தோண்டி' எடுத்துப் பறிமுதல் செய்வதுதான் சியாயமாகும்.

**கல்விடைக்குறிச்சி ஹைஸ்கூல்
கட்டிட நிதிக்காக**

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி
உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி
16-8-46 ஞாயிறு மாலை 6 மணிக்கு
கல்விடைக்குறிச்சி ஹைஸ்கூலில்
டிக்கெட்டுகள்:

ரூ. 100/- ரூ. 25/- ரூ. 10/- ரூ. 5/-
ஆதரவாளர். தன்கொடையாளர் களுக்கு
சில இடங்கள் சேர்த்துக்கொடுக்க நினைப்பது
செய்யப்பட்டிருக்கின்றன

R. S. A. சங்கரய்யர் R. செல்வைய்யன்
S.N.N. சங்கரலிங்கய்யர் (கமிட்டி மெம்பர்கள்)

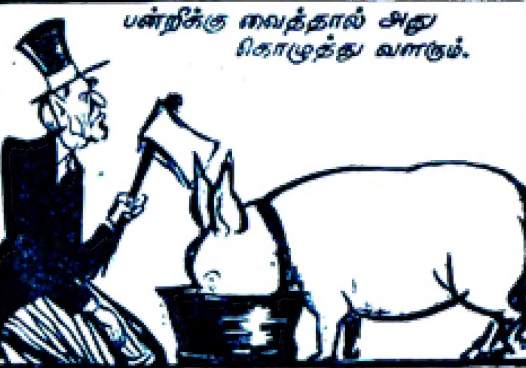
அதிகப்படி சோதுமையைக்
குதிரைக்கு வைத்தால்

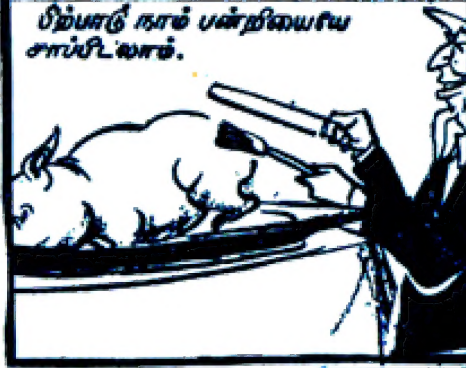
பிறகு நாம் அதன்மீது
சவாரி செய்யலாம்.

பன்றிக்கு வைத்தால் அது
தொழுத்து வளரும்.

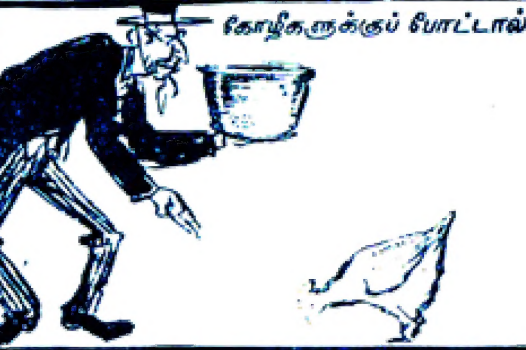
பிற்பாடு நாம் பன்றியை
சாப்பிடலாம்.

பசுவுக்கு வைத்தால்

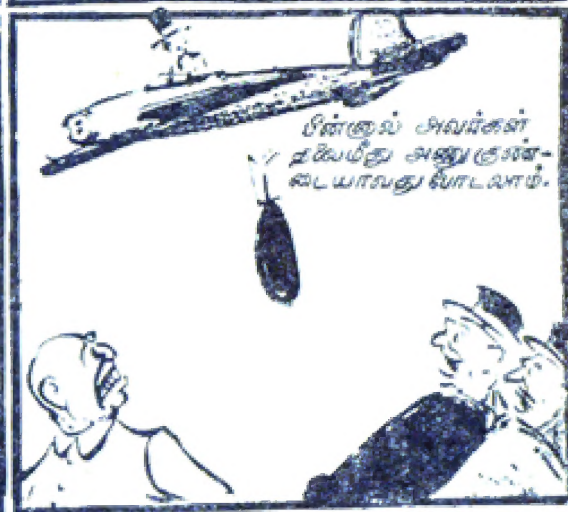
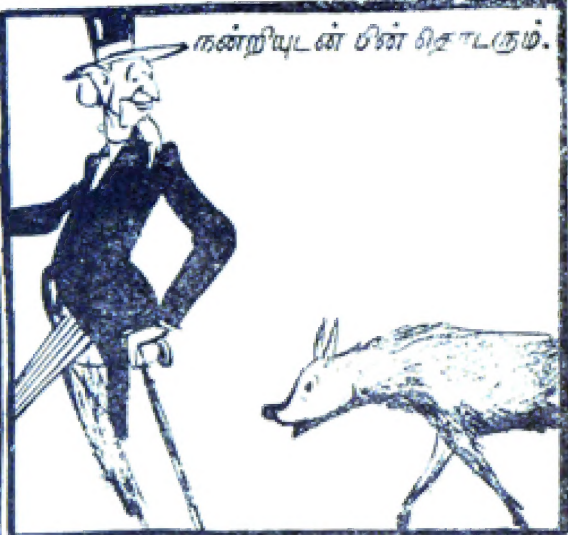

கொழிகளுக்குப் போட்டால்

நமக்கு முட்டைகள்
கிடைக்கும்.

காலம் வந்துவிட்டது!

பொன்னாது கள்ளரக்கனே! காளம் உனக்கு வந்து விட்டது! சவு இரக்கமற்ற பாதகனே! உன் இறுதி நான் தெருங்கிவிட்டது! நீ கதி கஷ்டு கிருயா? நஞ்சுய்க் கதி கஷ்டு! நீ பயந்து நடுங்குகிருயா? நஞ்சுய்ப் பயந்து நடுங்கு! உன் நெஞ்சு பக், பக் கொன்று வேகமாய் அடித்துக் கொள்ளு கிறதா? அதி வேகமாய் அடித்துக் கொள்ளட்டும்! பாவி அக்கனே! உன் காளம் முடிந்து விட்டது! உன் கழுத் துக்குக் கயிறு தயாராகிவிட்டது!

உன்னிடம் யாரும் இரக்கம் காட்டப் போவதில்லை. ஏனெனில் நீ யாரிடமும் இரக்கம் காட்டியதில்லை. ஆறா! எத்தனை ஏழைக் குடித்தனங்களை நீ கெடுத்திருக்கிறாய்? எத்தனை மனிதர் களின் அழிவைக் கெடுத்து அவர்களை மிருகப் பிராயமாக்கி யிருக்கிறாய்? எத்தனை ஸ்டீம் பொன்மணிகளின் வயிற்றெரிச்சலைக் காட்டிக் கொண் டிருக்கிறாய்? எத்தனை ஸ்டீம் குஞ்சு குழத்தைகளைப் பட்டினி போட்டுக் கொன்றிருக்கிறாய்? ஆறா! பஞ்ச சாட்சதனைக் காட்டினும் பன் மடங்கு கொடிய அரக்கனாயிற்றே நீ! உன் னிடம் யார் இரக்கம் காட்டுவார்கள்?

கள்ளரக்கனே! உன் ஆயுள் முடிந்து விட்டது. சென்னியில் காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்ட் ஏற்பட்டு விட்டது. மது விலக்குச் சட்டம் ஏற்கெனவே தயாரா யிருக்கிறது. உன்னால் வந்த வகுமானத்துக்குப் பிரதி வகுமானம் ஏற்கெனவே ஏற்பாடாகி யிருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்துக்கு வந்திருக்கும் புதிய கவர்னர் துரை உன் உறவைக் கட்டோடே விட்டொழித்தவராம்! எனவே, அற்ப நம்பிக்கை வைக்கவும் இனிமேல் உனக்கு இடம் கிடையாது. பரளோக யாத்நைக்குத் தயாராக வேண்டியதுதான். விடை பெற்றுக் கொண்டு தடையைக் காட்ட வேண்டியதுதான்.

ஆகா! தெரிகிறது! உன் மனதிலே இன்னும் கொஞ்சம் சபலம் இருக் கிறது. "தன்னைவேளையாக அட்கப் பொன்னாது ஸீ. ஆர். பிரதம மந்திரி யாக வில்லை! அதனால் இன்னும் கொஞ்ச காளம் தம்பிரிப் பிழைக்கலாம்!" என்று நினைக்கிறாய். "பிரகாசம் காலு தானே பிரதம மந்திரியாய் வந்திருக்

கொடு! அவருடைய பல ஜோவிகளி றும் கவலைகளிலும் தம்முடைய விஷ யத்தை மறந்து பேய் விடுவார்!" என்று எண்ணுகிறாய். ஆனால் அதெல்லாம் வீண் ஆசைதான். பிரதம மந்திரி பிரகாசம் உன்னை மறந்து விட்டாலும் ரூபகப்படுத்த வேறு பலர் இருக்கிறார்கள். நீ அடியோடு இந்த மாகாணத்தை விட்டு ஒழியும் வகையில் அவர்கள் ரூபகப்படுத்திக் கொண்டுதா விரும்புபார்கள். கள்ளரக்கனே! நீ மூட்டை கட்ட வேண்டியதுதான்.

மேற்கண்டவாறு கள்ளரக்கனுக்கு தாம் கண்டிப்பாக நோட்டீசு கொடுப்ப தற்குப் போதிய காரணங்கள் இருக் கின்றன.

"கள்ளக்கடை மூடுவார்களோ, மூட மாட்டார்களோ?", "மதுவிலக்குச் செய்வார்களோ, செய்ய மாட்டாச் சார்களோ?" என்ற சந்தேகம் தமக்குச் சிறிதும் கிடையாது.

அந்தமாதிரி சந்தேகத்தைக் கிளப்பக் கூடிய சில ஆஸ்பதங்கள் ஏற்பட்டிருக் கின்றன என்பது உண்மைதான்.

காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ஏற்பட்டு ஒரு மாதத்துக்கு மேலாகியும் பிரதம மந்திரி பிரகாசம் மதுவிலக்கைப் பற்றி வாயைத் திறக்கவில்லை.

மற்றும் சில மந்திரிகள் மதுவிலக் கைப் பற்றிப் பேசி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் சந்தேகத்தைக் கிளப்பும் முறையி ல் பேசிக் குழப்பி யிருக்கிறார்கள்.

ஒரு மந்திரி தாம் பேசிய பொதுக் கூட்டத்தில் "மதுவிலக்கைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டு வரவேண்டுமா? ஒரேயடியாகக் கொண்டு வந்து விட வேண்டுமா? உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டாராம்.

"ஒரே யடியாக மூடவேண்டும்" என்று அத்தனை பேரும் சொன்னார்கள். "கொஞ்சம் கொஞ்சமாக" மூடுவதற்கு ஒருவர் கூடச் சாதகமாயில்லை.

இன்னொரு மந்திரி "மதுவிலக்கை உடனே செய்ய முடியாமல் ஒத்திப் போட நேர்ந்த போதிலும், விற்பனை வரியை மட்டும் எடுக்க முடியாது! வேறு பல சௌவுகள் இருக்கின்றன!" என்று பேசி யிருக்கிறார்.

இதெல்லாம் சந்தேக விபர்தங்களை உண்டாக்கக் கூடிய பேச்சுக்கள்தான்.

ஆண்போதிலும் இந்த வழ வழப் பேச்செல்லாம் யோசனையற்ற அரித்த மற்ற பேச்சு என்றே நாம் கருதுகிறோம். பிரதம மந்திரியின் மௌனத்துக்கு விபரீத அர்த்தம் கற்பிக்கவும் நாம் தயாராய்க்கிறோம். அவர் மதுவிலக்கைப் பற்றி மனதிற்குள் சிந்தித்துப் 'பிளான்' போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்றே நம்புகிறோம்.

வருகிற ஆகஸ்டு மாதத்திலிருந்து சென்னை மாகாணம் முழு வதிலும் பூரண மது விலக்குச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படு மென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அது இந்த மாகாணத்து பக்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெருந் துராக்மாவும் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம்.

பூரண மது விலக்கைத் தள்ளிப் போடுவதற்கோ, "கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டு வருகிறோம்" என்று சொல்வதற்கோ தற்சமயம் எந்த விதமான முகாந்திரமும் கிடையாது.

முகாந்திரம் ஏதாவது சொன்னால், அது பெய் முகாந்திரம் என்று நிச்சயமாக வைத்துக் கொள்ளலாம்.

1921-ம் ஆண்டிலிருந்து காங்கிரஸ் வேலைத் திட்டங்களில் மதுவிலக்கு மிக முக்கியமான திட்டமாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

கள்ளுக் கடை மறியல் செய்து எத்தனையோ ஆயிரம் காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் சிறை புகுந்தார்கள். எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் அடிபட்டார்கள். எத்தனையோ சர்கோதாரிகள் கைகளில் குழந்தையுடனே மறியல் செய்து சிறைக்குப் போனார்கள்.

அந்தத் திட்டத்தினாலேதான் கல்வியறிவில்லாத, — பத்திரிகை படிக்கத் தெரியாத, — பாமர மக்களிடையே காங்கிரஸ் மகா சபையின் செல்வாக்கு வளர்ந்தது. "காங்கிரஸ் வந்தால் கள் ஒழியும்", "மஞ்சள் பெட்டியில் வேட்டுப் போட்டால் கள்ளுக்கடைகளை மூடுவார்கள்" என்று பாமர ஜனங்கள் நம்பினார்கள்.

1938-ல் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ஏற்பட்ட போது பொது மக்களின் தம்பிக்கையை மெய்ப்பிக்கப் பிரயத்தனம் தொடங்கப்பட்டது.

அச்சமயம் அதற்குப் பூர்வாங்கச் சட்டங்கள் சில அவசியமாக இருந்தது.

மதுவிலக்கு மசோதா நயர்த்துச் சட்டசபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றச் சட்டம் ஆக்கப்பட்டது.

அப்போது சென்னை மாகாணத்தின் பொருளாதார நிலைமை மிகவும் மோசம். வரவை விடச் செலவு அதிகம்.

எனவே, மதுவிலக்கை முன்னிட்டுப் புது வரிகள் போடவேண்டி யிருந்தன.

ராஜாஜி தமது அறிவின் சக்தியை யெல்லாம் பிரயோகித்து அதிகமான ஜனங்களிடம் குறைந்த அளவில் சிரம மில்லாமல் வசூலிக்கக் கூடிய விற்பனை வரியைக் கண்டுபிடித்துப் போட்டார்.

புதிய வரியாதலால் வியாபார சமூகம் பலமாக எதிர்த்தது. அதையெல்லாம் பளாறுமையுடன் தாங்கிக் கொண்டார். "மதுவிலக்குக் காகவோ விற்பனை வரி போடுகிறோம்; நல்ல காரியத்துக்காகக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்" என்று வியாபாரிகளைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அந்த விற்பனை வரி வளர்த்து இப் போது வருஷம் சுமார் ஆறு கோடி ரூபாய் வருமானம் தருகிறது.

சென்ற 1944-45-ல் பலவித வியாபார வரிகளின் மூலம் சென்னை சர்க்காருக்குக் கிடைத்த வருமானக் கணக்கு வருமாறு:—

	ரூ. டி.
உலவாக்கல் காட்சி வரி	28
பந்தய வரி	11
பெட்ரோல் வரி	84
பொது விற்பனை வரி	5,20
மின்சார வரி	9
புகையிலை வரி	32

ஆக ரூ. 6,34 ரூ. டி.

மேற்படி 6 கோடி ரூபாய் சொச்சமும் பொது மக்களிடம் மதுவிலக்குக்காக வசூலித்தே வசூலிக்கப்பட்டதாகும். இதை வேறு வழிகளில் செலவழிப்பது சிறிதும் நியாயமாகாது. அப்படிச் செலவழிப்பது ஜனங்களை வஞ்சித்து மோசம் செய்வதாகும். அதைத் 'திட்டு' 'கொள்ளை' என்றல்லாம் சொன்னாலும் தவறாகாது.

மதுவிலக்கு இயக்கத்திலோ, "மது விலக்குச் செய்திரும்" என்ற வாக் குறுதியிலோ சிரத்தையும் சம்பந்தமும் இல்லாத அட்வைஸரி கவர்ன்மெண்டார் கூட மேற்படி முறைத் தவறை உணர்ந்திருந்தார்கள். "விற்பனை வரியை வேறு காரியத்துக்கு உபயோகிப்பது அக்கிரமம்" என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆகையினால்தான் விற்பனை வரிப் பணத்தை யெல்லாம் தவிராக எடுத்து 'ரிஸர்வ்' நிதியில் போட்டு வந்தார்கள். அப்படிப் போட்டு

வந்த பணம் — ரூ. 30,40,74,000 தற்
சமயம் கையிருப்பில் இருக்கிறது.

விற்பனை வரியை மதுவிலக்கைத்
தவிர வேறு காரியங்களுக்குச் செல
வழிப்பது எம்மாதிரி குற்றமாகுமோ,
அம்மாதிரியே மேற்படி கையிருப்புத்
தொகையை வேறு காரியங்களுக்குச்
செலவழிப்பதும் குற்றமாகும்.

சென்ற 1944-45 ம் வருஷத்தில்
கலால் வருமானம் மொத்தம் ரூ. 12
கோடி 77 லட்சம்.

இந்தப் பேருத் தொகையை, ஏழை
எளிய மக்கள் தங்களுக்கும் தங்கள்
பெண்டு பிள்ளைகளையும் பட்டியலி
யோட்டு, கள்ளரக்களுக்குக் காணிக்கை
யாகச் சமர்ப்பித்தார்கள்.

தெற்றி வியர்வை நிலத்தின் விழு
உழைத்துப் பாடு பட்டுச் சம்பாதித்த
சுழைகள் கொடுத்த தொகை அது.
உழைப்பாளி தெஞ்சின் இரத்தத்திலே
தொய்த்து, பெண்கள் குழந்தைகளின்
கண்ணீரில் நனைத்து வந்திருக்கும்
பணம் அது.

அத்தகைய படுபாதக வருமானத்
தைக் காங்கிரஸ் சர்க்கார் இனிமேல்
வாங்கக் கூடாது. உடனே நிறுத்தி
யாக வேண்டும்.

நிறுத்துவதற்கு வழி இருக்கிறது.

வர்த்தக — விற்பனை வரி ரூ. 6 கோடி
34 லட்சத்தோடு பழைய கையிருப்பி
லிருந்து வருஷம் ரூ. 8 கோடி எடுத்துக்
கொண்டால், கலால் வரிக்கு சட்டமி
ளிக்கும்.

எனவே, ஐந்து வருஷ காலத்துக்கு
எவ்விதக் கஷ்டமும் இல்லாபல் பூரண
மதுவிலக்கை இம்மாகாணம் முழுவதிலும்
நடத்தலாம்.

பூரண மதுவிலக்கை உடனடியாகச்
செய்கிற மாகாணம் முழுவதிலும்
கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு எவ்
விதத் தடையும் இல்லை. தள்ளிப்
போடக் காரணம் கிடையாது.

மதுவிலக்குச் சட்டம் ஏற்கெனவே
தயாராக இருக்கிறது.

அதை நடத்துவிட்டு அதுபலம்
பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்
கிறார்கள்.

கலால் வருமானம் முழுவதையும்
சுடு செய்வதற்கு வேண்டிய பணம்
இருக்கிறது.

"மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு
வரட்டும்!" என்று காங்கிரஸ் மந்திரி

சபை உத்தரவு போடவேண்டியது
ஒன்றுதான் பாக்கி.

அத்தகைய உத்தரவை நமது புதிய
மந்திரி சபை உடனே போடும் என்று
நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்க நமக்கு
உரிமை யுண்டு.

"பஞ்சம் வருகிறது; வரப் போகி
றது" என்று மந்திரிகள் உள்பட
எல்லாரும் எச்சரித்திருக்கிறார்கள்.

பஞ்சம் ஏன் வருகிறது? உணவுப்
பொருள் விலையாமையால் வருகிறது.
உணவுப் பொருள் விலையாதபோது
குடி ஜனங்களுக்கு வறுமைக் கஷ்டமும்
அதிகமாகிறது.

பட்டணங்களில் உள்ளவர்களுக்கு
உணவுப் பொருள் பஞ்சம் மட்டும் தான்.
கிராமவாசிகளுக்கோ உணவுப் பஞ்சத்
துடன் பணப் பஞ்சமும் சேர்த்தே
வருகிறது.

இந்த நிலைமையில் கள்ளக் கடை
வைத்து ஏழை எளிய மக்களை மேலும்
கொள்ளையடிப்பது மகா பாதகம்.

எனவே, கள்ளு சாராயக் கடைகளை
உடனே மூடியாக வேண்டும்.

மதுவிலக்கு உடனே செய்வதற்குப்
புது மந்திரிகளுக்கு மற்றொரு முக்கிய
காரணமும் சேர்ந்திருக்கிறது.

ராஜாஜி பிரதம மந்திரியாக வரக்
கூடாதென்பதற்காக அவர்கள் வெகு
பாடு பட்டார்கள்; பெரு முயற்சி செய்
தார்கள்; மகாத்மா - ஆஸாத் - பட்டேல்
புத்திமதியையும் புறக்கணித்தார்கள்.

ராஜாஜி மறுபடியும் என்ன 'குழிச்சி'
செய்து இந்த மந்திரி சபையைக்
கவிழ்த்து விடுவாரோ, நிரும்பத் தாம்
வந்து விடுவாரோ என்ற பயம் புது
மந்திரிகளின் மனதில் இருக்கலாம்.

அந்த பயத்தை அடியோடு போக்கிக்
கொள்ள ஒரு வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"கள்ளு சாராயக் கடைகளை உடனே
மூடி விடுங்கள்; அது மட்டும் செய்து
விட்டால், பிரதம மந்திரியாவதற்கோ,
வெறும் மந்திரியாவதற்கோ நான் பிர
யத்தனமே செய்வதில்லை!" என்று
பொதுக் கூட்டத்தில் பிரகடனமாக
ராஜாஜி உறுதி கூறியிருக்கிறார்.

பல காரணங்களினாலே இந்தக் கார
ணத்தை முன்னிட்டும் நமது புதிய
காங்கிரஸ் மந்திரிகள் உடனே பூரண
மது விலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டு
வரட்டும்; ஏற்கெனவே நடுகடுங்கத்
தொடங்கியிருக்கும் கள்ளரக்களை அடி
யோடு ஒழித்துத் தலை முழுக்கும்.

அத்தியாயம் 46

ரஞ்சனியின் வஞ்சம்

முர்ச்சித்து விழுந்த சிவகாமி யண்டை நாகநந்தி பாய்ந்து சென்று நெற்றியின் போட்டுக்களிலும் மூக்கின் அருகிலும் தம் நீண்ட விரல்களை வைத்துப் பார்த்தார்.

காபாலிகையைக் கடுங்கோபத்துடன் நோக்கி, "அடி பாதகி! என்ன காரியம் செய்து விட்டாய்!" என்றார்.

நன்னிரவில் மயானத்தில் பேய்கள் பல சேர்ந்து சிரிப்பதுபோல் காபாலிகை சிரித்தாள்.

"அடிகளே! நான் என்ன பாதகத்தைச் செய்து விட்டேன்? காங்கள் சொன்னபடிதானே செய்தேன்? இவளுடைய காதலன் மாமல்லனை விட்டுக் குள்ளே நுழைத்ததும் கொன்று விடும் படி தாங்கள்தானே சொன்னார்கள்? அருமைக் காதலனுடைய கதியைக் கண்டு இந்தக் கற்புக்கரசி செத்து விழுந்தால் அதற்கு நான் என்ன செய்வேன்?" என்று காபாலிகை சொல்வதற்குள் நாகநந்தி குறுக்கிட்டு, "அசுடே! மாமல்லன் இவன் அல்ல. மாமல்லனுடைய ரத சாரதி கண்ண பிரான் இவன்! அரசனுக்கும் ரத சாரதிக்கும் உள்ள வித்தியாசங்கூட உனக்குத் தெரிய வில்லையா?" என்றார்.

"ஓஹோ! அப்படியா சமாசாரம்? 'முதலில் மாமல்லன் பிரவேசிப்பான், அவனைக் கொன்று விடு!' என்று தாங்கள் சொன்னபடி செய்தேன். இப்போது இவன் மாமல்லனில்லை, அன்னுடைய சாரதி என்கிறீர்கள்!"

இப்படி இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் வாசற் கதவை வெளியிலிருந்து தடால் தடால் என்று கோடரியால் பிளக்கும் சத்தம் கேட்கத் தொடங்கியது.

"ரஞ்சனி! போனது போகட்டும், கடைசியாக நான் கேட்கும் ஒரே ஒரு

உதவியை மட்டும் செய். இந்தப் பெண்ணின் உடம்பில் இன்னும் உயிர் இருக்கிறது. கொஞ்சம் அவகாசம் இருந்தால் இவளை உயிர்ப்பித்து விடுவேன். இவள் நம்முடைய வசத்தில் இருக்கும் வரையில் மாமல்லன் எப்படியும் இவளைத் தேடிக்கொண்டு வருவான். என்னுடைய பழி நிறைவேறும் வரையில் இவள் உயிரோடிருக்காது வேண்டும். ஆகையால் இவளை எடுத்துக்கொண்டு நான் முன்னால் போகிறேன். அதோ பல்லவ வீரர்கள் கதவைப் பிளக்கிறார்கள். நீ சற்று நேரம் இங்கே யிருந்து அவர்களை எப்படியாவது தடுத்து நிறுத்து....."

"அடிகளே! ஒருவர், இருவர் வந்தால் நான் சமாளிப்பேன். கதவைப் பிளந்து கொண்டு பலர் உள்ளே வந்தால் அவர்களை யெல்லாம் நான் எப்படித் தடுத்து நிறுத்த முடியும்?"

"உன் சாமர்த்தியத்தை யெல்லாம் இதிலேதான் காட்ட வேண்டும். நீதான் சிவகாமி என்று சொல்லு. சற்று நேரம் அவர்கள் திகைத்து நிற்பார்கள். அப்புறம் ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லு! அரை நாழிகை நேரம் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி வைத்தால் போதும்!....."

"ஆ! கள்ள பிசுபுவே! பல்லவ வீரர்கள் கையால் என்னைக் கொல்லு வியாதற்குப் பார்க்கிறீர்!"

"ரஞ்சனி! பல்லவ வீரர்களால் நீ சாகமாட்டாய் என்று சத்தியம் செய்து கொடுக்கிறேன். உன்னைப் பைத்தியக்காரி என்று அவர்கள் விட்டு விடுவார்கள். ஒரே நேரம் அவர்களை உனக்கு மூலம் கொன்று போ! சிக்கிரம் போ! இந்த ஒரு உதவி எனக்கு நீ செய்! அப்புறம் உன்னை எக்கரலத்திலும் மறக்க மாட்டேன்!"

அகுவையும் குரோதமும் நிறைக்க கண்களால் காப லிகை மூர்ச்சையாய்க் கிடந்த சிவகாமியையும் புத்த பிக்ஷுவையும் மாற்றி மாற்றிப் பார்த்து விட்டு, வேண்டா வெறுப்பாக வாசற்பக்கம் போவதற்குத் திரும்பினான். அவள் திரும்பி இரண்டு அடி எடுத்து வைத்தாளோ இல்லையோ, புத்தபிக்ஷுகண்மூடித் திறக்கம் நேரத்தில் தம் இடுப்பில் செருகியிருந்த கத்தியைக் கையில் எடுத்தார். அவருடைய கையின் சக்தியை யெல்லாம் பிரயோகித்துக் காபாலிகையின் முதுகில் அந்த விஷக் கத்தியைச் செலுத்தினார்.

“ஓ!” என்று அவரிக் கொண்டு காபாலிகை திரும்பினான்.

“அடபாவி! சண்டாளா! கடைசியில் துரோகம் செய்து விட்டாயா?” என்று கத்திக்கொண்டு ரஞ்சனி நாக நத்திமேல் பாய்ந்தாள். அவர் சட்டென்று விலகிக் கொள்ளவே, தலைகுப்புறக் கீழே விழுந்தாள்.

மின்னல் மின்னி மறையும் நேரத்தில் நாகநத்தி தரையில் மூர்ச்சையாகிக் கிடந்த சிவகாமியைத் தூக்கித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு விட்டின் பின்புறத்தை நோக்கி விரைத்தார்.

கூலை வென்னத்தில் சிறிது பன்னேக்கிச் சென்று, கண்ணபிரான் அந்த தூக்கத்திக்கு ஆளானது எப்படி என்பதைக் கவனிப்போம். பலபல வென்று கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில், வாதாபிக் கோட்டைக்குள்ளே, அதன் பிரதான மேற்கு வாசல் வழியாகப் பிரவேசித்த சேனாபதி பரஞ்சோதி, கோதண்டத்திலிருந்து விடுபட்ட இராம பாணத்தைப் போல் நேரே சிவகாமி இருந்த மாளிகையை நோக்கிச் செல்ல விரும்பினார். ஆனால் அது அவ்வளவு சுலபமான காரியமாயில்லை. நாலாபுறமும் தீப்பட்டு எரிந்து கொண்டிருந்த அந்த மாநகரத்தின் மக்கள் அலறிப் புடைத்துக் கொண்டும் அழுது புலம்பிக் கொண்டும் அங்கு மிகவும் பித்துப் பிடித்தவர்கள் போல் ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். கோட்டை மதின் மேலாக ஆங்காங்கு ஏறிக் குதித்து நகரத்துக்குள் புகுந்த பல்லவ பாண்டிய வீரர்கள் வாதாபியின் பெருஞ் செல்வத்தைக் கொள்ளை

யடிக்கும் வெறியினால் மதம் பிடித்தவர்களாய்க் தங்களைத் தடுத்தவர்களை யெல்லாம் கொன்றுவிழ்த்திக்கொண்டு அங்கு மிங்கும் ஓடினார்கள். தீப் பிடித்த வீடுகளின் மேற் கூரைகள் தட தடவென்று விழ்ந்து விதிகளை அடைத்தன. தீயும் புகையும் படலம் படலமாகக் காற்றில் சுழன்று பரவின.

இத்தகைய இடையூறுகளை யெல்லாம் தாண்டிக் கொண்டு சேனாபதி பரஞ்சோதி வாதாபி வீதிகளின் வழியாகச் செல்ல வேண்டி யிருந்தது. ஒன்பது வருஷத்துக்கு முன்னால் அந்த நகரின் வீதிகளின் வழியாகச் சிவகாமியின் வீட்டுக்குச் சென்ற ஞாபகத்தைக் கொண்டு சுலபமாக இப்போது வழி நண்டு பிடித்துச் செல்லவா மேன்று அவர் எதிர்பார்த்தார். அதுவும் அப்போது நகரில் ஏற்பட்டிருக்க குழப்பத்தினால் அவ்வளவு சுலபமாயில்லை. அவர் பின்னோடு ரதம் ஓட்டிக் கொண்டு வந்த கண்ணபிரானையும் அடிக்கடி வழி சரிதானா என்று கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது.

கடைசியாக, சிவகாமியின் மாளிகை இருந்த வீதியைச் சேனாபதி அடைந்த சமயம் சூரியோதயம் ஆகி விட்டது. அந்த விதி முனைக்கு வந்தபோது ஒரு பெருங் கூட்டம் அங்கிருந்து பெயர்ந்து செல்வதை அவர் பார்த்தார். ரிஷபக் கொடியுடன் கூடிய பல்லவ வீரர்களின் வருகையைக் கண்டதும் எதிரில் வந்த ஐயங்கள் பீதியடைந்து நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடினார்கள்.

சிவகாமி இருந்த மாளிகை வாசலைப் பரஞ்சோதி அடைந்ததும், அந்த வாசலும் விதியும் கிரீமனாழ்வமாயிருப்பதைக் கண்டார். அந்தக் காட்சி அவருடைய உள்ளத்தில் ஒரு விதத்திலே உண்டாகியது. விட்டின் வெளிக் கதவு சாத்தி யிருந்தது. விட்டுக்குள்ளேயோ நிச்சயம் குடி கொண்டிருந்தது.

யாருக்காக, யாருடைய சபதத்தை நிறைவேற்றி அழைத்துச் செல்வதற்காக, இவ்வளவு பெரும் பிரயத்தனம் செய்து படையெடுத்து வந்தோமோ, அந்த ஆயன் சிறப்பியின் மகள் இந்த வீட்டுக்குள்ளே பத்திரமா யிருக்கிறாளா? அவளை உயிரோடு மீட்டுக் கொண்டுபோய்க் கோட்டை வாசலில்

காத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆயனரிடம் ஒப்புவிக்கும் பாக்கியம் கிடைக்குமா? இப்படிச் சேனாபதி பரஞ்சோதி எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது விதியின் எதிர்ப்புறத்திலிருந்து சில பல்லவ வீரர்கள் ரிஷபக் கொடியுடன் விரைந்து குதிரைமேல் வருவது தெரிந்தது. அவர்கள் தமக்குத்தான் ஏதோ முக்கியமான செய்தி கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பரஞ்சோதி ஊகித்துக்கொண்டு, பக்கத்தில் ரதத்திலிருந்து இறங்கி நின்ற கண்ண பிராணப் பார்த்து, "கண்ண! கதவைத் தட்டு! கதவு திறத்ததும் உள்ளே சென்று தேவியிடம் நாம் தான் வந்திருக்கிறோம், அவரை அழைத்துப் போவதற்கு என்று சொல்லு!" என்றார்.

அவ்விதமே கண்ணன் போய்க் கதவைத் தட்டினான். சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் கதவின் திட்டி வாசல் திறந்தது. கண்ணன் உள்ளே பிரவேசித்ததும் மறுபடியும் கதவு சாத்திக் கொண்டது.

அவசரமாக வந்த பல்லவ வீரர்களின் தலைவன் பரஞ்சோதி எதிர்பார்த்தது போலவே அவருக்கு ஒரு செய்தி கொண்டு வந்தான். செய்தி அனுப்பியவன் இலங்கை இளவரசன் மானவன்மன். சேனாபதியின் கட்டியைப் படி மானவன்மன் பொறுக்கி எடுத்த வீரர்களுடன் வடக்குக் கோட்டை வாசல் வழியாகப் பிரவேசித்து வாதாபி அரண்மனையை அடைந்தான். அரண்மனையில் தீப் பிடிப்பதற்குள்ளே அதனுள் இருந்த விஹ மதிப்பதற்கரிய செவ்வங்களை யெல்லாம் வெளியேற்றிவிட ஏற்பாடு செய்தான். ஆனால், அரண்மனைக் குள்ளும் வெளியிலும் எவ்வளவு தேடியும் வாதாபி சக்கரவர்த்தி அகப்படவில்லை. அரண்மனைக் காவலாளர்களை விசாரித்ததில், சக்கரவர்த்தி கடைசியாக அரண்மனை வாசலில் சனாக்க வீரர்களை யெல்லாம் சேர்த்து எல்லாரையும் எப்படியாவது உயிர்தப்பிப் பிழைத்து நாகிகாபுரிக்கு வந்து செரும்படி சொல்லிவிட்டுத் தாம் ஒரு சில வீரர்களுடன் தெற்குக் கோட்டை வாசலை நோக்கிச் சென்றதாகத் தெரிந்தது. ஆனால் தெற்குக் கோட்டை

வாசலைக் கைப்பற்றிக் காவல் புரிந்த பல்லவ வீரர்கள் அந்த வழியாகச் சக்கரவர்த்தி வெளியேறவில்லை யென்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள்.

இதை யெல்லாம் கேட்ட சேனாபதிக்கு மனக் கிழைசம் முன்னிவிட அதிகமாயிற்று. வாதாபி சக்கரவர்த்தியாக வேலும் பூண்டு நடித்தவர் நாக நந்திதான் என்பதை அவர் சத்ருக்கன் மூலம் தெரிந்து கொண்டிருந்தார் அல்லவா? விஷப் பாம்பை விடக் கொடிய அந்தப் பாதகன் ஒருவேளை சிவகாமியின் மூலமாகப் பல்லவரீதியு பழி தீர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கலாமல்லவா? இந்த நிமிஷத்தில் ஒரு வேளை அந்தக் கன்ன பிஷு சிவகாமியைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறானே, என்னமோ? அவளை யாரும் கண்டு பிடிக்க முடியாத இடத்தில் ஒளிக்குப் பார்க்கிறானே, என்னமோ?

இந்தமாதிரி எண்ணங்கள் நெஞ்சத்தில் குமுறிக் கொந்தளிக்க, பரஞ்சோதி அந்த வீட்டின் வாசற் கதவை விரைந்து நெருங்கினார். அவர் கதவன்டை வந்த சமயம் உள்ளே எங்கேயோ யிருந்து 'வீல்' என்று ஒரு பெண்ணின் சோகக் குரல் கேட்டது.

பரஞ்சோதி வெறி பிடித்தவர் போலாகித் தமது பலம் முழுவதையும் பிரயோகித்துக் கதவைத் தள்ளித் திறக்க முயன்றார். அது முடியாமற் போகவே, "சக்கிரம்கோடரி கொண்டு வந்து கதவைப் பிளவுங்கள்!" என்று கர்ஜித்தார். மறு கணமே ஐந்தாறு வீரர்கள் கையில் கோடரியுடன் வந்து கதவைப் பிளந்தார்கள். ஐந்து நிமிஷத்துக் கெல்லாம் கதவுகள் பிளந்து தடாரென்று கீழே விழுந்தன.

திறந்த வாசலின் வழியாகப் பரஞ்சோதி உட்புகுந்து ஓடினார். அவரைத் தொடர்ந்து வேறு சில வீரர்களும் சென்றார்கள். முன்கட்டு முழுவதும் தேடியும் ஒருவரும் அகப்படவில்லை. பின் கட்டுக்குச் சென்றதும், ஒரு ஆணும் பெண்ணும் குத்திக் கொல்லப்பட்டுத் தரையிலே கிடந்த கோரமான காட்சி பரஞ்சோதியின் கண் முன்னால் காணப்பட்டது. ஆண் உருவத்தின் முகத்தைப் பார்த்ததும் கண்ணபிரான் என்று தெரிந்து போயிற்று. ஐயோ! கமலியின் கண்

வன் கதி இப்படியா ஆகவேண்டுமோ?... ஆனால் அதைப் பற்றி அதிகம் சிந்திக்க அப்போது நேரமில்லை. அருகில் கிடந்த ஸ்திரீயின் மீது கவனம் சென்றது. அந்த உடல் குப்புறக் கிடந்தபடியால் யார் என்று தெரியவில்லை. ஒரு வேளை சிவகாமி தேவிதானோ என்னமோ! இருவரையும் கொன்று விட்டு அந்தப் பாதகன்.....

பரஞ்சோதி தாம் இன்னது செய்கிறோம் என்று தெரியாமலே அந்தப் பெண் உடலைப் புரட்டி மல்லாக்க நிமிர்த்திப் போட்டார். முகத்தைப் பார்த்ததும் "சிவகாமி தேவி இல்லை" என்று தெரிந்து சிறிது ஆறுதல் ஏற்பட்டது.

பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அந்த ஸ்திரீயின் உடம்பு அசைவதையும் பெரு மூச்சு வருவதையும் பார்த்துப் பரஞ்சோதி திடுக்கிட்டார்.

அடுத்த நிமிஷம் அவளுடைய செக்கச் சிவந்த கண்கள் பரஞ்சோதியை வெறித்து நோக்கின.

"ஆகா! மாமல்லன் நீதானா?" என்று அவளுடைய உதடுகள் முணுமுணுத்தன.

சிவகாமியைப் பற்றி அவளிடம் ஏதேனும் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்ற ஆவலால் எழுந்த பரபரப்புடன், "ஆம், பெண்ணே! நான் மாமல்லன் தான்! நீ யார்? சிவகாமி தேவி எங்கே?" என்று கேட்டார்.

"இது என்ன கேள்வி? நான் தான் சிவகாமி, தெரிய வில்லையா?" என்றாள் காபாலிகை. அப்போது அவள் முகத்தில் தோன்றிய கோரப் புன்னகை அவளுடைய முகத்தின் விகாரத்தைப் பன் மடங்காக்கிற்று.

ஒரு கண நேரம் பரஞ்சோதி திகைத்துப் போனார். கெடுங்காலம் சிறைப்பட்டி டிருந்த காரணத்தினால் சிவகாமி தேவிதான் இவ்விதம் சித்தப் பிரமை கொண்ட பித்தியாகி விட்டாளோ? சீச்சி! ஒரு நாளும் அப்படி இராது. குண்டோதரன் ஒரு மாதத்துக்கு முன்புதான் சிவகாமியைப் பார்த்து விட்டு வந்தான் என்பதும், சத்ருக்கன் காபாலிகையைப் பற்றிக் கூறியதும் பரஞ்சோதிக்கு நினைவு வந்தது. அந்தக் காபாலிகைதான்

குகை வழியாக இவ்விடம் வந்திருக்கிறாள் போலும்.

"சீ! ஏன் பொய் சொல்கிறாய்? நீ சிவகாமி இல்லை. சிவகாமி எங்கே என்று உண்மையைச் சொன்னால்..."

"உண்மையை நான் சொன்னால் நீ திருப்பி எனக்கு என்ன செய்வாய்?"

"உன் உயிரைக் காப்பாற்றுவேன்."

"ஆகா! விஷக் கத்தி பாய்ந்த என்னைக் காப்பாற்ற உன்னால் ஆகாது!"

"விஷக் கத்தியா? அப்படியானால் நாகநத்திதான் உன்னைக் கொன்றிருக்க வேண்டும்! ... பெண்ணே! சீக்கிரம் சொல்! நாகநத்தி எங்கே, எப்படிப் போனாள்? சொன்னால் உனக்காக அவனைப் பழி வாங்குகிறேன்."

"நாகநத்தி மேல் பழி வாங்கி என்ன பிரயோஜனம்! அந்தக் கன்ன பிசு அன்னைக் கொன்றது உண்மைதான். ஆனால் அவனாகக் கொல்ல வில்லை. அந்த நீலி சிவகாமி துண்டித்தான் கொன்றாள்! பல்லவனே! நீ உன்னை மன்மதன் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆனால், என்ன செய்வது? அந்த முனி சிவகாமிக்கு உன்பேரில் ஆசை இல்லை. வறண்டு காய்ந்து எலும்பும்தோலுமாயிருக்கும் புத்த பிசுுவின் பேரிலேதான் அவளுக்கு மோகம். நீ வருவதாகத் தெரிந்ததும் அவள்தான் நாகநத்தியை அழைத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டாள். நான் குறுக்கே நிற்பேனென்று என்னை யும் கொல்லச் செய்தான். எனக்காக நீ பழி வாங்குவதாயிருந்தால் சிவகாமியைப் பழி வாங்கு!.....அந்த அசட்டுப் பிசுுவை ஒன்றும் செய்யாதே!"

இந்த வார்த்தைகளெல்லாம் பரஞ்சோதியின் காதில் கர்ண கரோமாக விழுந்தன. மேலே கேட்கச் சரியாமல், "பெண்ணே! அவர்கள் இருவரும் எங்கே இப்போது? எப்படிப் போனார்கள்? சீக்கிரம் சொல்லு!" என்று கூவினார்.

தன்னுடைய யுக்தி பலித்து விட்டது என்று எண்ணிய காபாலிகை: "கொல்லை முற்றத்துக் கிணற்றில் இறங்கிப் பார்! சுரங்கவழி அங்கே இருக்கிறது! சிவகாமியைப் பழி வாங்கு! ஞாபகம் இருக்கட்டும்!" என்று சொல்லிப் பேச்சை நிறுத்தினாள். அத்தோடு அவளுடைய மூச்சும் நின்றது.

புத்தர் சந்நிதி

சேனாபதி பாஞ்சோதி தம்புடன் வந்தருந்த வீரர்களுக்கு அதி விரைவாகச் சில கட்டளைகளை இட்டார். அவர்களில் நாலு பேரை மட்டும் தம்மைத் தொடர்ந்து வரும் படி ஆக்ஞாபித்து விட்டு அந்த வீட்டின் கொல்லை முற்றத்தை நோக்கி விரைந்து சென்றார். முற்றத்தின் மத்தியில் பவள மல்லிகை மரத்தின் அருகில் இருந்த கிணற்றண்டை சென்று உட்புறம் எட்டிப் பார்த்தார். கிணற்றின் சுற்றுச் சுவர் கொஞ்ச தூரம் வரையில் செங்கல்லால் கட்டப் பட்டிருந்தது. அதற்குக் கீழே பாறையைப் பெயர்த்தத் தோண்டி யிருந்தது. தண்ணீர் மிகஆழத்தில் இருந்தது.

நெஞ்சு திக்கு திக்கு என்று அடித்துக் கொள்ள, பாஞ்சோதி அந்தக் கிணற்றுக்குள்ளே கைப்பிடிச் சுவரைப் பிடித்துக் கொண்டு இறங்கினார். அவருடன் மற்ற நால்வரும் இறங்கினார்கள். செங்கல் சுவரைத் தாண்டிப் பாறைச் சுவரை அவர்கள் எட்டிய பிறகு மேடும் பள்ளமும் பொக்கையும் போழையுமாக இருந்தபடியால் இறங்குவது கலப்பாயிருந்தது. கிணற்றின் முக்கால் பங்கு ஆழம் இறங்கியதும் பாஞ்சோதி 'ஆ!' என்று ஆச்சரிய சப்தம் இட்டார். அங்கே பாறைச் சுவரில் ஒரு பெரிய போழை இருந்தது. அது உள்ளே ஆழமாகச் சென்றதோடு சிறிது தூரத்துக்கப்பால் ஒரே இருட்டாடையும் காணப்பட்டது. பாஞ்சோதி தம்முடன் வந்த வீரர்களுக்குச் சமிக்ஞை செய்து விட்டு, அந்தப் போழைக்குள் புகுந்தார். ஒரு ஆள் படுத்து ஊர்த்து செல்லும் அளவில்தான் அந்தத் தவாரம் இருந்தது. ஆனால் சிறிது தூரம் அவ்வதம் ஊர்த்து சென்றதும் தவாரம் பெரிதாயிற்று. இன்னும் சிறிது தூரம் உட்கார்ந்தபடி நகர்ந்து சென்ற பிறகு காலில் படிக்கட்டுகள் தென்பட்டன. நாலைந்து படிக்கட்டுகளில் இறங்கியதும் சமதளத்துக்கு வந்திருப்பதாகத் தோன்றியது. முதலில் சிறிது நேரம் ஒரே இருட்டாயிருந்தது. கண்ணன் இருளுக்குப் பழக்கமானதும் கொஞ்சம் சுற்றுப்புறத் தோற்றத்தைப் பார்க்க முடிந்தது. பூமிக்கு அடியில் பாறையைக் குளடர்த்து அமைத்த விஸ்தாரமான மண்டபத்தின் ஒரு ஓரத்தில் தாம் நிற்பதைப் பாஞ்சோதி அறிந்தார். அவர் நின்ற இடத்துக்கு நேர் எதிரே ஒரு பெரிய புத்தர் சிலை காட்சி மளித்தது. புத்தர் சிலையின் மீது அழகிய வேலைப்பாடுள்ள விரானம் காணப்பட்டது. எதிரே இரு வரிசையாகப் பெரிய பெரிய பாறைத் தூண்கள் — நன்கு செதுக்கிச் செப்பலிடாத தூண்கள் — நின்றன. பாஞ்சோதியும் மற்ற இரு வீரர்களும் அந்த

ண்டபத்தில் அங்கு மிங்கும் சுற்றி
லைத்து தூண் மறைவுகளிலும் மூலை
மடுக்குகளிலும் தேடினார்கள். மனிதர்
ாரும் தென்படவில்லை. ஆனால், ஒரு
தூணின் மறைவில் சில உடைகளும்
புரணங்களும் கிடந்தன. அவை
க்கரவர்த்திக் குரியவை என்று கண்ட
ரம் பரஞ்சோதி அவ்விடத்தில் நாக
ந்தி இராஜரீக உடைகளைக் களைந்து
ந்தியாசி உடை தரித்திருக்க வேண்டு
மன்று தீர்மானித்தார். ஆனால் நாக
ந்தியும் அவருடன் சென்ற சிவகாமி
யும் எங்கே? அங்கிருந்து எப்படி யாய
ளாய் மறைத்திருப்பார்கள்?

பரஞ்சோதியின் பார்வை தற்செய
ாகப் புத்த பகவானுடைய சிலைமீது
ழேந்தது. சட்டென்று அவருடைய
மனையில் ஒரு எண்ணம் உதித்தது.
ரஞ்சி இராஜ விஹாரத்தில் புத்தர்
லைக்குப் பின்னால் இருந்த இரகசிய
பழி ஞாபகத்துக்கு வந்தது. உடனே

பரஞ்சோதி புத்தர்
சிலையை நோக்கிப்
பாய்ந்து சென்றார். ஆனால்
இந்தச் சிலை பாதையின்
சின் கவரோடு ஒட்டி
யிருந்தது. சிலைக்குப் பின்
னால் துவாரமோ இரக
சிய வழியோ இருப்ப
தற்கு இடமே இல்லை.

பரஞ்சோதி பெரும்
மரமற்றத்துக் குள்ளா
னார். ஆயினும் தாம்
சிறதும் வழியின் இரகசி
யம் இந்தச் சிலையிலே
தான் இருக்க வேண்டும்
என்ற எண்ணம் அவர்
னதை விட்டு அகல
வில்லை.

"பிரபு! புத்த பக
வானே! மகா விஷ்ணு
யின் மாகாவதாரம்
தாங்கள் என்று நான்
கேள்விப்பட்டது
உண்மையானால் இச் சம
யம் எனக்கு வழி காட்ட
வேண்டும். தங்ளுடைய
பாதாரசிந்தமே கதி!"
என்று நினைத்த வண்
னம் சேனாபதி புத்தர்
சிலையின் பாதங்களைத்

தொட்டார். தொட்டதுதான் தாம
தம். உடனே ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்
தது. அதாவது புத்தர் சிலை தன் இடம்
விட்டுப் பெயர்ந்தது. ஒரு பக்க
மாகச் சிறிது நகர்ந்தது. பின்புறத்துப்
பாதைச் சுவரிலே எதிர்பார்த்தபடி
சுரங்க வழியும் காணப்பட்டது.
"ஆகா! புத்த பகவான் வழி விட்
டார்!" என்ற குதூகலமான எண்ணத்
துடன் மற்ற வீரர்களுக்குச் சமீக்கொ
செய்த விட்டுப் பரஞ்சோதி சுரங்க
வழியில் பிரவேசித்து ஒரு அடி எடுத்து
வைத்தார். அப்போது அவர் எதிரிலே
அந்தச் சுரங்க வழியிலே அவர் சற்றும்
எதிர்பாராத மிக ஆச்சரியமான காட்சி
யைக் கண்டார்.

ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல தீவர்த்தி
கள் அந்தக் குறுவிய சுரங்க வழியில்
வந்து கொண்டிருந்தன. அவற்றை
எடுத்துக் கொண்டு வந்த மனிதர்கள்
கன்னங் கரிய கொள்ளிவாய்ப்

பிசாசுகள் போல் தோன்றினார்கள். அந்தப் பயங்கர ஊர்வலத்துக்கு முன்னால் சிறிது தூரத்தில் தலை மோட்டையடித்த பிசு உருவம் ஒன்று தோளிலே ஒரு பெண்ணைத் தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு அதி விரைவாக ஓட்டம் ஓட்டமாக வந்து கொண்டிருந்தது.

பாஞ்சோதிக்கு அப்படி வருகிற வர்கள் யார் என்ற விவரம் ஒரு நொடியில் விளங்கி விட்டது. புத்த பிசு சுரங்க வழியில் பாதி தூரம் போவதற்குள்ளே சத்ருக்களின் தன் ஆட்களுடன் மற்றொரு பக்கத்தில் புகுத்து வந்திருக்கிறான். அவனிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் தப்பிக்கப் புத்தபிசு திரும்பி ஓடி வருகிறார்.

பாஞ்சோதி மறு வினாடியே புத்த பகவான் காண்பித்த வழியிலிருந்து வெளியே வந்தார். அவரும் மற்ற வீரர்களும் பாய்ச்தோடி பாறைத் தூக்களின் பிணனால் மறைந்து நின்றார்கள்.

அவ்விதம் அவர்கள் மறைந்து கொண்ட சிறிது நேரத்துக் கெல்லாம் நாகநந்தி பிசு புத்த பகவானுடைய சிலைக்குப் பின்புறமிருந்து வெளிப் பட்டார். தோளியிது சிவகாமியைச் சுமந்து கொண்டுவந்தார். பாஞ்சோதியும் அவருடைய வீரர்களும் முச்சுக் கூடக் கெட்டியாக விடாமல் அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்று பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள்.

நாகநந்தி புத்தர் சிலைக்கு எதிரில் சற்றுத் தூரத்தில் சிவகாமியைத் தையலிலே கிடத்திவிட்டு எழுந்தார். புத்தர் சிலையண்டை சென்று நின்றார். ஒரு நிமிஷம் அவர் ஏதோ சித்தனையில் ஆழ்ந்திருந்ததாகத் தோன்றியது. ஒரு தடவை சுற்று முற்றும் பார்த்தார். பிறகு, சிலையின் அருகாமையில் சென்ற உட்கார்த்தார்.

சுரங்க வழியை அடைத்து விடுவது தான் அவருடைய நோக்கம் என்பது பாஞ்சோதிக்குப் புலப்பட்டு விட்டது. தப் அருகில் நின்ற வீரர்களுக்குச் சமிக்ஞை செய்துவிட்டு ஒரே பாய்ச்சலில் பிசுவின் அருகில் சென்றார். மற்ற வீரர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். பிசுவின் இரு சுரங்கனையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். பிசு திரும்பி

அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். இருட்டில் அவருடைய முகபாவம் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆயினும் உடனே அவர் கூறிய வார்த்தைகள் அவர் மனோநிலையை வெளிப்படுத்தின.

"அப்பா! பாஞ்சோதி! நீதானு உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நிருந்தேன். நான் தோற்றால் உன்னைடந்தான் தோற்க வேண்டுமென்பது என் மனோரதம். அது நினைவேறிவிட்டது!" என்று சொல்லி கொண்டே எழுந்து நின்றார். எல்லாருமீ மண்டபத்தின் நடு மத்திக்கு வந்தார்கள். நாகநந்தி பாஞ்சோதியை இரக்கம் ததும்பிய கண்களுடனே பார்த்து, "அப்பனே! இன்னும் எதற்காக இவர்கள் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? இனி எங்கே நான் தப்பி ஓட முடியும்? அந்தப் பக்கத்திலும் உன் ஆள்கள் வருகிறார்கள். இந்தப் பக்கமும் உன் ஆள்கள் நிற்பார்கள். என் ஆட்டப் பாட்டமெல்லாம் முடிந்து விட்டது. இனிமேல் நீ சொன்னபடி நான் கேட்க வேண்டியதுதான். உன்னை யும் ஆபனரையும் மாமல்லரையும் எப்படியாவது அஜந்தாவுக்கு வரச்செய்ய வேண்டும் என்று பார்த்தேன். அதுமுடியாமற் போயிற்று. அப்பனே! என்னை விட்டு விடச் சொல்லு! நீ சொல்லுகிறதைக் கேட்டு அந்தப் படியே நடக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேன்."

இவ்விதம் நாகநந்தி கெஞ்சியது பாஞ்சோதியின் மனதில் இரக்கத்தை உண்டாக்கியது.

"பிசுவை விடுங்கள்!" என்று வீரர்களுக்குக் கட்டளை விட்டார்.

வீரர்கள் நாகநந்தியை விட்டுவிட்டுச் சற்று அப்பால் சென்றார்கள்.

"அப்பனே! அந்தப் பழைய கால மெல்லாம் உனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? காஞ்சி நகரத்தில் நீ பிரவேசித்த அன்று உன்னைப் பாய்ப்பதிண்டாமல் காப்பாற்றினேனே! அன்றிரவு உன்னைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து தப்புவீடதேனே! அதெல்லாம் ஞாபகம் இருக்கிறதா?..."

இவ்விதம் பேசிக்கொண்டே, கண்மூடித் திறக்கும் நேரத்தில் நாகநந்தி தமது இடுப்பு ஆடையில் செருகியிருந்த கத்தியை எடுத்தார்.

வானசஞ்சாரம்

கிசைத்தேனி

வெகு தானாய் ரோகியோ நிலையக்கனிச்
கெட்டாராத அரிவ தாதல்வரத் கச்சேரி
மேய் 24௨. திருச்சியில் நடத்தது. வாசித்த
வர் திருவிடமருதுர் பி. என். விருவாயி
பிள்ளை. பல வருஷங்களாய்ப் பழுத்த
அணுபவமும், புள்ளும் கொண்ட வீதியர்
வித்வானும் இவங்குட்போடு, குணத்தினாலும்
தொழில் முறையினாலும் பெரும் மதிப்பு
பெயர்ந்து, கங்குல்ப் பெருமையன்க்கும்
தலைவர்களாக ஒருவர். அவர் சந்தேகமும் வடுப்
பட்டாய் நீங்கித் திற்கும் பாணியறதும்
கம்பீர வழியும் கொண்டு, கேட்டபோதா
எனினும் வச்சேரிக்கும் தன்மையது. மணிக்
கணக்காய் என்பயது ராகங்களை மன
துருகுப் பொழியுதில் கைதேர்த்தவர். அன்று
பந்துவரானி, தோடி, பன்னி ராகமாய்
கம்பியோதி, ஹம்ஸானத்தி இவ்வகள் கண்ணு
யிருத்தமாய் இழைத்து வந்தன.

23௨. சென்னையில் என். ராஜத்தின் கச்சேரி
உயர்த்த ரகமா யித்தது. வயலினுக்குப்
புதிதாகப் புலையாழ்தல் அங்குக்குப் பக்க
வாய்மாய் அமைத்தது விசேஷம். ஹம்ஸ
நாதம், சக்கரவாகம், மோனை ராகங்கள்
விஸ்தாரமாயும், கமகப் பொழிவுடனும்
இழைத்திலங்கின. 'பன்னுத்தி' இருதியில்
விழுத்த சந்தைகள் வளப்பு மிகுத்திருந்தன.

அன்று அந்த நிலையத்தின் எரி. என். ராஜ
தனியியின் காளாரும் நெற்பா யிருத்தது.
இவ்விமையம் போதா கத்திராலும் கொண்ட
தூசில் குழங்குகள முறையில் கைபரி ராகத்
தையும், 'கொணுவையுள்ளுடே' இருதி
நிரவல் ஸ்வரங்களையும் கையாண்டார்.

24௨. திருச்சியில் கே. எம். நடராஜனின் நய
சார்த்தியிருந்து நல்ல பாவத்துடன் செனி
வந்த தன்யாதி, கரகார்பியா, நித்தோள
ராகங்கள் தரமா யிருத்தன.

25௨. சென்னையில் பாடிய மாயவரம்
கணசனாக்கு தடுத்தாக் குரல். ஆர்பி,
காம்பி, நி, காண்டா ராகங்களைத் திறம்பட
வழங்கினார்.

26௨. சென்னையில் பாடிய எம். தீககண்டய்
யரின் சந்தே குரலையும் வழியும் குறிப்பிடத்
தக்கவது. சங்கராபரணம், காரி ராகங்களும்
உருப்பங்களும் உயர்பா என்னுள் பொருத்தங்
களுடன் அழகா யிருத்தன.

மே மாதம் 30௨. சென்னையில் நடத்த
டி. ஆர். பாகவதாரணியத்தின் கச்சேரி
சென்ற வராதியை முதல்தா திகழ்ச்சியின்க்
குத்து. நய சார்பம், நல்ல உதவுடி. காம்
போதி ராகத்தை விஸ்தாரமாய் வாரி யன்னி
னார். இரண்டொரு தவின சந்தைகள் மாத்
நிரம் அந்த ராகத்துக்குப் பொருத்த

மாகத் தோள் தவிக்கின.
ஜோதிஸ்வரூபினி ராகமும்,
'காளமுத பானம்' இருதி
யும் வெகு உமமா யிருத்தன.

31௨. திருச்சியில் பாடிய
டி. கே. கோபாலகிருஷ்ணன்
யங்காருக்கு மதுரமாள
குரல். ஆரோபியும், கமா
னாய் வெகு தேர்த்தியா
யிருத்தன. கரகார்பியா,
ஆர்பி ராகங்களை அடுத்த
படியாகச் சொக்கமாய், இரு
திலும் ஸ்வரப்பந்தாரங்
களும் யிருவா யிருத்தன.

அன்று சென்னையில் நடத்த 'குமரேசுவரர்'
என்ற தாடகத்தின் கைதையும் தகப்பும் ஜோரா
யிருத்தன. ஆனும் பாட்டுக்கள் போதியவாறு
உயர்த்த ரகமாயின்கின.

ஜூன் 1௨ சென்னையில் எம். ஜி. செனி
குமாரியின் வினா காளத்தைக் கேட்டவர்கள்,
அதைப் பாராட்டாம விருக்கமுடியாது. வரத்
தியத்துடன் இழைத்த வாய்ப்பாட்டு அழகா
யிருத்தது. இவ்வாசார், ஜோராசார் ராகங்
களை அடுத்தவுடன் ஸ்வரமும் நன்கு தெரியும்
படிக்கும், கமகப் புழங்கியுடனும், அடுத்த
மாயும், உணர்ச்சி தழும்ப வரசித்தார். வெகு
நாளாகவா யிட்டு. உருப்பங்களும், ஸ்வா
ரப்பந்தாரங்களும் சிறத்த வையுடன் கச்சே
ரமாய் மிகுத்தன. முழு தோக் கச்சேரிக்கு
நாயக்கான வாரிப்பு.

2௨. சென்னையில் டி. சொல்லைய்யாசார்,
எறிப்பார்த்தபடி வெகு ஜோராய்க் கச்சேரி
யெய்தார். ஜீவன் நிறைத்த சார்பம் படைத்த
வர். அநேகமாய் அங்குக்குப் பாணி. கற்பனை
களையும், ஸ்தாயி சஞ்சாரங்களையும் வெகு
சாளமாய்ப் பொழியும் தன்மையது. கத்த
சாவேரி, கைபரி, பேகடா ராகங்களையும்
உருப்பங்களையும் அநி வஸம்பாய் வழங்கினார்.
முன்னணிக் குறும் குரலும் தேர்ச்சியு
முடையவர் என்பதில் சந்தேகமிக்கின.

அன்று சென்னையில் மற்றொரு இளம் வித்
வானின் பாட்டு உயர்த்த ரகமா யிருத்தது.
பாடியவர் என்னப்பரடம் சரஸ்வத்திராய்.
நய சார்பமும், அழகிய சாதகமும் கொண்டு,
கய்யாணி, நன்யாதி, ராகங்களைச் சக்கைப்
போடு போட்டார்.

2௨. திருச்சியில் கே. எம். தாராயணஸ்வாமி
அய்யரின் வீணக் கச்சேரியில் வரானப்பதி,
வரானி, சங்கராபரணம், உரானி ராகங்கள்
நல்லடியங்களாய் மிகுத்தன.

3௨. காலி திருச்சியிலிருந்து கோனார்
வைத்தியநாதன் பிள்ளை. கேரீவித்தாரம்
பிள்ளை இவர்களின் தாதல்வர காளம் வெகு
உமாய்க் காதத் திரப்பியது. கோவானி,
கத்த சாவேரி ராகங்கள் அழகா யிருத்தன.

3௨. இரவு திருச்சியில் என். எரி. வஸந்த
கோவித்தின் முழு தோக் கச்சேரி. இனிமை
யான குரல். உணர்ச்சி நிறைத்த காளம்.
மத்யமாபதி, அடானு, வீம்மத்திர மத்யமா
ராகங்களையும், ஜா ரகமாரிதகமையையும்
அழகு சஞ்சாரங்களுடனும் குறித்த கர்
வைகளுடனும் நிதானமாய்ப் பொழித்தார்.
'உண்டென்ன' 'வினாயகுனி' உருப்பங்களில்
நிரவல் ஸ்வரங்கள் நன்கு மிகுத்தன.

அன்று சென்னையில் பாடிய எம். கண்ண
னுக்கு தடுத்தா சார்பமாயினும், சாதகச் சிறப்
பினும் கருதி கத்தமாயும் மத்யமாயும் அமைத்
துக் கொண்டு, பந்துவரானி ராகத்தையும்
'பர்வத குமாரி' இருதிகையையும் வழங்கினார்.

கம்பர் துரும் காட்சி

டி. கே. சி.

144. காடுவெட்டி ராமன் !

சூர்ப்பனகையால் எத்தனையோ காரியங்கள் நடக்கின்றன. பதினாளுக்கு அரக்கர் படைத் தலைவர்கள் இறந்தார்கள். திரிசிரா இறந்தான். துஷணனும் ராமனுடைய அம்புக்கு இரையானான். அவனுடைய சேனையும் மிச்சம் இல்லாமல் அறுபட்டு விழுந்தன.

தம்பி துஷணனும் சேனையும் அழித்து போனதை அறிந்தான் கரன். அதை நம்பவே முடியவில்லை அவனுக்கு. கோபம் அபாரமாய் வந்து விட்டது.

சத்தம்

தான் என தன்ன என

தன்ன என தன்ன

தம்பி தலை அற்ற படி

யும், தயர தன் சேய்

அம்பு, படை யைத்துணி

படுத்த தும், அறித் தான்;

வெம்பு படை விற்கை விச

யக்க ரன்வெ குண்டான்;

கொம்பு தலை கட்டிய

குடைக்க ரியோ டொப் பான்.

[தம்பிதலை அற்ற படியும்; தம்பியாவிய துஷணனது தலை அற்ற செய்திவையும்; தராதன் சேய் அம்பு படையைத் துணி படுத்த தும்; சக்கரவர்த்தி மகனாக அவதரித்த ராமன் அம்பு கொண்டு படைகளை எல்லாம் அறுத்தெறித்த செய்திவையும்; வெம்பு படை விற்கை விசயக் கரன் வெகுண்டான்; கொடிய ஆயுதங்களையும் வீக்கியும் கையில் எந்தியவனாய் சதா வெற்றிய அடைந்து வந்த கரன் கோபாவேசத்துக்கு உள்ளானான்; கொம்பு தலை கட்டிய குடைக்கரியோடு ஒப்பான்; இருபெரும் தந்தங்களத் தலையில் வைத்துக் கட்டியது போலுள்ள பெரிய யானையை ஒத்தவனாய்.]

குறிப்பு:—யுத்தத்துக்கு அதிகாரியான கரன் வருகிறான் என்று ஆரம்பிக்கும்போது செய்யுளுக்குத் தனிவான துள்ளல் வருகிறது: 'கொம்புதலை கட்டிய குடைக்கரி' என்று சொல்லும்போது கரனது பெருமித உருவமும் உடக்கவியும் தம் கண் முன் வருகின்றன.]

கரனுடைய படை என்றால் வெறும் காலாட் படை மாதிரமா? யானைகள் என்ன, குதிரைகள் என்ன, தேர்கள் தான் என்ன, அளவில்லாத அத்தனை படைகளும் காலா திசையையும் பரப்பிக் கொண்டு சூழ்ந்து வந்தன. ஏதோ மேகக் குழாங்கள் சந்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்ளு வதற்காகக் கும்பல் கும்பலாக வந்தமாதிரி இருந்தது. பார்த்தால் எமனும் பயந்து போவான்.

அந்த கனும் உட்டிட,

அரக்கர் கட லோ டும்

சித்து சம், வ் யப்பு ரவி

தேர், தி சைப ரப் பி,

இத்து வைவ னைக்கும் எழி—

லிக்கு மம்ள னத் தான்,

வந்து வரி விலக்கை யின்

மடங்க வைவ னைத் தான்.

[அந்தகனும் உட்டிட: எமனும் பயப்பிடும் படி; அரக்கர் கடலோடும். காலாட் படை யாவிய கருங்கடலோடும்; சித்துரம்: யானை; வயப்புரவி: வரிய. குதிரை; இத்துவை வனைக்கும்: சந்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்ளத் திரண்டு வரும்; எழிலிக்குமம் என: மேகக் குழாம் என்று சொல்லும்படியாக; வரி விலக்கை யின் மடங்கவை: தாம்புகொண்டு இறுக்க கட்டிய விலக்கை கையில் எந்திய சிம்மமான ராமன்.]

மேலே சொன்னபடி அரக்கர்கள் அடர்ந்து வருகிறார்கள். யானைமேலிருந்தும் தேர்மேலிருந்தும் குதிரைமேலிருந்தும் வான், ஈட்டி, குவம் முதலிய பல வகைப் பட்ட ஆயுதங்களைக் கொண்டு கொடிய கொடிய விதமாகப் போர் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் பார்த்தால், பூமி மாதிரி அல்ல, பூமியைத் தாங்கும் ஆதிசேஷனது படமே கிறித்து போய் விடுமோ என்று எண்ணத் தோன்றும்.

அடங்க லில்கொ டுந்தோழில்

அரக்கர் அய்ய னத் தன்

படங்கிழித் தப், படி

தலில்பல லவி தப் போர்

கடங்க லுழ்த டங்க னிறு

தேர்ப் ரிக டா வித்

தொடங்கி னர், நெ டுத்த கையும்

வெங்க ணைது ரத் தான்.

[அடங்கல் இல் கொடுத்தொழில் அரக்கர்: பாராறும் அடக்க முடியாத கொடுமையான போர் செய்யும் அரக்கர்; அவ் அனத்தன் படம் பிழிதர; அந்த ஆநிராவுணது படமே பிழியும்படி; படிதனில்: பூமியில்: கடம் கலுழ் தடம் கனிது: மதஜனம் கொட்டும் பன் யானகனையும்; தேர்: தேர்கனையும்; பரி: குதிரைகளையும்; கடாவித் தொடங்கினர்: தடத்தித் தொடங்கினார்கள்—போர்; நெடுத் தகையும் வெங்கணை துரத்தான்: திட தேகத் தொடு கூடிய ராமனும் அம்புகளை எயினான்.

குறிப்பு:—சாதிப் பக்கத்திற் தேர், யானை, குதிரை வாகனங்கள். ஆயுதங்கள் எத்த ணையோ! வீரர்களையோ எண்ணித் தொலை யாது. இவ்வளவும் சேர்த்து வெகு போர்வாத போர் புர்டுகள். இந்தப் பக்கத்திலே ராமன் ஒருவன்தான். ஆயுதம் எல்லாம் அம்பு தான். வேரென்றும் இல்லை என்ற ஹாஸ்ய பாவத்தை வைத்திருக்கிறது.]

அரக்கர்கள் பெரிய பெரிய உருவத்தின ராய் மரம் அடர்ந்த காடுபோல சிறி கிருர்கள். அந்தக் காட்டுக்குள்ளே காடுகள் பல; வானக்காடு, வேளக்காடு, தோள்க் காடு. வான், வேல், தோள் இவைகள் அவ்வளவு அடர்ந்து காணப்படுகின்றன.

வானின் வனம், வேலின் வனம்,

வார்க்கி லை வனம், நின்

தோளின் வனம், என்றி வை

துவன்றி நிரு தப் பேர்

ஆளின் வனம், ஆடு அவண்

நின்ற தனை,— அம் பாம்

கோளின் வனம் கொண்டு கடி—

திலக்கு றைப டுத் தான்.

[இவை துவன்றி நிருதப் போர் ஆளின் வனம்: இவைகளெல்லாம் நெடுந்தித் தோன்ற அரக்கரான பெரிய மனிதக் காடு; அப்பாம் கோளின் வனம்; அப்புகள் தொகுதி தொகுதி யாகச் சென்றது. தாமிகைகள் தொகுதி தொகுதியாகச் சென்றதுபோல் இருந்தது; கோள்: தாமிகை; கடிதிலக் குறைபடுத் தான்: வெகு சீக்கிரத்தில் இவ்வளவும் ஆக்கி விட்டான்.]

கவிஞருக்கு யுத்தம் என்றால் ஆவே சமே வந்து விடுகிறது. யுத்த நிறுத்தக் கொள்கை பிடிக்கவே பிடிக்காது போல் இருக்கிறது அவருக்கு! செய்யுள் கவிஞ ரது வீராவேச உணர்ச்சியை அழகாய்க் காட்டுகிறது.

டி. கே. எஸ். சகோதரர்களின்

~~~~~ நாடகம் ~~~~~

★

கோவை

தியேட்டர் ராயலில்

11-6-46 முதல்

அந்தமான் ≡

≡ ≡ கைதி

(கு. சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதியது)

★

[ஜில்லா ஜட்ஜ் உயர்திரு

C. S. சேனத்ரி அவர்கள்

தலைமையில் நடைபெறும்]

★

ஞாயிறு, புதன் மாலை 6-30

மற்ற நாட்கள் இரவு 9-30

★

திங்கள் தோறும்

நாடகம் இல்லை

★

டிக்கட் வரியுன்பட:

4-0-0, 2-12-0, 1-10-0

0-13-0, 0-6-6

பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசு

ஸோமான்

பச்சிரியிலிருந்து பணக்காரன் வகையில் பச்சிரியைப்பத தெரியாதவர் இல்லை. பிரபல பிரபுக்களின் பெயர்களைப் போலவே பச்சிரியைப்பத பெயரும் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் என் தவறாமல் வரும். பெரிய மனிதர்களின் சுற்றப் பிரபானம் போலவே பச்சிரியைப்பத சுற்றப் பிரபானமும் வேகமும் விதவிதப்படும் கொண்டதாகவே விருத்தது.

'ராய்சாமிப் ராமச்சந்திர ஸ்வர் அவர்கள் திருச்சியில் எட்கும் மாபெரும் தொழிலாளர் உட்பட்டத்தில் ஒரு சொற்பொழிவு ஆற்றிவிட்டு, மூல உதகமண்டலம் செல்வார். உதகமண்டலம் உருளைக் கிழங்கு பயிரிடுவோர் சங்கத்தில் தலைமை வகித்து விட்டுச் சென்னை சென்ற, சென்னை மீன் பிடிப்போர் சங்க மகாசாட்டைத் திறந்து வைப்பார்' என்று பெரிய மனிதர்களைப் பற்றித் தொடர்கதை மாதிரி செய்திகள் வருவதுபோல் பச்சிரியைப்பத பற்றியும் செய்திகள் வரும்.

'திருப்பூரில் எட்கத் திருக்கிலும் திருட்டையும், பரமக்குடியில் எட்கத் பயக்காத் திருட்டையும், துத்துக்குடியில் எட்கத் துணிகரக் கொள்ளையையும் பற்றி விசாரித்ததில் மேற்படி மூன்று திருட்டுகளிலும் பச்சிரியை சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிந்தது' என்பது போன்ற செய்திகள் பத்திரிகைகளில் அடிக்கடி பிரசுரமாகும்.

பச்சிரியைப்பத பிரதாபம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் போலீஸ்காரர்களுக்கும் கஷ்டம் அதிகரித்தது. பொது ஜனங்கள் போலீஸ் இலாகாவுக்கே மாசு சுறிப்பதப் பேசத் தொடங்கினர். கடைசியில் பல என் திருடன் ஒரு என் அகப்பட்டான்.

பச்சிரியை பரக்கப் பரக்க விழித்துக் கொண்டு கைச் சாலைக்குள்ளேயே அடைந்து விட்டது விடவில்லை. தன்னுடைய அபாச சாமத்துப்பதினால் காவலர்களுக்கும் 'டிமிக்கி' கொடுத்துவிட்டு வெளியேறிவிட்டான். சென்னை, குளிப் புலவர்கள் பச்சிரியைப்பத விசாரிக்கிற பற்றிப் பாடல் பாடி அகனுக்குப் பெரும் புகழ் தேடித்

த்தனர். பச்சிரியை சரித்திரப் பிரதிபெற்ற பெரிய மனிதனுக்கு விட்டான்.

'பக்காத்திருடன் பச்சிரியைப்பத பிடித்துத் தருவார்களுக்குப் பத்திரியை ரூபாய்ப் பரிசு!'—என்று பத்திரிகைகளிலும் வீதிச் சுவர்களிலும் பச்சிரியைப்பத உருவப்படத்துடன் விளம்பரம் காணப்பட்டது.

மாதிரி வேளை, காண்டலின் கண்ணிரம் கித்திர தேக்கிய முகத்துடன் எடுத்து போய்க்கொண்டிருந்தான். அவன் கித்திரத்திரையில் எடமாடிய சதா காவலர் பச்சிரியைப்பதன், எப்படியாவது அவனைக் கண்டு பிடித்து உத்தியோகத்தில் எல்ல பெயர் பெற வேண்டும் என்னும் ஆசை அவன் மனத்தை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்தச் சமயம் தெருவோடு போய்க் கொண்டிருந்த இரண்டு கை பையன்கள் காண்டலின் கண்ணிரத்தின் கணத்தை விழுத்தனர். பச்சிரியைப்பத பற்றிய விளம்பரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே ஏதோ பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

“டேய், கண்ணா! நீ என்னமோ உக்க அப்பனைப் பத்திரிப் பிரமாதமாய்ப் பேசிக்கொய்யே! எக்க அப்பாமைப் பத்திரியாடா? எப்படி விருக்காரு?” என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்த விளம்பரத்திலுள்ள பச்சிரியைப்பத படத்தைச் சுட்டிக் காட்டினான் அவர்களில் ஒரு பையன்.

ஒரு விசாகியில் காண்டலின் கண்ணிரம் பச்சிரியைப்பத பிச்சி மூத்துவைப் போலீஸ் கட்டைக்கு அழைத்துச் சென்றான். அப்பறம் பச்சிரியைப்பத கண்டு பிடித்துக் கைது செய்வதில் போலீஸாருக்கு எவ்விதக் கஷ்டமும் இருக்க வில்லை. பச்சிரியை மறபடியும் அகப்பட்டதுக் கொண்ட செய்தியை ஆரவாரத்துடன் காவலேற்ற பொது ஜனங்களுக்கு இன்னொரு ரஸமான செய்தி காத்திருந்தது.

பக்காத்திருடன் பச்சிரியைப்பத கண்டு பிடித்துக் கொடுத்ததற்காக அவன் பத்திரியை மகன் மூத்துவுக்கும் பத்திரியை ரூபாய்ப் பரிசு கிடைத்தது!

குஷி!

கண்டிருக்கிறேன் !
அம்மா தயார்
செய்யும் -

லாக்டோஜின்

எது நல்லது என்பதை அவன் அறிகிறான் — அதையே அவன் அடைகிறான். அவனது குழந்தை சரீரத்திற்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு துளி புஷ்டி பதார்த்தமும் லாக்டோஜனில் அடங்கியிருப்பதாலும், பிரத்யேக ஜீரணசக்தியை உண்டு பண்ணுவதாலும், தனது தேக ஆரோக்கியத்திற்கு எவ்வித பாதகமும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளாமல் எல்லா நல்ல சத்துக்களையும் தனது தேகாரோக்யத்தில் ஐக்கியம் செய்து கொள்கிறான் — அவன் திருப்தியாகவும் சந்தோஷமாகவு மிருக்கிறான்.

உங்கள் குழந்தையின் விஷயம் என்ன ?
கவாச்சியுடனும் புஷ்டியுடனும் இருக்கின்றனா ?
லாக்டோஜனைக் கொடுத்து அவனிடையே
ஏற்படும் மாறுதலைக் கவனியுங்கள்.

“ தாய்க்குக்கு லாக்டோஜின் புத்தகம் ” — தாய்க்குக் கொடுக்க வேண்டிய கையாண், விதிக் அடங்கியுள்ளது ! “ நேனில் ” தயார் பெட்டி ரூ. 180 — ரெஜிஸ் ” மீதும் விநியோகித்த நாவ்ரு அனு சட்டம்பு அனுபீ, உங்கள் பிரதிகளில் பெற்றோர்களுக்குக்

சிழகும்த் சுன்பும்த்

எரி. ஆர். ஆர். மணி

சாரதை தலை குனிந்தபடி நடந்து வந்து, சங்கராநிலையும் அவன் சித்தப்பா டாக்டர் சிவராம கிருஷ்ணனையும் சமஸ்கரித்தான். இதைப்போல, சென்ற ஐந்து வருஷங்களாக, அவன் எத்தனையோ பேருக்கு சமஸ்கரித்திருக்கிறான். ஆனால் இன்று ஏற்பட்ட சம்பிக்கையையும் புனகால் சித்தையையும் போல் அவன் என்றும் அனுபவித்ததில்லை.

சங்கராநிலின் மனோகிலை முற்றம் வேறு மாதிரியாக இருந்தது. அம்மைத் தழும் புசுள் சிறைத்த அவன் முகத்தை இன்னொரு தரம் பார்க்கப் பிடிக்கவில்லை; பயமாய்க் கூட இருந்தது. அவனுடைய பெரிய

விழிகள் அவனை வெருட்டின. பாயில் ஓத்தைப் பார்த்தபடி கவனத்தை வே, பக்கம் திருப்ப முயன்றான்.

சாரதை பாட ஆரம்பித்தான். சங்கரா னுக்குத் தலையை உலிக்கவில்லை, சுழன்றத பார்வையை முற்றத்தின் பக்கம் திருப்ப னான். முற்றத்திலிருந்து தெரிந்த மா ஐன்னலின்மேல் அவன் பார்வை விழு தது. ஐன்னலருகே கம்பியைப் பிடித்து கொண்டு ஒரு பெண் சீழை எடப்பகைகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். சங்கராநில ஒரு வினாடி தன்னையே மறந்து போ அவனைப் பார்த்தான். பிறகு சட்டென் வேறு பக்கம் பார்த்தான்.

சாரதையின் தகப்பனாரின் கண்களுக்கு சங்கராநிலின் கண்ணோட்டம் தப்பவில்லை. அவர் உடனே உன்னை கதவோரமாக சிவ்றிருந்த சுகதர்மனியைப் பார்த்தார். ஐன்னல் பக்கம் கண்ணைக் காட்டிச் சைகை செய்தார். உடனே அவன் அங்கிருந்து மறைந்தான்.

சர்வ ஜாக்ரதையுடன் சங்கராநில இவ் னொரு முறை ஐன்னல் பக்கம் பார்த்த போது, அந்தப் பெண்ணை அங்கே காண வில்லை.

“அடி அக்கா, உனக்கு சொம்ப துரோகம் செய்து விட்டேன்!” என்று கூறிக்கொண்டே சுத்தரி, சாரதையின் மடியில் சாய்ந்தான்.

சாரதை திடுக்கிட்டு தவளைத் துக் சிறத்தி, “என்னடி விஷயம்?” என்றான்.

“முத்தாரான் அவர்கள் வந்திருந்தபோது பயித்தியக்காரத்தனமாய் ஒரு காரியம் செய்துவிட்டேன். அவர் அத்தனை உயர பார்க்கப் போகிறாரா என்று அவர்செய்மா ஐன்னல் பக்கம் வந்து ஒரு சிறிதும் பார்துக் கொண்டிருந்தேன். அக்கா, அந்த சமயம் பார்த்துத்தானா அவரும் மேலே பார்க்கவேண்டும்? கொஞ்ச சேர்த்திருக்க அம்மா மேலே வந்து பிரமாதமாய்த் திட்ட னுக். எனக்கு அப்போது சொம்ப சொம்ப கோபம் வந்துவிட்டது. இப்போது தெ ிறது, நான் செய்த விபரீதம். உனக்கு அவருக்கும் வயது வித்தியாசம்போதாதான். என் ஜாதகத்தை அனுப்பும்படிக் கடித போட்டிருக்கிறேன் அந்தப் புண்ணி புருஷன்!” என்றான் சுத்தரி.

சாரதை மொனனமாய் எல்லாவற்றையு கேட்டான். ஒன்றும் பேசத் தோன்றாமல்

தங்கையில் சொந்தரியத்தை இமை கொட்டாமல் பார்த்தான். சற்றே வெறிக்கக் கூடப் பார்த்ததாகச் சந்திரிக்குத் தோன்றிற்று. பிறகு நீண்ட பெருமூச்சுடன் ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தான்.

அவளுடைய ஆசையெல்லாம் பாழாயிற்று. என்று மில்லாமல் குடிபுகுந்த எம்பிக்கையும் கிரீமலமாயிற்று.

தங்கையைக் கட்டி அணைத்துக் கண்ணீர் உருத்தான். யாருக்காக? தனக்காகவா, தங்கைக்காகவா?

★

“சித்தப்பா, அத்தப் பெண் சாரதையை கிணத்தால் என்னமோ மாதிரி இருக்கிறது” என்றுள் சங்கராஜன்.

“பின் ஏன் அவள் தங்கையின் ஜாதகத்தைக் கேட்டு எழுதச் சொன்னாயாம்?” என்றுள் சிவராமகிருஷ்ணன்.

சங்கராஜனும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. சந்திரியின் அழகில் அவன் ஈடுபட்டு, சித்தப்பாவை அம்மாதிரி எழுதச் செய்தான். பிறகு சிதானமாக யோசித்துப் பார்த்த போது இன்னதென்ற சொல்ல முடியாத வேதனை வந்து அவனைக் கவலிக்கொண்டது. சாரதையைப் பற்றி அவன் வெருவாகப் பரிதாபப் பட்டான். அவன் முகம் அவளை வெருட்டிய போதிலும், அவன் பாட்டு அவளைச் சழன்றிய போதிலும் அத்தத் துர்ப்பாச்சியவசியின் மனதிலும் எல்லாரையும்போல ஆசாபாசங்கள் உண்டு என்று தன்னையும் மீறி அறிந்தான்.

கெளி உருவத்தைக் கண்டு வெருண்டு ஒடும் இந்த உலகத்தில் அவளுக்கு என்ன கமம் இருக்கக் கூடும்? வாழ்க்கையே கசர்தா போய் விடாதா? அவன் மனம் எவ்வளவு புண்ணாடி இருக்க வேண்டும்! சாரதை, சாரதை! நீ என்னத்திற்காகப் பிறந்தாய்?

சங்கராஜன் சாரதையைப் பற்றி கிணக்க கிணக்க மேலும் மேலும் சஞ்சல மடைத்தான். இந்தச் சஞ்சலத்தைப் போக்க இரண்டே வழிகள் தான் அவனுக்குத் தோன்றின. ஒன்று சாரதையை மறக்க வேண்டும்;

இல்லா விட்டால் அவளை மணக்க வேண்டும். அவளை மணக்கக் கூடிய மகத்தான மனோதிடம் தன்னிடம் இல்லை என்று தீர்மானித்தக் கொண்டான். ஆகவே, அவளைப் பற்றி மறக்க ஆரம்பித்தான்.

மூன்று மாதங்கள் சென்றன. சங்கராஜன் சாரதையைப் பற்றின துன்ப கிளைவுகளை அடேகமாய் மறந்து விட்டான். திடீரென்று எதிர்பாராதவிதமாய்ச் சாரதையின் தந்தை ராமையாவிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. சந்திரியின் ஜாதகத்தை அவர் அனுப்பி விடுத்தார். தாம் பார்த்த வகையில் என்னுட்பொருத்தி விருப்பதாகவும், சம்மதமாகும்மேற்கொண்டு ஏற்பாடுகள் செய்யலாமென்றும் எழுதிவிடுத்தார்.

சாரதையின் கதி என்ன?

இததான் சங்கராஜன் மனதில் எழுந்த முதல் கேள்வி. அவளுக்குக் கலியாணம் நடத்திருக்கலாமென்ற முடிவு செய்தான். அவனுக்கு என்றயிலா சமாகாணம் ஏற்பட்டது. சாரதையின் கணவனைக் கையெடுத்து வணங்கலாமென்று எண்ணிக்கொண்டான்.

அத்தப் பெண்ணிடம் ஏன் அவனுக்கு அவ்வளவு ஆதரம்? அவளுக்கே புரியவில்லை.

‘பில்’ எதற்கு?

நெறக் கவலாளி:—உங்களைத் தவறுதலாகச் சிறையில் வைத்து விட்டோம். நிஜக் குற்றவாளியைக் கண்டு பிடித்தாகி விட்டது. இனி நீ வெளியே போகலாம்.

காவலிருத்தவர்:—அது சரி; இதென்ன? ‘பில்’ எதற்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்?

காவலாளி:—நீ ஒரு மாத காலமாக இந்தச் சிறையில் இருந்த குடிக்கலிக்கும் எப்பாட்டுச் சோஷல்க்கும் பில் போட்டிருக்கிறோம்.

மிறபடியும் அதே கூடத்தில் சங்கரா-
தனும் சிவராமகிருஷ்ணனும் உட்கார்ந்-
திருந்தனர்.

சங்கரானுடைய கண்கள் ஒருமுறை
முற்றத்தில் பக்கம்போட மாடி ஜன்னலின்
மீது சோட்டம் பார்த்தவிட்டு மீண்டும்
கூடத்திற்குத் திரும்பின!

கந்தரி குளிர்த்த தலைமூடன் எட்டா வந்த
அவனுக்கு, சமஸ்காரம் செய்தான். தலை
கீழிர்த்த சங்கராதினை கெட்டும்படியாக
ஒரு பார்வை பார்த்தான்.

ராமையாவும் சிவராமகிருஷ்ணனும்
ஐதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
பேச்சு எழுவில் சிவராமகிருஷ்ணன், "முதல்
பெண்ணை எந்த இடத்தில் கொடுத்திருக்-
கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

ராமையா பதில் சொல்லவில்லை. விரக்தி
யாகச் சிரித்தார். பிறகு எதையோ சொல்ல
யத்தனிட்டார். அதற்குள் கந்தரி பாட
ஆரம்பித்தான்.

சங்கராதினை ஐதேதோ ஒரு பயம் சூழ்ந்த
கொண்டது. சாரதைக்கு என்ன சேர்ந்த
விட்டது?

கந்தரியின் பாட்டு முடிந்ததும், அவன்
ராமையாவின் முகத்தைப் பார்த்தான்.
அவர் ஐதேதோ யோசனையில் ஆழ்ந்து
கிடந்தார்.

எல்லாரும் மௌனமாய் இருந்தனர்.
சங்கராதினால் அந்த மௌனத்தைச் சிக்க
முடியவில்லை. அவன் இருதயம் எதற்காக
அப்படி அடித்துக் கொண்டிருந்தது?

கூடசியில் ராமையா டேச ஆரம்பித்தார்.
முற்றத்திலிருந்த சூழாயைப் பார்த்துக்
கொண்டே சொன்னார். "அவனுக்கு வான்
தேடி காங்கள் அலுத்தவிட்டோம். ஒன்-
தில்லை, இரண்டில்லை—ஐந்து வருஷங்கள்.
அவனுக்கு அகமுடையாக வரப்போறே
வன் எந்த சூழத்திரத்தில் இருக்கிறானோ
தெரியவில்லை. நீங்கள் தவறாக அர்த்தம்
செய்து கொள்ளக் கூடாது, உண்மையைச்
சொல்லுகிறேன். நீங்கள் அகனைத் தள்ளி
விட்டு அவன் தங்கையின் ஐந்தகத்தைக்
கேட்டதும் அவனுக்கே மனம் கசந்துபோய்
விட்டது. 'கலியாணமே வேண்டாம்!' என்று
தீர்மானமாய்ச் சொல்லிவிட்டான். ஐதேதோ
இந்தக் குழந்தைக்காவது காலா காலத்தில்
கல்பானம் பண்ணிப் பார்க்கலா மென்று
அற்ப ஆசைப்படுகிறோம். பகவான் எப்படி
கிணத்திருக்கிறானோ?" என்றார்.

சங்கராதினை இந்தப் பேச்சு சாட்டையால்
அடிப்பதைப்போல் இருந்தது. அந்த

கீழிஷம் அவன் சாரதையைத் தவிர எல்லா
வற்றையும் மறந்தான். ஏன்.—சாரதையின்
அம்மைத் தழும்புகள் சிறைத்த முக்கும்
பெருட்டும் கண்களும்உட - மறைத்த
போயின. உடைத்த மனதான் ஒரு பெண்!
உலகத்தில் யாருடைய ஆதரவும் அவளுக்கு
கில்லை. கோடி கோடி பேர் உள்ள இந்த
மனுஷ சமுதாயத்தில் அவளுக்கு என்னவித
மான அர்த்தத்தம் கிடையாது. இனிமை,
இன்பம் இவையெல்லாம் அவன் விஷயத்தில்
அர்த்தமற்றப் போயின. கோரமான சீர்த்-
தள்ளே அடைந்த கெட்கும் அந்த ஆத்மா-
வின் குண சொந்தரியத்தைத் திரும்பிப்
பார்க்கக்கூட யாருக்கும் அக்கறை யில்லை.

சாரதை! உன் புண்பட்ட உள்ளத்தால்
என்னைச் சபிக்கிறாயா?

உணர்ச்சி வேகத்தில் சங்கராதினை ஒரு
சங்கற்பம் செய்துகொண்டான்.

"சித்தப்பா, சாரதையை நான் கல்-
யானம் செய்து கொள்கிறேன்" என்றான்.

சித்தப்பாவுக்கும் ராமையாவுக்கும் தாக்கி
வாரிப் போட்டது.

"கிஜாமகவா?" என்று கேட்டார்
சித்தப்பா.

"கிஜாமகத்தான். கிச்சயமாகத்தான்!"

★

சாரதையின் உள்ளம் ஆனந்தத்தில்
நினைத்துக்கொண்டிருந்தது. தன் சோத-
னைக் காலம் முடியுடைந்த விட்டது
என்றே எண்ணினான்.

ஆனால், அந்தப் பேதைப் பெண்ணின்
சோதனைக் காலம் அப்போதுதான் ஆரம்-
பித்திருந்தது. முன் எடுத்தவை யெல்லாம்
வெறும் முன்னுரைப் படலத்தான்.

உலகத்தில் சிக் சிறந்த, மகத்தான
செயல்க எல்லாம் உணர்ச்சி வேகத்தில்
தான் செய்யப்படுகின்றன. மனிதனின்
மனம் என்றும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை.
ஆர்வம் பொங்கி வழியும்போது அவனுக்கு
இயற்கையாக அமையாத பிரமாதமான
மனோ சக்தி அகனைச் செடலில் இறங்கும்
படித் துண்டுகிறது. அப்புறம் ஆற அமா
உட்கார்ந்து யோசித்துப் பார்க்கும்போது
தன்னால் எப்படி அங்கனவு பிரமாதமான
காரியம் செய்ய முடிந்தது என்று ஆச்-
சரியப்படுகிறது.

சங்கராதினை செய்த காரியமும் அப்படித்
தான். சிதானமாய் யோசித்துச் செய்-
திருந்தால் அவன் ஒருவரும் சாரதையை
மணக்க ஒப்பமாட்டான். தன் சக்திக்கு

மீதின விஷயம் அது என்று கினைத் திருப்பான்.

எகழிய கேசம் வாவாக் குறைத்து வந்தது. மாற்ற முடியாதபடி சம்பவங்கள் கடந்து விட்டதை அறிந்தான். அவசரப் பட்டுப் போய் எதற்காக இப்படி. பெல்லாம் செய்தோம் என்ற வருத்தினான்.

அவன் மனதில் எதோ திசில் புகுந்து கொண்டது. இந்தத் தாக்க முடியாத கையெழுடன் எத்தனை மேலு பன்னக்கன் ஏறி யிறக்க கேண்டுமோ?

எப்பிக்கை வற்றிருந்த அக் கிணியில் அவ னுக்குச் சின்னஞ் சிறு காரியங்களெல்லாம் பிரம்மாண்டமாய்த் தோன்றின. சிறு குறைகளெல்லாம் பூதாகாரமாய்க் காட்சி யளித்தன. எடுத்ததற்கெல்லாம் சாரதையின் பேரில் எரிந்து விழுந்தான்.

ஆகக் கூடி சாரதையின் மன வாய்க்கை ஆனந்தமாக இல்லை. தன் கஷ்டங்களைப் பற்றிக்கூட அவன் வருத்தப்பட வில்லை. கண்களைத் தன்னால் திருப்பி செய்ய முடிய வில்லை என்ற எண்ணத்தான் அவளை வாட்டியது. கடைசியில் என்னமாய் முடியும் போதெதோ என்று பயந்தான்.

எற்கெனகே, பொறி மிளம்பிக் கொண் டிருந்த இடத்தில் செருப்புப் பிடிக்க எத்தனை சோமாகும்?

★

ரீங்காரதன் கைத்தியப் பரீட்சையில் தேறி விட்டான். அவன் சித்தப்பா தன் பணத்தில் ஒரு சின்ன கைத்திய சாலை யமைத்துத் தானே அவனுக்குத் தொழில் முறைகள் கற்றுக் கொடுத்து வந்தார். அவர் மேற் பார்வையின் கீழ் ரங்காரதன் தொழிலில் எல்ல தேர்ச்சி பெற்றான். வெளாமெருஷ்டன் பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகிக் கொண்டார்.

சாரதையை அவன் மனம் புரிந்து கொண்டதில் அவருக்கு முதலில் அங்கனங் திருப்பி ஏற்பட வில்லை. போகப் போக அவனுடைய சலிப்பற்ற உழைப்பையும் சிப்பித் தன்மையையும் பார்த்த பிறகு எல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. கடைசியாக, "அவன் கிடைத்தற்கரிய சத்தினம். ரங்காரதன் கொடுத்து கைத்த யன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

ரங்காரதன் அவன் மேல் எரிந்து விழும் போதெல்லாம் அவர் வருத்தப் படுவார். அவனுக்குப் புத்தி சொல்லுவார்.

இதனெல்லாம் அவனுடைய குணத்தில் ஒரு மாறதலும் ஏற்படவில்லை.

★

இரண்டு வருஷங்கள் ஓடி விட்டன. ரங்காரதனின் ஓயாத மனக் குறை, சாரதையின் திராத தன்பம் — இவைகளை மீறிக் கொண்டு பிராதிருந்தான் குழந்தை வேணுகோபாலன்.

பெண்மையின் வட்சியம் தாய்மை. ஒரு பெண் உலகெங்குச் செய்யும் புனிதமான தொண்டு; திராத தன்பத்தையும் அந்த மகத்தவத்தில் மறந்திருந்தான் சாரதை.

அவன் முன்போல் விழுந்த விழுந்த ரங்காரதனைத் திருப்பி செய்ய முனைவ தில்லை. அவன் வசவுகளையும் அர்த்தமற்ற சேஷங்களையும் கினைத்துக் கண்ணீர் விட அவனுக்கு அவகாச மிருப்பதில்லை. உதா னெம் செய்யும் கண்களை விடக் கண்ணற்ற அந்தக் குழந்தையைக் கவனிப்பதிலேயே அவன் கவனம் செலுத்தினான். அதில் கிடைத்த ஆனந்தம் அவளுக்குக்கனவா தெரியும்!

அன்று ரங்காரதன் கைத்திய சாலையி லிருந்து சேக்கிரமே வந்து விட்டான். சாதாரணமாய் அவன் மாலை ஆறு மணி சுமாருக்குத்தான் வருவது வழக்கம். அன்று மூன்று மணிக்ே வந்து விட்டான். காரணம் இவையான தலைவலிதான்.

உந்தவுடன், "சாரதை!" என்று கூப் பிட்டான். அவன் உள்ளே குழந்தைக்குப்

பால் புகட்டிக் கொண்டிருந்ததால் காதில் விழவில்லை. சற்றைப் பவமாக, "ஏ, சாரதா!" என்று உப்பிட்டான்.

அவன் உன்னை யிருந்து எட்டிப் பார்த்த விட்டு, "என்ன விசேஷம், இவ்வளவு சீக்கிரம் வந்து விட்டீர்கள்? கொஞ்சம் தூங்குங்கள், குழந்தையைச் சமாதானம் செய்து விட்டு வருகிறேன்!" என்றான்.

ரங்காரதனுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. "சேற்ற முனைத்த பயல், என்னவிட அவன் பெரிதாய் போய் விட்டானே! வரவர உனக்கு அகம்பாவம் அதிகமாய் போய்விட்டது!" என்ற இரைந்தான்.

அவன் போட்ட உச்சலில் குழந்தையின் அழுத கிண்டல்தான்.

சாரதை அகலினைத் தலை சிமிர்ந்து பார்த்தான். அவன் பார்வையில் யாதொரு விதமான சலனமுமில்லை. அவன் எதிர்பார்த்த படி அவன் எடுக்கிப் போய் விடவில்லை. குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு அவனிடம் வந்து, "சதற்காக இப்படிக்கே கோபிக்கிறீர்கள்? குழந்தையைப் பற்றி ஏன் இப்படி வித்தியாசம் பாராட்டிப் பேசுகிறீர்கள்? அவன் உங்கன் குழந்தை என்பதைக்கூட மறந்து விட்டீர்களா?" என்றான்.

ரங்காரதனுக்கு இன்னும் கோபம் பொங்கிற்று. "ஐ இத்தனை வாயாடி என்று என்னுக்குத் தெரியவில்லையே! அது ஒன்றான் குறைச்சலாக இருந்தது. என்னைப்பற்றியும்காரத்தனமாய்ச் செய்த காரியத்தின் பவம்!" என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டான்.

சாரதை பேசாமல் சற்றே கோபம் கிண்டான். பிறகு, "என் தெரியாமல் என்னமோ பேசியிருக்கிறேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள். உங்களுக்கு என் எப்படி யிருந்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும் என்று சொல்லுங்கள்; அப்படி இருக்கிறேன். நீங்கள் சந்தோஷ மடைந்தால் எனக்கும் சந்தோஷ மில்லையா?" என்ற கம்மின குரலில் பேசினான். பிறகு குழந்தையைக் கீழே விட்டுவிட்டு அவன் பாதங்களைத் தொட்டு எணக்கிறீதான். ஒரு குடான கண்ணீர்த் துளி அவன் புறங்காலின் மேல் விழுந்து ஒடிற்று.

அவன் தலை சிமிர்ந்து பார்த்தான். அவன் புடவைத் தலைப்பால் கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் தொண்டை என்னமோ அடைந்தாற்போல உணர்ந்தான். கொஞ்சம் ஒரு பாரம் அழுத்த வாயிற்பு. அகலினைச் சமாதானப்படுத்த வேண்டுமென்று என்றுமில்லாத எண்ணம் உதித்தது. அதற்கு ஏதொருதையம் இல்லை.

சட்டென்ற எழுந்த வெளியே சென்றான்.

கீழே கிடந்த குழந்தை அவறிற்று. சாரதை அவன் போன திக்கையே பார்த்துக் கொண்டு கிண்டான்.

✱

ரங்காரதன் வைத்தியசாலைக்கு வந்தான் அறைக்குள் யாரையும் விடவேண்டாம் என்று ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, சமூக காந்தியில் உட்கார்ந்தான். சாரதையின் உருவம் இன்னும் அவன் மனதை விட்டு விலகவில்லை; என்ன காரணத்தினாலோ அவனுள் அகற்றவும் முடியவில்லை.

மேஜை மேலிருந்த காலண்டரைப் பார்த்தான். அன்றுமே மாதம் 23-ம் தேதி. அவனுக்குத் தக்கவாரிப் போட்டது.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன், மே மாதம் 23-ம் தேதி யன்றுதான் அவன் சாரதையைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதாய் சாமையாலின் கிட்டில் கிச்சயம் செய்து கொண்டான். அன்று சாமையா சொன்னது இப்போது அவன் காதல்களில் என்னுடைய ஒலித்தது. அந்தக் கூடம், தாய் வாரம், முற்றம், முற்றத்திலிருந்த குழாய் எல்லாம் மனக் கண்ணுள் காட்சி யளித்தன.

சாரதையைப் பற்றித் தன் எண்ணங்கள் அவனுக்காகத் தான் செய்து கொண்ட

தகுந்த பதில்!

— ஜார்ஜ் —

"என்டா! இவ்வளவு உன் தங்கைக்கு மெட்டர் எழுதுகிறாய்? என்ன இவ்வளவு மென் எழுதுகிறாய்?"

"என் தங்கைக்கு வேகமாகப் படிக்கத் தெரியாது; அதன்காரம்!"

சங்கற்பம் — அடாடா! இப்படி யெல்லாம் மாறப் போகிறதென்று யார் கண்டார்கள்?

சாரதை! தூதிருவட்டம் பிடித்த சாரதை! உன் சோதனை குடிலும் கீழ்க்விட்டே.

செய்து கொண்ட சங்கற்பத்தை எந்த விதத்தில் கிதைவேற்றினோம்? அவளுக்கு என்ன விதமான சந்தோஷம் கொடுத்திருக்கிறோம்? என்ன சிம்மத்தி யளித்திருக்கிறோம்? எடுத்த காரியத்தைச் செய்யும் தைரியம் இல்லாத குறையினால் அந்தப் பெண்ணை எவ்வளவு கோகச் செய்து விட்டோம்? அழகு, அழகு என்று உலகம் கண்மூடித் தனமாய்ப் போய் விட்ட தென்று கினைத்தோமே! நாமும் அதே உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்று அப்போது மறந்தோம். நம்முடைய கண்மூடித்தனத்தினால் எவ்வளவு பயக்கும் சந்தோஷமில்லை, அவளுக்கும் சந்தோஷமில்லை.

உண்மையில் அவளிடம் என்ன குறையிருந்தது?

இல்லை, இல்லை; சாரதை, உன்னிடம் குறையிருக்கிறது என்று என்னினேனோ, என்னிடமல்லவா குறையிருக்கிறது! ஒன்னுடன் இன்பமாக வாழமுடியாத எனக்கு எங்கிருந்து கிதைவு ஏற்படும்?

மகத்தானதொரு புரட்சி அவன் மனதில் உருவெடுத்தது. இனி ரங்கநாதன் இறந்த காலத்து மனிதனல்ல; சிகழ்காலத்து மனிதனுமல்ல; வருங்காலத்து மனிதன். முற்போக்கான எண்ணங்கள் அவன் மனதில் இதுவரை 'பனிச்'சென்று தோன்றி மறைந்த வண்ணமா யிருந்தன. இனி அவை மறைய மாட்டா. இரண்டு வருஷங்களாய் அவன் அனுபவித்த வேதனை வேள்வி சுவனைப் புடம் போட்டு எடுத்தது.

அழகு என்று எவ்வளவு அந்த ஏக்கம் ஒழிந்தது; அதற்குப் பதிலாக அழகு என்பதின் உண்மையை அவன் அறிந்தான். அந்த உண்மையின் மூலமாய் அவன் கண்ட சாரதை எல்லையற்ற செளந்தரியம் பெற்றுத் தோன்றினாள்.

சாரதையைப் பற்றி என்ன என்ன அவன் முன் தான் ஒர் அணு என்று தோன்றியது. அவளிடம் யாதொரு குறையும் தோன்றவில்லை. அவளைப் போல கிதைத்த குணங்களோடு உடையவளைப் பெறத் தான் எத்தனை பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டுமோ என்று தோன்றிற்று.

ரங்கநாதன் எழுந்து விட்டடை கோக்கி ஈட்டான். வீடு அவனுக்குத் தேவாலய மாய்த் தோன்றியது. கொஞ்சம் மட்டும் ஒரு உச்சம் இருந்து கொண்டிருந்தது.

சாரதை குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தாள். சற்று முன் ஈட்டித் சம்பவத்தை மறப்பதற்காகவே அவன் அவ்வாறு செய்து கொண்டிருந்தான்.

வந்ததும் வராததுமாக ரங்கநாதன், "சாரதை, கொஞ்சம் உள்ளே வா!" என்றான். சாரதை ஒன்றும் புரியாமல் அவளைப் பின் தொடர்ந்தாள்.

ரங்கநாதன் அவளை காற்காலியில் உட்கார வைத்தான். பிரமை பிடித்தவளாய் அவன் உட்கார்த்தான். இதெல்லாம் அவன் முன் பின் கண்டறியாத உபசார மாயிற்றே!

அவன் சொன்னான்: "சாரதை, உன்னை ரொம்பவும் துன்பத்திற் காளாக்கி விட்டேன். இன்றுதான் என் கண்கள் திறந்தன. இன்றுதான் உன்னைக் கண்டேன். இன்றுதான் என்னையும் கண்டு கொண்டேன். ஏதோ பிரமாதமாய் உனக்கு ஆதரவளிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டேன். சாரதை, என்னுடைய ஆதரவு உனக்கு ஒரு பொருட்டல்ல; இப்போது—இன்றி விருந்து, உன் ஆதரவு எனக்கு வேண்டும். தருவாயா? சொல்வேன், என் கண்ணே!"

சாரதை எங்கேயோ பறப்பதைப் போல் உணர்ந்தாள்.

அவன் கைவிவிருந்த குழந்தை எதையோ கினைத்துச் சிரித்தது.

அன்றுதான் அவர்களுடைய உண்மையான இல்லறம் ஆரம்பித்தது.

தயாராகி விட்டது

பார்த்திபன் கனவு

க ஸ் டி

(மூன்றாம் பதிப்பு)

விலை ரூ. 6.

★

விற்பனை உரிமை:

தமிழ்ப்பண்ணை

தியாகராயநகர், சென்னை.

காலகேட்பம்

காத்திருக்க வேண்டியதுதான் !

கனவன் :—என்ன, இன்னும் கூபம், ஆக வில்லையா? சரி, நான் ஒட்டித்துக்குப் போகிறேன்.

மகன் :—இன்னும் பத்து நிமிஷம் காத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாதா?

கனவன் :—ஏன், அதற்குள் ஆகிறுமா?

மகன் :—இல்லை; நானும் உங்களுடன் வந்து விடுவேன்! —எம். வி.

போவதில் திருப்தி!

புதிதாக வந்த மாணேஜர் :—ஈரூ! இந்த ஆரீன் குமாஸ்தாக்கள் என்னை மதிப்பதே இல்லை. இதற்கு முத்தி நான் திருத்த ஆரீனிலிருந்து மாற்றலாகிய போன குமாஸ்தாக்கள் எனக்கு ஒரு வெள்ளியப் பொருட்பிணைக் கொடுத்தார்கள்.....

குமாஸ்தா :—இதென்ன பிரமாதம்? நீங்கள் இத்தனைமே இங்கிருந்து போவதாய் இருந்தால், நம் குமாஸ்தாக்கள் ஒரு பேசிய வேண்டு அண்டாவைய கொடுக்கக் காத்திருக்கிறார்கள்! —ஆர். வேங்கடராமன்.

விடாக் கண்டர்!

கனவான் :—என்ன ஸார்! கச்சேரி டிக்கட் ஒன்று ரூபாய்தான் என்னை? அதற்குப் போக வர டாக்ஸி செலவு நானு ரூபாய்க்கனவா ஆகிறது?

டிக்கட் விற்பவர் :—அதனால் என்ன? போரம் ஐந்து ரூபாய் டிக்கட் ஒன்று வரவில்லையே! அப்போது டாக்ஸி செலவு அதை விட ஒரு ரூபாய் குறைவாக ஆகும்! —பி. சாமசுத்தி.

சரியான பதில்

தையங்காரன் :—என்டா லுட்டாக! புதுத் துணியை அதுக்குள்ளே மிழ்த்து விட்டாயே?

தையன் :—ஏன் அப்பா, நான் இத்தப் புதுத்துணியைக் கிழிக்கட்டேன்னு இப்படி அடிக்கிறேயே! நீ எவ்வளவு புதுத் துணியைக் கடைலிக் கிழிக்கிறே?

—வே. சா. கம்பியக் செட்டியார்.

சோம்பேறி!

எழமான் (வேங்கடராமனிடம்) :—டேய்! பார்த்தாயா! அவன் ஒரு தடையில் இரண்டு பணைக் கொண்டு போகிறான். நீயும் ஏன் கொண்டு போகக்கூடாது?

வேங்கடராமன் :—அவனுக்கு இரண்டு தடை தடப்பதற்குச் சோம்பலுண்டே, அதனுக்கான் ஒரே தடையில் கொண்டு போகிறான்.

—என். ஆர். மணி.

ஏமாற்றம்

டாக்டர் :—இன்னிக்குப் பேசிய கேஸை இரண்டு கேஸ் என் கையை விட்டுப் போகிறது.....ஹம்!

என்பர் :—என்க டாக்டர் ஸார்! செத்துப் போயிட்டானாக்கும்.....அடடா!

டாக்டர் :—இல்லை ஸார், இல்லை! சொந்த மாடு ஊக்குத் திறம்படுகிறது.

—என். குமணி.

எப்படி பதில்?

ஒருவர் :—ஸார்! நீங்கள் என்னை நேரிக் அழைத்திருந்தும், நாங்கள் நடத்திய விருத்துக்கு வரவுடியாமல் போய்விட்டது. மன்னிக்க வேண்டும்.

மற்றவர் :—ஓஹோ! நீங்கள் வரவில்லையா? சரிதான்; நான் உவனிக்கவில்லை.

—பி. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி.

சந்திர வித்வான் (கல்யாணக் கச்சேரியில்) :—என்னு! மங்கனம் பாடிவிட வேண்டியதுதானே?

ஆட்டக்காரர்

விரும்புவது

"கடினமான ஆட்டத்திற்குப் பிறகு மூதல்தாமரையே"

ஹாக்கி

"இரிக்கெட் ஆட்டத்தில் புகழ்பெற விரும்புவோர் அதிகமாக அருந்தவேண்டும்"

முட்டை சூழி

"குதிரைக்கு முன்பும், ஆடிய பிறகும் ஒருசேர அருந்தவதால் கண்ணையுண்டு"

இரிக்கெட்

ஹாக்கி

ஹாக்கியில்

"உணவற்றவிர வேற எந்த பானத்தையும் சிபாரிசு செய்ய முடியவில்லை"

தாது முகமத்

"என் கட்டுவையப் போலவே உணவையும் விரும்புகிறேன்"

அனில் டே.

கணகோரத்தில் கையும் கண்ணும் குறிதவருமல் இருக்கவும், புரரப் பொருத்தமான வலிவுடனிருக்கவும் வேண்டிய சமயங்களிலெல்லாம் முதலில் விரும்பப்படுவது உதான்.

ஒவ்வொரு விளையாட்டிலும் தலை திறந்து நிற்போர் இவ்வண்மையை அறிந்து உ அருந்துவதையே பிரதானமாகக் கொண்டது நற் செயலாக ஏற்பட்டதல்ல. முதலாவதாக தாகத்தைப்பூரணமாக தணித்தவல்லது உ. மேலும் குறித்த வேலையில் ஒரு முகமாக கவனம் செலுத்த உதவுவதால் ஊக்கத்தை அதிகரிக்கிறது. கடைசியாக எக்கெடுதியும் செய்யாதது

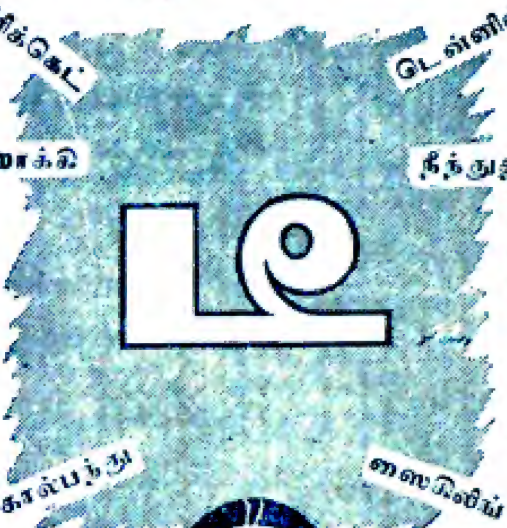

"ஆட்டக்களக்கொடையில் ஒருசேர அருந்தும் எத்தகையபுத்தொண்டி"

கேனல் முகமத்

"விதவிதப்பான டென்னிஸ் விளையாட தான் எனக்குப் பிரியமான பான்"

இப்திகார் அகமது

டென்னிஸ்

நீத்துதல்

"தன்வினா விட்டு வந்தவுடன் ஒரு சேர உ எப்பொழுதும் அருந்துகிறேன்"

பி. கே. கோஷ்

கால்பந்து

ஸைகிளில்

"பலக் குறைபாடும் இருக்க உதவும் திறந்த பான். எந்த ஆட்டக்காரருக்கும் இன்றியமையாதது"

ஜானத் துரை

இந்தியன் உ மார்க்கெட் எக்ஸ்பான்ஷன் போர்டாரால் வெளியிடப்பட்டது

1K 259 A TM

மிக நேர்த்தியான மணமும், நல்ல
நிறமும், குறைந்த விலையும் உள்ள

லிப்டன்ஸ் வெள்ளை
லேபில் தேயிலைகள்
இதர தேயிலைகளை
விட சிறந்தவை.

லிப்டன்ஸ்

வெள்ளை லேபில்

நேர்த்தியான

இந்திய

தேயிலை

LTK 84 W

சாத்தூர் சுப்பிரமணியம்

இசைத்தேனீ

தூத்காலம், பெரும் மேடைப் புகழ் அடைந்திலங்கும் கலைவாணர்கள் சிலரோடு மாத்திரம் மஹ சந்தேத்தின் உயரிய தன்மை சின்று விடவில்லை. வாய்மையடிவாயையாய் அதைப் போஷித்துச் சிறப்பிக்கச் சில இடம் விச்சாண்களும் முன்னணியில் சிற்றிருர்கள் என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. அவர்களில் ஒருவர் சாத்தூர் ஐ. ஜி. சுப்பிரமணியம் ராஜா அண்ணாமலை சந்தேத் கலாசாலையில் தேர்ச்சி பெற்று, சந்தேத் பூஷணமாய் மேடைப் பிராபல்ய அடைந்த வரும் சிலரில் ஒருவர். மருதுவான சாரீரம் படைத்தவர். ஞானச் சிறப்புக் கொண்டவர். கற்பனையால் கலையை அலங்கரிக்கும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்.

சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை புரட்சிவாக் கம் சந்தேத் சபையில் கடைபெற்ற அவரது கச்சேரி ருதர்ப்பிடத்தக்கது. முத்தையாச் செட்டியார் பெண் பள்ளிக்கூடத்தின் முன் தொட்டத்தில், அழகியதோர் சிறு பந்தலில், ரவிகர்கள் செனகரியமாயும், காற்செட்ட மாயும் உட்கார்த்த சந்தேத்தை அனுபவிப்பதற்கான வசதிகளுக் கேற்ப, கச்சேரி புன் சகமாய் அமைத்தது. அவர் காணத்தில் அன்று காங்குக்கே பிரதானமா யிருந்தது. அவருக்கு இயற்கையான கற்பனை வேலைப் பாடுகளைக்கூடச் சிறிது குறைத்துக் கொண்டு, சுருதி சுத்தத்தையும் சுகபாவத் ததயுமே அதிகம் கவனிக்க வேண்டுமென்று பிசான் போட்டுக் கொண்டது போல் தோன்றியது.

'ஸரஸ்வதி' என்ற காட்டைக் கிருதி புடன் ஐமாவாய் ஆரம்பித்த சமர் காண்கு ணி சேரம் சினையாது பாடினார். கிருதி னுக்கு முன் ராக ஆலாபனைகளே இல்லா னவோ மிகச் சுருக்கமாகவோ செய்வதும், ஶ்ரீதர் சிலவற்றிலும் பிரக்காவைக் கொட்டி டருத் தெரியாது ஆக்குவதும், உருப்படி னை அவசரமாய் மழுப்பி விட்டு, மிகைப் பட்ட ஸ்வரங்களால் சனைக்க கூப்பதும், லை வட்டாரங்களில் பெரிய சந்தேமாகக் குருதப்படுகிறது. சாத்தூர் சுப்பிரமணியம் ஶ்ரீத இனத்தைச் சேராது, பல ராகக் னைப் போதியவாறு விரிவாயும், சிதான

மாயும், தெளிவான அழகு வடிவங்க ளாகக் கையாண்டார். அவர் அன்று எடுத்துக் கொண்ட ராகங்களில் ஶ்ரீம் மேந்திர மத்யமத்தன்கே முதல் ஸ்தா னம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மேல் ஸ்தாயி சஞ்சாரங்களில் அரிய வண்புடன் இழைத்த கற்பனைப் பிடினை களினமாய் கொடுக்கலா மென்பதை கிருபித்தார். 'உன்னையல்லால்' என்ற கிருதியில் விழுந்த கிரவல் ஸ்வரபாஸ்தாரங்கள், பாஷப் பொழி வுடன் உருக்கக் கொடுத்துக் கேட்போரின் கரகோஷத்தைப் பெற்றன. உதயாலி சந்திரிகாவும், கல்யாணியும் வெகு தரமா யிருந்தன. மோஹனம், ஸபரலி, காம்போ ி ராகங்களும் சகமா யிருந்தன. கல்யாணியில் 'ஆனந்த பரமானந்த முருந்தா கோவிந்தா' என்ற பல்லவியைக் கால் இடத்தில் எடுத்து அவ் வெடுப்பை சேரடான வேலைப்பாடுகளி லும் பிறழாமல் கச்சிதமாய் கிர்வகித்தது, அவரது ஸயப்பிடிப்பை நன்கு விளக்கியது. பல்லவி ஸ்வரத்தை ராகமாலிகையாய் அமைத்தது சேர்த்தியா யிருந்தது. உருப் பிடிகள் எல்லாம் ஒழுங்கா யிருந்தன. இக் காலம் பெயர் பெற்ற பாணி வகை எதையும் பின்பற்றியதாகத் தென்பட வில்லை. தனி யான பாணி ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளப் போதிய அம்சங்க ளிருக்கின்றன.

ஆனால் சுருதி சுத்தத்தாக்கும் மெருகுக்கு மாக, சுருதியைச் சற்றிக் குறைத்து வைத் துக் கொண்டார் போலும். அதன் படினாக, சாரீரத்தின் காத்திரமும் சிறிது குறை வாகவே கேட்டது. மேல் ஸ்தாயியில் தைவதம்வரை அனுயாசமாயும் தெளிவாயும் கேட்ட குரல், ஜீய் ஸ்தாயிகளில் அவ்வள வாகக் கேட்கவில்லை யென்பது 'ஸ்ரீ சுப்ர மணியாய சமஸ்தே' கிருதியில் தெரிய வந்தது. இவை விவக்காக, மொத்தத்தில் கச்சேரி ஆரம்ப முதல் கடைசிகரை இளிய விருந்தாகவே யமைத்தது.

ஸ்ரீ கோவிந்தசாயி காயக்கர் பிடிஸ் வாத் யத்தை கல்ல திறமையுடன் வெகு காங்குக் காய்க் கையாளுகிறவர். அவரும், மருதக்கம் வாசித்த திருக்கோகர்ணம், ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுத்தராமய்யரும் அன்றையக் கச்சேரியை அழகு படப் போஷித்தார்கள்.

சினேகத்துக்கு ஆரம்பம்

இன்று சிற்றுண்டிச்சாலைகளில் கூட்டமதிகம். நீங்கள் தனிமையில் அங்குபோனால், அறிமுகமில்லாதவருடன் உட்கார்ந்து சாப்பிட நேரிடலாம். அன்னியர் ஒருவர் முன் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவது ரசிக்கக் கூடியதல்ல. ஆனால் சாப்பாட்டை எதிர்பார்த்து உட்கார்ந்திருக்கையில், அவர் தனது உப்பாவைத் திறந்து வர்ஜீனியா நெ. 10 சிகரெட் ஒன்றை உங்களுக்கு அளித்தாலோ? அடுத்த கணமே நீங்கள் இருவரும் நண்பர்களாகி விடுகிறீர்கள். சாப்பாட்டையும் அனுபவித்து சாப்பிடுகிறீர்கள்.

நம்பர் டென் வர்ஜீனியா

செத்த சிகரெட்

ஜென்ஸ் கார்டன் கிமிடெட், லண்டன்

NTK 131 TM

ஏழை யார்?

ஸி. ஆர். ராமஸ்வாமி

"இனக்கு எப்பொழுது கல்யாணம் வந்தது?" என்று நான் கோவிந்தராஜனைக் கேட்டேன். அவன் "அது ஒரு கதை" என்று சொல்லவானான்:

"நானும் சர்மாவும் கல்கத்தாவில் ஓர் ஆங்கில திசைசரிப் பத்திரிகையில் வேலை செய்து வந்தோம். அவனுடன் எனக்கு முதல் முதலில் பழக்க மேற்பட்டது, அவன் சென்னையில் ஹிந்தி வாத்தியாரா யிருந்த பொழுது. கல்கத்தாவில் பத்திரிகை ஆரம்பமாகும் விளம்பரத்தைச் சென்னையில் பிரசுரிக்கப்படும் பத்திரிகைகளில் படித்த காமிருவரும் விளையாட்டாக உதவி ஆசிரியர்கள் வேலைக்காக எழுதிப் போட்டோம். எதிர்பாராத விதமாக உடனே வேலைக்கு வந்து சேரும்படி இருவருக்கும் உத்தரவு வந்தது. கல்யாணமாகாத கம்பம் போன்ற கடி பிரம்மச்சாரிகளுக்கு எங்கே வேலை கிடைத்தாலென்ன? உடனே புறப்பட்டோம்.

"பத்த வருஷத்திற்கு முன் கடக்க சமாசாரம். நானும் சர்மாவும், முதல் தேதி வந்த சம்பளத்தை ஜெபியில் போட்டுக் கொண்டு, ஈடன் தோட்டத்தில் உலாவியிட்டு, ஒரு பலகாரக் கடைவில் நிறுத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு, 'சீயூ தியேட்ட'ுக்கு வந்து சேர்ந்தோம். பட்டத்தைப் பார்த்துத் திரும்புகையில், மணி பன்னிரண்டிருக்கும். சர்மா கல்கத்தாவில் பவானிபுரத்தில் வசித்து வந்தான். நான் கானிகட்டத்தில் வசித்து வந்தேன். இந்திரபாம் வரையில் நால் கடையாகப் போகத் தீர்மானித்தேன். உஷ்ணம் வீசும் தாரிட்டி பாகத்தை விட்டு, பாதை ஓரத்தில் சாலை மார்கள் சிழுவில் சுட்கு சென்றேன். இந்திரபாம் வந்ததும் யாரோ ஒரு தடியன் கையில் ஒரு மாக் கட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு என்னைப் பின் தொடருவதாகத் தெரிந்தது. அன்று வாங்கின சம்பளம் என் சட்டைப் பையில் இருப்பதை கிணந்து, எனக்குப் பயம் ஏற்பட்டது. பட்டாணித் தடியன் என்னை விடாமல் தொடரத் தொடர பயமும் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. அவனுக்கு எப்படி டியிக்கு கொடுப்பதென்று யோசித்துக் கொண்டே

சென்றேன். கல்லவேளை, அவன் வெற்றிலைப் பாக்குக் கடை ஒன்றில் பீடா வாங்கத் தாமதித்தான். இதுதான் கல்ல சமயமென்று — அப்பொழுது பெரிய பாதை கானிக்கட்டத்திற்குப் பிரிய மிடத்திற்கு வந்திருந்தோம் — ஒரு சிறிய வீட்டில் ஜன்னல் வழியாய் வெளிச்சம் வருவதைக் கண்டு, படியேறி அந்தக் கதவைத் தட்டினேன். கதவு தட்டினவுடன் சிறிது விலகிற்று. சாத்தப்படவில்லை யென்று அறித்து கதவைத் தள்ளித் தன் வீட்டிற்குள் துழைகிறவன் போல் வாசற்படியில் தொங்கின டடுதாவை விலக்கி உன்னை கைசியமாய் துழைத்தேன். படுக்கையில் கட்டி யிருந்த சிறு மணிகளின் ஒசையைக் கேட்டு அறையில் சாய்ந்திருந்த இருபத்திரண்டு வயதப் பெண் — பெண்ணல்ல, அப்பாஸ் என்றே சொல்ல வேண்டும் — எழுந்த கின்றான்.

"அவளைக் கண்டவுடன், சிறந்த அழகுள்ள ஸ்திரீயைக் கண்டால் உண்டாகும் பயமும் பந்தியும் எனக்கு உண்டாயிற்று. அவன் ஒன்றும் கேட்காமல் மெனமமாக என்னைப் பார்ப்பதைக் கண்டு நான் எவ்வாறு அந்த வீட்டில் துழையலாயிற்று என்று வெட்கத்துடன் சொன்னேன். அவன் வேசாகச் சிரித்து, 'அந்தத் தடியனை விட என்னைக் கண்டு அதிகமாகப் பயப்படுகிறது போல் காண்கிறதே' என்று தமிழில் சொன்னான். அவன் தமிழ் பேசுவதைக் கண்டு அடைத்த வியப்பும் மிழ்ச்சியும் ஒரு புறம், அவன் கண்களில் கீர்த்துளிகளைக் கண்டு பயம் மற்றொரு புறம் அடைத்தேன். என்னுடைய விஷயத்தைக்கூட மறந்து காரணம் விசாரிக்கத் துணிவிடேன். அவன் 'கீம்களும் தமிழர், திக்கற்ற எனக்கு ஒரு துணையை அனுப்ப பகவானிடம் முறையிடும் பொழுது கீர் வந்த சேர்த்தீர்' என்று சொன்னான். இதைச் சொல்லிவிட்டு 'கேரமாய் விட்டது. பட்டாணி போய்விட்டிருப்பான். உங்கள் மனைவி மக்கள் உமக்காக வீட்டில் காத்திருப்பார்கள்' என்று பரிதாபமாய்ச் சொன்னான். நான், 'எனக்குக் கலியாணமாக வில்லை. கீம்கள் தனியே தீங்கே என்ன செய்தி நீங்கள்?' என்று கேட்டு விட்டேன். அவன்,

'என் சத்தேம் கற்றத்தருமிறேன்' என்னுள். என் போய் வருமிறேன் என்று சொல்லி வெளியே போகத் தயாரானேன். அவன், 'வருமிறேன்' என்று சொன்ன வார்த்தையை மறக்க வேண்டாம்' என்னுள்.

"இப்படி இத்திராவுடன் ஆரம்பித்த பரிசுசயம், பிறகு ஆர்க்கமாக மாறிற்று. அவனுடைய சத்தேத்தைக் கேட்டுப் பரவசமடைந்த அவனிடம் பாட்டும் வீணையும் கற்க சிஷ்யனாக அமர்த்தேன். நமது கட்பு தாய் மையானதாகவே இருந்தது. அவனாவது நானாவது பேச்சிலோ, கடத்தைப் பற்றியவிலோ, எண்ணத்திலோ உடனடிப் பற்றிய

காமத்தில் செலுத்த முயலவில்லை.

"இந்த விவகாரங்களைக் கண்டு சர்மா பயந்து நம் ஊர்ப் பிரிக்கச் செய்த முயற்சிகள், நம்மை அதிகமாகச் சேர்க்கவே பயன்பட்டன. என்னைப் பார்த்து, 'ஓ என் கொஞ்ச நாட்களாய்ப் பலகாரம் சாப்பிடுவது, உலாவுப் போவது, படம் பார்க்கப் போவது, அரட்டை அடிப்பது

இவற்றை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டாய்? எனக்குத் தெரிந்த ஒருவருடைய பெண்ணிற்குக் கல்யாணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்படி உன் அப்பாவுக்குக் கடிதம் எழுதி யிருக்கிறேன். நானும் கல்யாணம் செய்துகொள்ள நினைத்திருக்கிறேன். நாம் இருவரும் சேர்ந்தாற்போல் கல்யாணம் செய்துகொள்வது சௌகரியமாயிருக்கும் அல்லவா?' என்னுள். அவன் வேடிக்கையாகச் சொன்

னது உண்மை யென்பது எனக்குச் சில நாட்களுக்குப் பின் தகப்பனாரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தால் தெரிய வந்தது.

கோவிந்தராஜனுக்கு ஆசிரியாகும். சர்மாவின் மூலம் கோபாலாசாரியுங்கூடப் பெண் ணிதானை உணக்குக் கொடுத்து மணம் செய்ய நிச்சயமாக யிருக்கிறது. முடிந்தபின் உட நிச்சயமாய் விட்டது. பெண்ணிடம் போட்டோவை அனுப்பி யிருக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,

அப்பா

"என் போட்டோவைப் பார்த்துப் பிடித்தது விட்டேன். அது இத்திராவின் போட்டோமாதிரியே இருந்தது. சர்மாவிடம் சென்ற 'இவன் யார்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவன் சிரித்துக்கொண்டு 'அது அவன்தான். எலிதாதான். வேறு யார்?' என்று சொல்லிச் சிரித்தான். என் இத்திராவுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வத்தைச் சொல்லி, 'சர்மா! இது இத்திராவின் போட்டோ மாதிரி இருக்கிறது' என்றேன். அவன் என்னைக் கேலி செய்து 'இந்த கற்குலப் பெண்ணுக்கும் சத்தேம் சொல்லித் தருகிறேன்' என்று சொல்லித் தன் கையில் உன்னைச் சிக்க வைத்திருக்குப் ஒரு கேட்டுப்போன பெண்ணுக்கும் என்னை சம்பந்த யிருக்கக் கூடும்?" என்ற கேட்டான். என் அவனிடம் கோபித்துக் கொண்டு, 'ஓ பார்த்த பெண்ணை நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை' என்ற சொல்லிப் போய்விட்டேன். 'எனக்கு நீ ஒரே பிள்ளை. என்னை என் கடைசி நாட்களில் துக்கத்தில் ஆழ்த்த யிரும்புகிறாயா?' என்ற தகப்பனாரிடமிருந்து உருக்கமான கடிதமொன்று வந்தது. சர்மா அதை இத்திராவிடம் சொல்லி விட்டு அவளை என்னை உதானைமாகாடத்தச் செய்து விட்டான். என் இத்திராவிடம் போய்த் தைரியம் செய்துகொண்டு, 'ஓ சத்தமான வாழ்க்கையை எடுத்தி வருகிறாயா?' என்ற சர்மா கிளப்பின சத்தேகத்தைச் சொல்லமாட்டாமல் சொன்னேன். இத்திரா 'என்னைப் பார்த்தால் உங்களுக்கு அப்படித் தோன்றுகிறது?' என்ற கேட்டான். என் மெனனமா யிருந்ததைக் கண்டு அவன் 'உங்கள் கல்யாணத்துக்கு நான் தடை செய்ய யிரும்பவில்லை. நீங்கள் உங்கள் கண்பன் சர்மா பார்த்த பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்துகொள்ளுங்கள். நான் திக்கற்ற நைழிப் பெண். மேலும் வேசி' என்று சொல்லி என்னை அனுப்பிவிட்டான். அவன் அப்படிச் செய்தது என் தகப்பனார் பறிய

தங்கத்தைப் பற்றிச் சர்மா அவளிடம் சொல்லி அவளைத் துண்டியதிலும் என்ற பின்னர் தெரியவந்தது.

"கடைசியில் கான் தகப்பனருக்கு அவர் செய்த ஏற்பாட்டிற்கு ஒப்புக் கொண்டதாக மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகக் கடிதம் எழுதி அனுப்பினேன். கயாலத்தைக் கருதி, இந்திராதான் என்னை அவட்சியம் செய்திருசே, வீணாக என் தகப்பனருக்கு மனஸ்தாபத்தை யுண்டாக்க வேண்டும் என்று என் குற்றமுள்ள கொஞ்சிற்றுச் சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டேன்.

தகப்பனாடிமிருத்த, 'ஃ செய்கதா எனக்குச் சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. கோபாலசாமி அய்யங்கார் எல்ல சொத்த படைத்தவர். முன் ஒரு பெண் இருத்தது. அது நெய்யத்தில் காணாமற் போய்விட்டது. உடம்பில் இருத்த கணககன்க்கர் யாரோ கிருட்டிகள் கொன்ற போட்டார்களாம். அவருக்கு வலிதாவைத் தவிர இப்போது வேறு சந்தி கிடையாது. பெண்ணிற்குச் சொத்தம் அழகும் இருக்கையில் பாசாயோ கினைத்து வாழ்க்கையைக் கெடுத்துக் கொள்ளாமலிருத்ததைப் பற்றிச் சந்தோஷம்' என்று கடிதம் வந்தது.

"இரண்டு வாரம் கழித்துப் பத்திரிகையில் என்னுடைய கலியாணம் நடக்கப் போகதாக ஒரு விளம்பரம் என் பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. சாயந்திரம் சர்மா, 'உன் இந்திரா ஆல்பத்திரியில் இறக்கும் தகவல் விருப்பதாக சமாசாரம். விலும் சாப்பிட்டு விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்' என்றான்.

"உடனே ஆல்பத்திரிக்கு ஓடினேன். ஆல்பத்திரியில் குடியிருக்கும் டாக்டர், 'இந்திரா உங்களுக்கு என்ன ஆக வேண்டும்?' என்று கேட்டுப் பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக் கண் மிமிட்டினார். கான் அவருடைய கேலியை வகியம் செய்யாமல் 'அவர் என் கிசெதி. பார்த்த விரும்புகிறேன்' என்றேன். அவருடைய அனுமதி பெற்ற இந்திரா படுத்திருக்குமிடம் கிசுருகையு பணியாளர்சியுடன் சென்றேன். அப்போது இந்திரா என்னைப் பார்த்த பார்வையானது என்னை வேற உலகத்துக்குத் தாக்கிச் சென்றது. 'என் விலும் சாப்பிட்டாய்?' என்ற கேட்டேன். காங்கன் அன்னரியோன் னியமாய்ப் பேச விரும்புவதைக் கண்டுபணி விடையம்மான் விவசிச் சென்றான்.

"இந்திரா, 'கிங்கன் என்னைக் காண வருவதை கிறத்திவிட்டவுடன் எனக்கு வாழ்க்கையில் வெறப்பு ஏற்பட்டிவிட்டது.

உங்கள் கல்யாண விளம்பரத்தைப் படித்த தும் விலும் சாப்பிட்டு விட்டேன்' என்றான்.

'கான் குற்றுவத்தில் ஓர் பஞ்சம சாதி யைச் சேர்ந்த ஏழை எலிமெண்டரி பாட சாலை உபாத்தியாயரின் பெண். என் தகப்பனார் இறந்தவுடன் என் தலைபன் கத்தசாமி கிறிஸ்துவனுவிச் சில பாநிரிமார் கனுடன் கங்கத்தாவிற்குச் சென்றவிட் டான். கான் ஒரு கனவானைப் பார்த்து, அவ ருக்குட்பட்ட ஒரு பெண் பள்ளிக்கடத்தில் உபாத்திச்சியாக அமர்ந்தேன். அந்தக் கன வானுடைய கடத்தைையைக் கண்டு பயந்து என் மாணவி ஒருத்தியுடைய தமக்கையுடன்

— அவளும் கிறிஸ்துவ மதத் தைத் தழுவித்தன் அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கங்கத்தாவில் ஒரு கிறிஸ்துவக் கனவானின் மகனைக் கலியாணம் செய்து கொண்டவன் — அகனுடன்

இங்கே வந்தேன். பாட்டுச்சொல்லிக் கொடுக்கும் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்டேன். இங்கேயும் என் கஷ்டங்கள் தீர வில்லை. திக்கற்ற பெண்களைக் கண்டால் எல்லாரும் வேட்டை யாட ஆரம்பிச்சிறார்கள். எவ்வளவு கத்த மாக இருந்தாலும் கடத்தைையைச் சே தேகிக்கிறார்கள். கான் உக்கன்மேல் காதல் கொண்டது முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்ட துபோலாயிற்று. சர்மா என்னை

உங்கள் வாழ்க்கையைக் கெடுக்க வேண்டா மென்று வேண்டிக் கொண்டார். என் உங்கள் கண்மைக்காக என்மேலேற்பட்ட சந்தேகத்தைத் தீர்க்க முயலவில்லை' என்று சொல்லி முடித்தான்.

"அவன் கண்ணிலிருந்து நீர் பெருக ஆரம்பித்தது. 'என்தான் ஏழை. நீ குணமென்ற சொல்வம் படைத்தவன்' என்று சொல்லி அவன் கண்ணீரைத் துடைத்தேன். அந்தச் சமயத்தில் விஷப் பீரையைச் செய்த டாக்டர் அங்கே வந்தார். என் சம்பாஷினைக்குத் தடை ஏற்பட்டு விட்டது. வந்த டாக்டர் இத்திராவைப் பார்த்தத் திடுக்கிட்டு சிந்துவிட்டார்.

"யார்? இத்திராவா!" என்று டாக்டர் கத்தசாயி கேட்டார்.

"இத்திராவும் அவரைக் கண்டவுடன், 'கத்தசாயியா!' என்றான்.

"அவர் என்னை அப்பால் போகச் சொல்லி விட்டு இத்திராவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். டாக்டர் என்னை மறாடியும் உப்பிட்டு 'இவளை நீங்கள் மணக்க சிச்சித்திரிக்குத் தெரிகமா? அவ்வாறு உங்கள் தகப்பனுர் உங்களுக்கு சிச்சித்திரிக்குத்திரை பெண்ணை மணக்கப் போகிறீர்களா? இவர் என் தகப்பனாரால் என் தந்தையாக வளர்க்கப் பட்டான். ஆனால் என் தந்தை உல்ல. சொத்தமுமில்லை. என் தகப்பனுர் சாகும் தறுவாயில் எனக்குச் சொன்னது, — காட்டில் இவன் திருடர்களால் கைகளைக் கழற்சி விடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, எடுத்து வந்து காலராவால் மாணமடைந்த தன் உறவினரின் குழந்தை என்று ஜனங்களுக்குச் சொல்லி வளர்த்தார். இவர் ஒரு வேளை உங்கள் மாமனின் பெண்ணாக வே

இருக்கலா மென்ற போட்டோவிலிருந்து சந்தேகம் படுகிறேன். பத்திரிகையில் ஒரு விளம்பரம் போட்டுப் பார்த்தலாம்' என்றார். "பத்திரிகையில் பின்வருமாறு ஒரு விளம்பரம் டாக்டர் கத்தசாயியால் போடப் பட்டது:

குற்றவத்திற் றுடுகையுள்ள காட்டில் — தெரிவிக்க இவ்வுறு வயதில் பெண் திருடர்களால் விடப்பட்டுக் கிடந்தது. அப்பொழுது போட்டிருந்த ஆடை என் வாய் இருக்கிறது. அந்தக் காந்தகம் பெண்ணை இழந்திருந்தவர்கள் என்னைக் கொடுப் பெண்ணை வந்த பார்த்தலாம்.

"இது பிரகரமான அடுத்த வாரம் கோபாலசாயி அய்யங்கார் கல்கத்தாவிற்கு ஓடி வந்தார். டாக்டர், குழந்தையின் ஆடைகளைப் பற்றி அவரை விசாரித்து, பிறகு தன்னிடமிருந்த சில துணிகளைக் காண்பித்தார். கோபாலசாயி அய்யங்கார் கும்பகோணம் உற்சவத்தில் காணாமற்போன தன் பெண்ணுக்கு உடுத்தின ஆடைகளைத் தான் அவை என்று சொன்னார். குழந்தைக்கு வலது கன்னத்திலிருந்த மச்சம் இத்திராவுக்கும் இருந்தது. அந்த ஆடையின் பின்னாலிருந்த கம்பெனியின் விஸப் டீட்டும் அப்படியே இருந்தது. பிறகு எங்கள் கல்யாணம் எட்டத்தது. இப்போது வலிதவக்கு ஒரு கல்யான் தேடித் கொண்டிருக்கிறோம்."

இவ்வாறு ரோவிர்தாராஜன் சொன்ன தன் கதைையைக் கேட்டு என் ஆசிரியரிடம் சென்று, "பெயரை மாற்றி உங்கள் பத்திரிகையில் இதைச் சிறு கதையாகப் போடச் சம்மதமா?" என்று கேட்டேன். பத்திரிகாசிரியர் "பெயரை என் மாற்ற வேண்டும்? அப்படியே போடலாம்" என்றார். எனக்கும் பெயர் கற்பனை செய்யும் தொத்தாவு இவ்வாற்த் போயிற்றது.

திவானின் சாமர்த்தியம்!

யுத்தம் ஆரம்பமான சமயத்திலே, இத்தியாவில் ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தானத்திலே ஐந்தாம் படை டடவடிக்கைகள் அதிகமாக இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்ததும், இத்திய உரிக்காருக்குக் கவலை உண்டாயிற்று. உடனே அந்தச் சமஸ்தான ரொலிடெண்டுக்குக் கடிதம் எழுதி, "உங்கள் சமஸ்தானத்தில் ஐந்தாம் படை டடவடிக்கைகள் டடப்பது என்மைமா?" என்று கேட்டார்கள். ரொலிடெண்டு அந்தக் கடிதத்தைச் சமஸ்தான திவானுக்கு அனுப்பி வைத்தார். திவான் அதைத் தமது காரியதரிசியிடம் கொடுத்தார். காரியதரிசி பல நாட்கள் முலைமுடுக்குகளிலும் சூத்த பொத்துகளிலும் ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு, அந்த மாதிரியான டடவடிக்கைகள் எதுவும் இல்லையென்று திவானுக்குத் தெரிவித்தார். திவான் அந்தக் கடிதத்தை வைத்துக்கொண்டு நான்கு நாட்கள் யோசனை செய்தார்.

கடைசியில் பின்வருமாறு பதில் எழுதினார்:—"தற்போது எங்கள் சமஸ்தானத்தில் ஐந்தாம் படை டடவடிக்கை எதுவும் இல்லை யென்பதை வருத்தத் துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், வினாவில் அம்மாதிரியான டடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை மேன்மை தங்கிய எங்கள் மகாராஜா செய்காரென்று உறுதி உறுகிறேன்."

ஓர் அறநூல்

சத்தியம் பழாவி விட்டதென்று யாரா
புது சொல்வார்களா?
தாம் பழாவி விட்டதென்று யாராவது
சொல்வார்களா?

சத்தியமும் தர்மமும் அமர்தவம் வாய்த்
தவை—நித்திய யௌவன மானவை.

சத்தியமும் தர்மமும் அமர்தவம் வாய்த்
தவை என்றும், அவற்றைப் பற்றிக் கூறும்
தூக்கமும் அமர்தவம் வாய்த்தவையாகத்
தரவே இடக்க வேண்டும்? எவ்வளவு காலத்
திற்கு முன்பு வெளிப்பாடி, எத்தனை பதிப்புடன்
வெளிவந்தாலும் அவை நித்திய யௌவன
மாகத்தான் இருக்கும்.

ராஜாஜி பல வருஷங்களுக்கு முன் எழுதிய
உபநிஷத் பழக்கமும், கண்ணக் கட்டிய வழியும்,
நூதம் கீதங்களும் இப்போது புதுமைப் பதிப்
பாகப் பிரசுரமாக அந்நூல்கள் என்ற பெயரில்
வெளி வந்திருப்பதைப் பாரிக்கும் போது
தமக்கு அவ்வாறே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இது சத்தியத்தையும் போல என்றும் என்
வதமாக இருக்கத்தக்க தூக். எத்தனை பதிப்பு
களும் வெளிவருவதற்கு சந்தர்ப்பம்.

வேதாந்தம் என்னுடைய தம்மவர்கள்
பிரியா பிரியா என்று பழத்து ஒரு
திருக்கள். இந்த உரை வாழ்க்கைக்கும்
அதற்கும் சம்பந்தம் இல்லையென்று கருது
கிறார்கள். இது எவ்வளவு தவறு என்பதை
ராஜாஜி இந்தப் புத்தகத்தின் மூன்றுரை
யிலே வெகு தெளிவாகவும் அழகாகவும்
விளக்கி யுள்ளார்.

வேதாந்தம் இந்த உரைத்துக்கே உரியது
என்பதையும் இந்த உரைத்து வாழ்க்கை
தையும் பட்ட நடத்துவதற்கே அது சத்
யமென்றும் அநுத்தமமாகச் சொல்கிறது.

இதற்கு உதாரணமாக இந்தப் புத்தகத்தின்
முன் ஒரு விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்
லாம்:

வேத காலத்திலே இந்தப் புண்ணிய பராத
நாட்டிலே பஞ்சம் வந்ததா தமக்குத் தெரிய
வில்கை. அப்படி வந்திருந்தாலும், தந்திரோடு
இந்திய சர்க்கார் உணவு மெய்ப்பரையிக்கும்
சர் துவான பிரஸரத் ஸ்ரீவத்தவாசையப்
போன்றவர்கள் அப்போது அரசு
சங்கத்தை நடத்தி வந்ததாகவும்
தெரியவில்லை.

பாணம் தேனும் பொக்கி வழித்த
அந்தக் காலத்திலே உடல், தப் பன்
கடப் பெரியோர்கள் பஞ்சம்
போன்ற ஒரு விபத்து ஏற்பட்டால்
தும் ஏற்படலாம் என்று கருதி
அந்தக்கால மெ எச்சரிக்கைகளையும்
உபதேசங்களையும் செய்து வைத்
திருக்கிறார்கள்.

கைத்திரிய உபநிஷத்தின் பிரகரு
வீடம் அவருடைய தந்தை வீன்
வருமாறு கூறுகிறது:

அதற்குள்—எழுதியவர்: சக்கர
வந்தி இராஜகோபாலகாச்சாரியார்;
பிரசுரம்: புதுமைப் பதிப்பகம்,
காரைக்காடி; விநியோக உரிக்கை:
அண்ணாநிதியம், சயவாசம், புதுக்
கோட்டை கட்டெட்; விநியோக: கு. சி.

அண்ணம் தந்தியாத்த தந்தியம் ||
அண்ணம் தந்தியாத்த தந்தியம் ||
அண்ணம் பஞ்ச குதே தந்தியம் ||

அதாவது, உண்ணும் உணவிக் குற்றம்
கண்ணவெண்டாம். உணவை வினாக்காரதே,
என்னவா உணவுப்போருக உண்டாகு.

இன்று இந்தியாவிலே பஞ்சம் வந்த பிரகரு
ஆயிரக்கணக்கான போருக விசயம் செய்து
இந்திய சர்க்கார் வினம்பர இலாகா உணவுப்
போருக உற்பத்தியைப் பெருக்கும்படியாகச்
சொன்னும் உபதேசத்தை, பன்மீர வருஷம்
களுக்கு முன்னும் பிரகரு முனிவர்கள் தந்தையே
சொல்லி யிருக்கிறார். "உணவுப் போருக
அநிகமாக உண்டாகு. அபிரிக்காவை
எதிர்பார்க்காதே!" என்று தெளிவாகவும்
பரிசுவராகவும் சொல்லி யிருக்கிறார்!

புரவத் கைதக்கோ உபநிஷத்துகளுக்கோ
தாம் மதிப்புரை கொடுப்பதோ அன்றை
தற்கு யிருக்கிறது என்று அபிரியாயும்
கருவதோ எவ்வளவு அசட்டுத்தமமான
காரியம்! ஆனால், இப் புத்தகம் சம்பந்தப்
பட்ட வகையில் ஒக்கைமாதிராம் குறிப்பிட
வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். அது
ராஜாஜியின் தமிழ் தகையாகும்.

உபநிஷதக் கருத்துக்களை ராஜாஜி ஓர்
அழகிய கதைக் கோத்துப்பிரசுர சமராக
எழுதி யிருக்கிறார்.

கைதயின் தோன்றும் முக்கிய சந்தேகங்கள்
எல்லாம் அண்ணக் கட்டிய வழியின் ராஜாஜி
தெளிவாகவும் விளக்கமாகவும் எழுதி
யிருக்கும் குறிப்புரை மூலம் மறைந்தன.

அபிரியோக நூதம் கீதங்களையும் படிக்கும்
போது, அபிரியோக தமிழிக் எழுதியது
போல அவ்வளவு தெளிவாக இருக்கிறது.

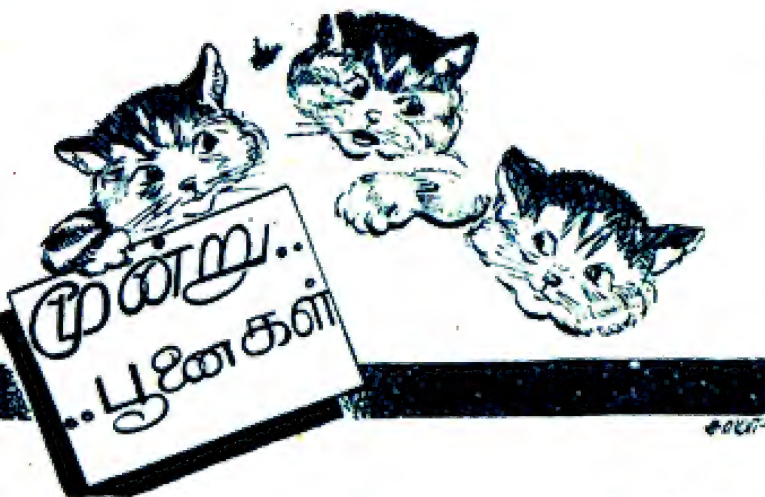
முடிவாக, இப் புத்தகத்தைப் படிக்கும் தம்
மனத்திலே ஓர் ஒரு அபிரியோகம் மாதிராம்
கந்திரமாக நித்திரைது. அதாவது, கண்ணனும்
வேதத்தினும் அபிரியோகம் எவ்வளவு
அதிசூட்சுமக் சர்க்கர் என்பதும், தமிழ்
பாணத்துக்கு எவ்வளவு சிறந்த ஒரு ஞான போக்
கிஷம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதும்.

வைதீக சாஸ்திரியும் வெய்யில் காலமும்!

சார்.

ராஜி

ஒரு முயலும் மூன்று பூனைகளும் மிகவும் சினேகமாக இருந்தன. பூனைகள் நாட்டில் வசித்து வந்தன. முயலோ பக்கத்திலுள்ள காட்டில் வசித்து வந்தது. பூனைகளை விட முயல் பூனைகளிடம் அதிக சினேகமாக இருந்தது. முயல் எங்கேயாவது சினிமாவுக்கோ, டிராமாவுக்கோ அல்லது சங்கீதக் கச்சேரிக்கோ போக நேரிட்டால் தன் செவ்விலேயே பூனைகளை அழைத்துப் போகும். ஆனால் பூனைகளோ முயலுடன் சினேகமாக இருப்பது போல் நடத்தாலும் முயலுக்கு ஒரு உபகாரமும் செய்ததில்லை. எப்பொழுதும் முயலை ஏமாற்றுவதிலேயே கண்ணாக இருந்தன. முயல் நல்ல முயலானதால் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

ஒரு நாள் முயலும், பூனைகளும் வேடிக்கையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது முயல் "சினிமாக்களே! நாம் ஏன் நிலாச் சாப்பாடு சாப்பிடக் கூடாது?" என்று கேட்டது. அதற்கு ஒரு பூனை "முயல் சொல்லுவது சரியான யோசனை. இன்று அமாவாசை. அடுத்த பெளர்ணமி அன்று நிலாச் சாப்பாடு சாப்பிடலாம்" என்றது. முயல் சொன்னதை மற்றவைகளும் ஆமோதித்தன.

அன்று முதல் நிலாச் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய தின்பண்டங்களைச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தன. மூலும் தனக்குக் கிடைத்த ரொட்டி, பிஸ்கத்து, பாதேலட்டுக்கட்டி முதலியவைகளைப் பூனைகளின்

விட்டில் கொண்டு சேர்த்தது. நிலாச் சாப்பாட்டுக்குப் பூனைகளின் விட்டில் பலவிதமான தின்பண்டங்கள் சேர்த்தன. பெளர்ணமி தினமும் வந்தது. முயல் அன்று காலை காடெல்லாம் அலைந்து பல மாடுகளின் உதவியால் நிலாச் சாப்பாட்டுக்கு நிறையப் பாக்கொண்டு வந்தது. பூனைகளும் முயலின் உதவியை மெச்சின. மூன்று பூனைகளும்

முயலை அன்று இரவு எட்டு மணிக்கு நிலாச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்தன.

ஏராளமான தின்பண்டங்கள் சேர்த்திருக்கவே பூனைகளுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. இந்தத் தின்பண்டங்களை நாம் முயலும் தின்றால் என்ன? எதற்காக நிலாச் சாப்பாட்டில் முயலைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று நினைத்தன. அப்பொழுது "நாம் முயலிடம் இரவு எட்டு மணிக்கு நம்முடைய விட்டில் நிலாச் சாப்பாடு என்றல்லவா சொல்லி யிருக்கிறோம்? முயல் இங்கு வருவதற்குள் ஏழு மணிக் கே விட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு தின்பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு சமீபத்திலுள்ள வயல் பக்கம் போய்ச் சாப்பிடுவோம். முயல் வந்து தேடி விட்டுப் போகட்டும்" என்றது ஒரு பூனை. மற்ற பூனைகளும் இதை ஆமோதித்து அதன்படியே செய்தன.

அப்பொழுது நல்ல நிலா வெளிச்சம். மூன்று பூனைகளும் "ஒருக்கால் முயல் நம் வீடு பூட்டி யிருப்பதைக் கண்டு நம்மைத் தேடி வந்தால் என்ன செய்வது? ஆதலால் சீக்கிரமே ஆகாரங்களைச் சாப்பிட்டு விடுவது நலம்" என்று நிச்சயித்தன. உடனே ஒரு பூனை அவைகள் உட்காருவதற்காக ஒரு பெரிய வெள்ளைத் துணியைக் கீழே போட்டது. பிறகு அந்தத் துணியில் மூன்று பூனைகளும் உட்கார்ந்தன. பால், பிஸ்கத், ரொட்டி முதலிய தின்பண்டங்களை அவைகளின் எதிரில் வைத்துக் கொண்டன. "அப்பாடி! முயலை ஏமாற்றி விட்டோம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே தின்பண்டங்

களைச் சாப்பிட ஆரம்பிக்கும் சமயத்தில் பூனைகள் உட்கார்ந்திருக்கும் இடத்தில் ஏதோ சப்தம் கேட்டது. பிறகு அவைகள் உட்கார்ந்த துணி மத்தியில் சற்று உயர ஆரம்பித்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திடீரென்று துணி உயர ஆரம்பிக்கவே மூன்று பூனைகளும் பயந்தன. அவைகளுக்கு உடல் நடுக்கம் எடுத்தது. துணியின் நடு மத்தியில் ஒரு அடி உயர்ந்தவுடன் மூன்று பூனைகளும் பயந்து எல்லாத் தின்பண்டங்களையும் போட்டு விட்டு ஓட்டம் பிடித்தன.

ஒரு மணி நேரம் ஆயிற்று. மூன்று பூனைகளும் சற்று பயம் தெளிந்து அவைகள் சிரமப்பட்டுச் சேர்த்த தின்பண்டங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று தெரிந்துகொள்ள மெதுவாக வயல் பக்கம் சென்றன. அப்பொழுது அங்கு அவைகள் வைத்திருந்த தின்பண்டங்கள் ஒன்றையும் காணவில்லை. எங்கு போயிற்று என்ற யோசனையுடன் பார்க்க, அவைகள் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் ஒரு பள்ளம் தென்பட்டது. அந்தப் பள்ளத்தில் மூன்று பூனைகளும் எட்டிப் பார்க்க அவைகளுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. ஏன் என்றால் அந்தப் பள்ளத்தில் அவைகளின் சிகேகித முயல் தன் மனைவி குழந்தைகளுடன் பூனைகள் விட்டுவிட்டுப் போன தின்பண்டங்களைத் தின்று கொண்டிருந்தது.

பூனைகள் எட்டிப் பார்த்ததைப் பார்த்த முயல் "சிகேகிதர்களே, வாருங்கள்! நான் இந்தப் பள்ளத்தில் தான் வசித்து வருகிறேன். சற்று முன்பு இப்பள்ளத்தின் மீது ஒரு துணி விரிக்கப்பட்டது. யார் விரித்தது என்று பார்ப்பதற்காக மெதுவாகத் துணியைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்தேன். அப்பொழுது இங்கு ஒருவரையும் காணவில்லை. ஆனால் நாம் சேகரித்து வைத்திருந்த தின்பண்டங்கள் யாவும் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. உங்களையும் இங்கு காணவில்லை. ஆதலால் அத் தின்பண்டங்களை நானும் என் குடும்பத்தாரும் சாப்பிட்டு விட்டோம். சற்று முன்பு நீங்கள் வந்திருந்தால் நீங்களும் சாப்பிட்டிருக்கலாம்" என்று சொல்ல மூன்று பூனைகளும் அவமானத்தினால் தலைகுனிந்தபடி திரும்பிச் சென்றன.

க வியின் க ன வு

"வள்ளியின் நமயுண்ட கண்கள் அழகுக் கடவுள் குமரவியே கவரத்தகு"
"கண்ணடி அழகு-யின் கண்களின் மை கரைத்து அவன் வளம்பை குறைத்தது"
இது கவிஞர் கண்ட உண்மை.

பெண்மணிகளின் எழிலை ஈடுத்துக் காட்ட கண் களுக்கு மை தீட்டிக் கொள்வது என்பது பண்டைய காலத்திலிருந்தே நம் நாட்டு மந்திரிகளாக கையாள்ப்பட்டு வரும் ஒரு சிறந்த பழக்கமாகும். தற்போது இந்த மை (Eyetex) ஐடெக்ஸ் என்று பெயரால் சாஸ்திரிய முறையில் தயாரிக்கப் போது விற்ப்புண்டுள்ளது. இதை சாமி மணிகள் தவறாமல் கண்களில் தீட்டிக் கொள்வதால் கண்களில் உயிர்வாழ்வுத் தழித்து ஒர்த்து குறுகுறுப்பான உணர்ச்சியைப்பெறுவது நிகழாமல் பார்வையும் அளித்து கண்களின் மேல் தென்படுகிற கிரகரமான கருவகங்களைப் போக்கி நெதிரை சம்பந்தமான கோலங்களைத் தடுத்தோடு. ஐடெக்ஸ் உங்கள் சோபையை மனமாய் வகுத்திரைக்கிறது. இது நாகரிக உணர்வையே குழங்குகளுக்கும் இசைதிருப்பவாகிறது.

Eyetex

மை

AN ARVIND LABORATORIES PRODUCT

SOLE DISTRIBUTORS:
PUSHPAVANAM STORES
TRIPPLICANE — MADRAS

சென்னை ஸ்டாக்கில் கிடைக்கிறது:

ஜெனரல் கடுதேசன் லிட்., எஸ்.லே.லேட் ஜெனரல் கடுதேசன் லிட்., ரெய்.பி.சி. மதராஸ் கடுதேசி எம்.பி.பி.சி.யம், மவுண்ட் ரோடு, கத்தரம் ஸ்டேஷன், மயிலாம்பூர், சத்திர பார்மிசி, மயிலாம்பூர், சத்திர ஸ்டேஷன் தி. நகி.

மற்றும் சில வரம்புகளிலும் கிடைக்கும். வெளியூர்களுக்கு ஏஜென்டுகள் தேவை.

கிடிதும் கல்யாணமும்

[எஸ். வி. எஸ்.]

அன்றைக்கு அதைப் படித்தபோது எனக்குத் தலை சுழன்றது; கண்ணெல்லாம் இருண்டது.

கொஞ்ச நாழிகை கழித்து மனசில் ஒரு வித ஆதரவு ஏற்பட்டது. "சல்ல வேண! ஏற்பட விருந்த ஆபத்திலிருந்து இவ்வளவு சீக்கிரம் தப்பினோம்" என்று எண்ணி மன சிம்மதி அடைந்தேன்!

செல்லவாசிக்கு வயது பதினெட்டு அல்லது இருபது இருக்கும். அழகாகக் கூட இருப்பான். அவன் அடிக்கொரு தடவை வீட்டுக்கு வருவான்; என் தங்கை செல்லியிடம் ஏதாவதும் பெரிவிட்டுப்போவான். அவன் வருவது போவது எல்லாமே எனக்கு ரொம்பவும் பிடித்திருந்தது என்று சொல்லும் போதாது, என்ன? காதல் — என்று சொல்ல வேண்டுமா?

செல்லவாசி ரொம்பவும் ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆனால் சாக்களோ ஊருக்குள்ளே பெரிய பணக்காரர். எங்கள் ஐயாவுக்கும் கான் ஒரே பிள்ளை. எங்கள் இனத்தாரிலேயே பி. ஏ. வரை படித்த அறி ஆர்வமான பிள்ளை கான் ஒருவன்தான்.

இந்த வகைகளில் எனக்கும் செல்லவாசிக்கும் கலியாணம் என்று பேச்சு எடுக்க முடியுமா?

இதனிடையில் என் தங்கை செல்லி வேறு இருக்கினாள். அவள் கலியாணம் முடிந்த பிறகுதான் என்னைப்பற்றிப் பேச்சு எடுக்க முடியும்.

எங்கள் அப்பா செல்லியைத் தம் மைத்தனார் மகன் சடைப்பத் தேவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முயற்சித்தார். சடையப்பன் கொஞ்சம் படித்தவன். பதினைந்து ரூபாய் பரிசைக் கூட எழுதியிருந்தான். அந்தப் படிப்புப் படித்த விபரீதர்தான் என்று நினைக்கிறேன், "இந்தப் பணக்கார வீட்டுச் சம்பந்தமே வேண்டாம்" என்று சொல்லி விட்டான்! அவன் தாயார்கொஞ்சம் கிரிப்பந்தப் படுத்தவே ஒடிவிட்டான்; இருக்கிற இடமே தெரியவில்லை.

இதை யெல்லாம் பற்றி யொசிந்துக் கொண்டிருந்தபோது, "அண்ணே, இந்தக்

காதிதத்தைப் படித்துச் சொல்லுங்கள்" என்ற ஒரு குரல் வந்தது. எனக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது. "அண்ணே!" என்று செல்லவாசி அல்லவா உப்பிட்டான்!

கடிதத்தைப் பிரித்தவுடன் "என் அருமைக் கண்மணி செல்லவாசி" என்று ஆரம்பித்திருந்தது.

முடியில் "உன் அன்பார்த்த கணவன்: சொக்கன்" என்று எழுதி யிருந்தது.

இதைப் பார்த்ததும் ஆரம்பத்தில் சென்னப்படி எனக்குக் கண் இருண்டு, தலை சுழன்றதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை அல்லவா? கலியாணமான பெண்ணையா காதலித்தோம்? சல்ல வேண, தப்பினோம். விஷயம் இவ்வளவு சீக்கிரம் தெரிந்ததே என்று மன ஆதரவு ஏற்பட்டது.

செல்லவாசி என்னுடன் பேசுவதும் அதற்கு முதல் தடவை; அதனைக் கடைசித் தடவை! ஆயே கடிதம் படித்த வேணையும் சல்ல வேணாதானே!

அன்றிலிருந்து அவன் உறவு என் தங்கையிடம் ரொம்பவும் அதிகரித்தயிட்டது.

2

வெகு நாட்களுக்குப் பிறகு ஒருநாள் என் தங்கை செல்லி என்னிடம் வந்து "அண்ணே, எம்ம செல்லவாசி என்ன இருந்தாலும் யோக்காரிதான்" என்றான்.

செல்லவாசி அல்லவா அழகாக இருந்தும் அவன் கண்களில் சோகக் குறி யிருந்தது. ஏனோ அதுவே அவனிடம் ரொம்பவும் கடுகிந்தது. அதனால் செல்லி சொன்னதற்கு "தப்படி என்ன யோகம் அகளுக்கு?" என்றேன்.

"ஒரு பெண்ணுக்கு அன்பார்த்த கணவனைத் தேர்ந்தது வேறு என்ன வேணும்?" என்றான்.

"அவளுடைய கணவன்தான் இங்கு இல்லையே" என்றேன்.

"அவன் இங்கு இல்லாவிட்டால் என்ன, அவன் அன்பு இருக்கிறதே!" என்றான்.

"அவளுடைய அன்பை நீ எப்படிக் கண்டாய்?" என்று கேட்டேன்

"அவன் தன் கணவன் எழுதும் கடிதம் கினை எல்லாம் என்னிடம் கொடுத்ததான் படிக்கச் சொல்லுகிறான். ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் ஒரு வரி இரண்டு வரி எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. அவன் உன்னைத் தைபே நிதந்த காட்டியிருக்கிறான். ஒரு தாம் 'கான் உன்னை விட்டு இரண்டாயிரம் மைலுக் கப்பால் இருக்கிறேன். உன்மை யில் முன்பு உன்னுடன் இருந்ததைவிட இரண்டாயிரம் மடங்கு தொகுதி யிருக்கிறேன், சொல்லாயி!' என்ற எழுதி யிருக்கிறான்."

"நீண்டு ஒரு தடவை, 'இந்தக் கடிதத்தை ஏதோ மையினால் எழுதினான்' என்று எண்ணிக் கொன்னாதே உன்னை கினைத்து கினைத்து உருகும் கண்ணீரினால் எழுதினான்' என்று எண்ணிக் கொள்' என்று எழுதியிருக்கிறான்."

"இப்படி எத்தனை கடிதங்கள் !

"இவ்வளவு அன்பார்த்த கணவனைச் செல்லாயி நெற்றதற்கு அவனை யோக்காரி என்று சொல்லாமல் என்ன சொல்வது, அண்ணா!" என்றான் செல்லி.

"அப்படியா? அந்த மனுஷனைப் பார்த்தால் தேவனுபோலிருக்கிறதே!" என்றேன்.

"எனக்குக் கூட அவரைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கிறது, அண்ணா!" என்றான்.

"பின், நீயே ஏற்பாடு செய்யலாமே. நீதானே அவளுக்குக் கடிதம் எழுதகிறாய். கணவனை வரச்சொல்லி அவனை எழுதச் செய்கிறதானே?" என்றான்.

அதற்குச் செல்லி சொன்ன பதில் என் மனக்கு ரொம்பவும் வேதனை யாக இருந்தது.

"செல்லாயி அவரை வரச்சொல்லி எழுதிய தனிய மாட்டேன் என்கிறான். இங்கிருந்த கூரையில் அடியும் குத்தும் தவிர்த்த ஒரு ஆசை மொழிகூடச் சொல்வத புருஷனுக்குப் பட்டானத்தில் சேர்ந்தவுடன் இவ்வளவு ஆசையும் அன்பும் எங்கிருந்த வந்தது என்ற சந்தேகப்படுகிறான், அண்ணா! பட்டானத்தில் சேர்ந்தால் இவ்வளவு மனமாறுதலாக ஏற்படும்? மறுபடியும் அவர் இங்கு வந்தால் ஒருகால் பழையபடி ஆரம்பித்த விஷயாரோ என்றெல்லாம் பயப்படுகிறான்" என்று செல்லி சிறித்கிறான்.

எனக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரிய வில்லை, இருந்தாலும் கான் எவ்வளவோ

உற்சாகப் படுக்தி, அப்படி யெல்லாம் மாறு மாட்டார் என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தேன். மனக்குன், செல்லாயி போன்றவளுக்குக் கணவன் ராஜ்யனாவா வாய்க்க வேண்டும் என்ற வருத்தப்பட்டுடன்.

3

61ம் கன் குடியிருப்பில் திகர் என்று ஒரு கான் கலகலப்பு ஏற்பட்டது. விஷயம் விசாரித்ததில் பட்டானத்திலிருந்து இரண்டு பேர் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவன் செல்லாயினுடைய கணவன்—சொக்கன்; மற்றொருவன் சொக்கனுடைய சினைகிதன்.

அவர்கள் இருவரும் எங்கள் வீட்டு வழியாகத்தான் போகவேண்டும். செல்லி அவர்களை ஜன்னலிலிருந்து பார்த்தான். ஒருவன் உயரமாகவும் பொது சிறமாகவும் இருந்தான். இன்னொருவன் கொஞ்சம் குட்டை; சிறக்கூடக் கறுப்புத்தான். ஆனால் முகம் ரொம்பவும் கணையாக இருந்தது.

இனி, அவர்களைப் பற்றிய சமாசாரம் செல்லாயி கொண்டு வருவான் என்று காத்தக் காத்துச் செல்லி சடைத்துப்போனான்.

கிளம்பிய காலம்

பெண்ணைப் பெற்றவர் :— உங்களுக்குத் தெரிஞ்சு இடத்தினே ஏதாவது வான் திருத்தாக் கொண்டுக்கொ.

என்பர் :—அந்தக் காலத்தில்தான் இப்படி வானத் தேடிண்டு வர வராத அந்நாட்கள்..... இந்தக் காலத்தில் கூடவா இப்படி?...

பெண்ணைப் பெற்றவர் :—நான் அந்தக் காலத்தில் சென்றேன்வந்தேன், னாஹ்!

சூரியன் அஸ்தமிப்பதற்கு அரை நாழி வைக்கு முன்னால் செல்லாயி விட்டுக்கு வந்தாள்! வந்தவன் ஒரு சித்திரமாகவே திரும்பிப் போய் விட்டான்.

அவன் போனானோ இல்லையோ, "அண்ணா, அவர்களுக்கு ஒரு விருத்த சம்ம விட்டிக் வைக்கலாமா?" என்றான் செல்லி.

"அவர்களுக்கு?" என்று கேட்டேன்.

"செல்லாயி விட்டுக்காரருக்கும் அவருடைய சினைசெருக்கும்." என்றான்.

"முன்னும் பின்னும் தெரியாதவர்களுக்கு எப்படி விருத்த வைப்பது?" என்றேன்.

"அவர்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தானே அண்ணா விருத்த வைக்கச் சொல்கிறேன்?" என்றான்.

1

"சூரியாணம் என்பது பற்றி நான் சற்றும் சித்திக்காத போது என் அப்பாவும் அம்மாவும் பேச்செடுத்தார்கள். உண்மையாகச் சொல்கிறேன், சூரியாணம் என்பதற்குத் தாக்குத்தண்டனை என்றுதான் அர்த்தம் செய்து கொண்டேன். மேலும் எனக்குப் பார்த்த இடம், எங்கள் அத்தல்கையிட உயர்ந்த பணக்கார இடம் நான் வேண்டாம் என்று எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தேன். தவர்கள் கேட்கவில்லை. சிற்ப்பத்தப்படுத்தினார்கள். நான் சொல்லாமல் கொன்னாமல் பட்டாளத்தில் சேர்ந்த விட்டேன். அங்கே சம்ம பக்கத்துக்காரர் என்று இவர் (செல்லாயினுடைய கணவர்) தான் எனக்குச் சினைசெரு ஆனார். கல்பாணமாகி ஏதோ மனம் வெறுத்துப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தாராம். குடும்பம் என்றால் நாலும் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் தன் மனைவியே அழைத்தாலெழிய வளருக்குத் திரும்புகதிலில்லை என்று முடிவு செய்திருந்தார். எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது. இவருக்காக வேண்டி நான்தான் அவர் மனைவிக்குக் கடிதம் எழுதுவேன். இவர் அனுமதி பெற்ற ஒரு வாக்கியம் இரண்டு வாக்கியம் அதிகப் பிரசங்கித்தனமாக எழுதி வைப்பேன். அதன் பின் இரண்டு வருஷம் கழித்த இப்போது ஏற்பட்டது. இவர் மனைவி வரச் சொல்லி எழுதினார். எங்கள் புறப்பட்டிருக்கிறோம்" என்று செல்லாயி கணவரின் தோழர்.

ஆமாம், எங்கள் வீட்டில் நடந்த விருத்திப்போதுதான் இயவனவும் அவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

இடையில் நான் குறங்கிட்டு "அப்படியானால் நீங்கள் இங்கு வந்ததற்குக் காரணம் என் தக்கை செல்லிதான்" என்றேன்.

"தக்கை தக்கை செல்லியா? ஒன்றும் புரியவில்லையே" என்றார்.

"செல்லாயிக்கு வரும் கடிதங்களை யெல்லாம் என் தக்கைதான் அவருக்குப் படித்துச் சொல்லுவான். அதில் நீங்கள் எழுதும் அந்த ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் படித்தபிட்டு, இதை எழுதியவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பான். பிறகுதான் செல்லாயியைக் கொண்டு புறப்பட்டு வரச் சொல்லி எழுதினார்களாகும்" என்றேன்.

என் தக்கை அந்த வாக்கியங்களைப் படித்தான் என்றவுடன் அவர் மூகம் அப்படியே விடர்ந்த விட்டது! நான் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டேனோ என்று கூட பயத்திட்டு. உடனே பேச்சை மாற்றுவதைத் தவிர்த்த வேறு வழியில்லை.

"இப்பொழுது உங்களுக்கு எத்தனாருக்குப் போகவேண்டும்" என்று கேட்டேன்.

"கடைய கல்லூர்."

"கடைய கல்லூரில் யார்?"

"விக்கரபாண்டித் தேவர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாமோ?"

விக்கரபாண்டித் தேவர் எங்கள் மாமா அல்லவா என்று யோசித்தேன். "உங்கள் பெயர் சடையப்பனோ?" என்றேன்.

"அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரிந்தது?" என்றார்.

"நீங்கள் என் மாமா மகன் அல்லவா!" என்றேன்.

* * *

61க்கன் விஷயங்களில் சற்றும் தலையிடாத எங்கள் அப்பாவிடம் "சம்ம செல்லியைக் கட்டிக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்ன மாப்பிள்ளை செல்லியைத் தேடிக்கிட்டு வந்திருக்காரு" என்றேன்.

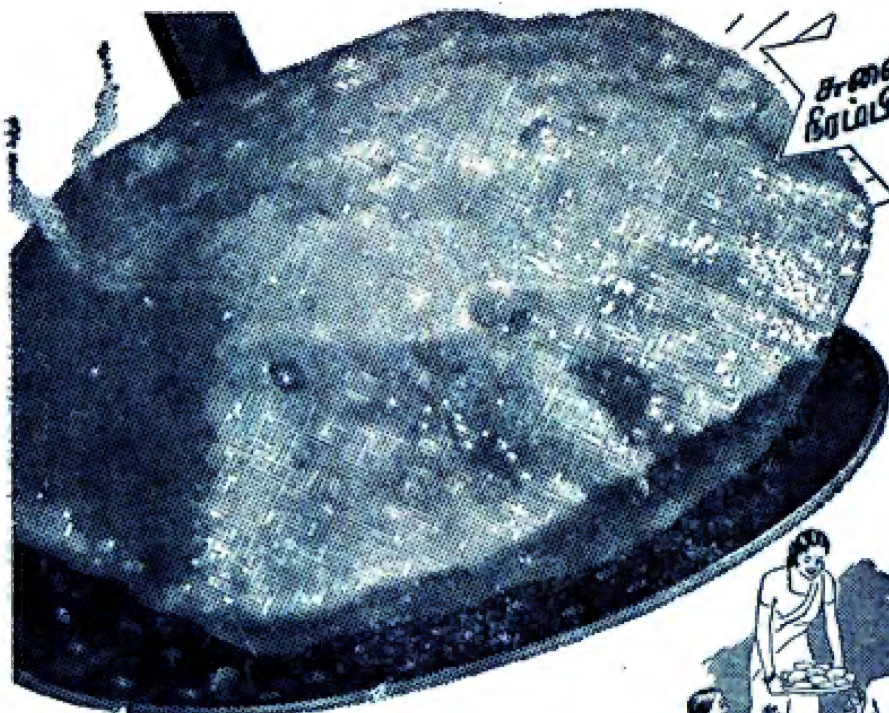
அவருக்கு ஆச்சரியம் தாக்கவில்லை; அளவு கடந்த சந்தோஷம்!

இதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு மொனமாயிருந்த செல்லாயினுடைய கணவர், "செல்லாயியை எனக்குச் சம்பாதித்திக் கொடுத்ததற்கு உமக்குச் சரியான பரிசு!" என்றார் தன் தோழரிடம்.

சுவை
நீரம்பியது

சுவப்பாய்
ஜீரணமா
கிறது

சத்துமானது

விடமின்
உடம்பியது

டால்டாவில் வறுத்த பூரிகள் வாயில் கரையுகின்றன—மேலும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கின்றன!

டால்டா உங்கள் தின்பண்டங்களை குடியுள்ளதாகச் செய்யும் வஸ்துமட்டுமன்று—அதுவே ஊக்கமளிக்கும் உணவு! எளிதில் ஜீரணமாகக் கூடினதும், விடமின் நிரம்பியதுமான இச் சமையல்செய்ய உதவும் சாதனத்தின் அறிந்த சத்தையளிக்கும் நிறமையைக் கொண்டு உங்கள் தினந்தோறுமுள்ள சரப்பாட்டைச் சீர்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். டால்டா ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் ஒரு தன்கொடை—அது அவர் தயாரிக்கும் சாதாரண தின்பண்டங்களுக்கு விசேஷச் சுவையை யளிப்பதோடு அவர் குடும்பத்திற்கு அதிகப்படியான ஊக்கத்தையும் கொடுக்கிறது.

கூடுதலெதில் மட்டும் எழுதப்பட்டுள்ள டால்டா சமையல் புத்தகத்தின் உதவியுடன் உங்கள் சரப்பாட்டுத் திட்டத்தை அமைவுங்கள். சத்தைத் தரும் நிறமங்களை ஆராய்ந்தெடுத்த கையெழுத்த 150-க்கு மேற்பட்ட இந்தியத் தின்பண்டங்களைப் புகழவும் செய்கும் ஞானர்கள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றனர். உங்கள் புத்தகத்திற்கு Dept. A461 P.O. Box No. 353, Bombay, என்ற விவரத்திற்கு கான்கு அனு ஸ்டரம்பு அனுப்புகள்.

SUNSHINE
Glaxo

ஸன்னைக் கிளாக் ஸோ
 குழந்தைகளை புஷ்டியாக வளக்கிறது

இதற்குரிய உபயோகப்படுத்தல் :
 எச். ஜே. பாஸ்டர் & கோ., லிட்.
 பம்பாய் - கல்கத்தா - மதராஸ் - மைசூர்

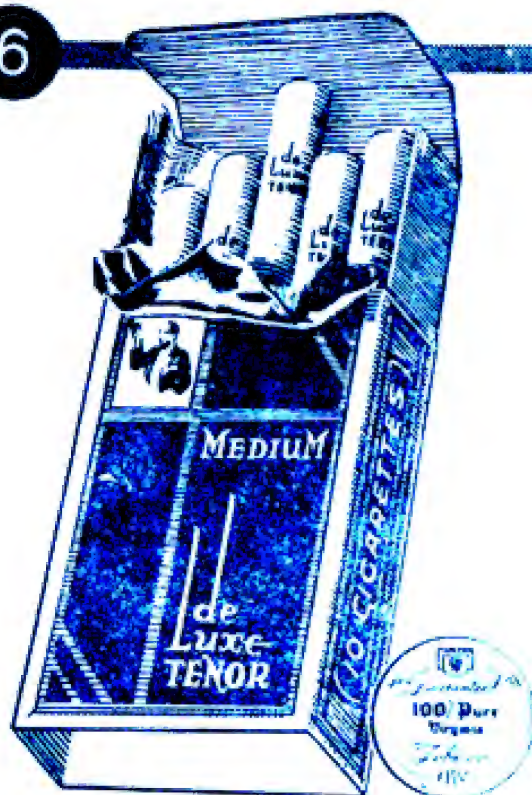
குழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 அணுவிற்கு மட்டும்புகள்
 அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் பெயரையும் விவரத்தையும் எச். ஜே.
 பாஸ்டர் & கோ. லிட்., ந. பெ. 202, பம்பாய் என்ற விவரத்திற்கு அனுப்புவர்கள்.

மிகுமல், ஜலதோஷத்திற்கு
 சாஸ்திரரீதியிப்படி தயாரித்த
 ஜெர்மன்வகுமான் மருந்து!

ஸிரோலின்
 'ரோச்'

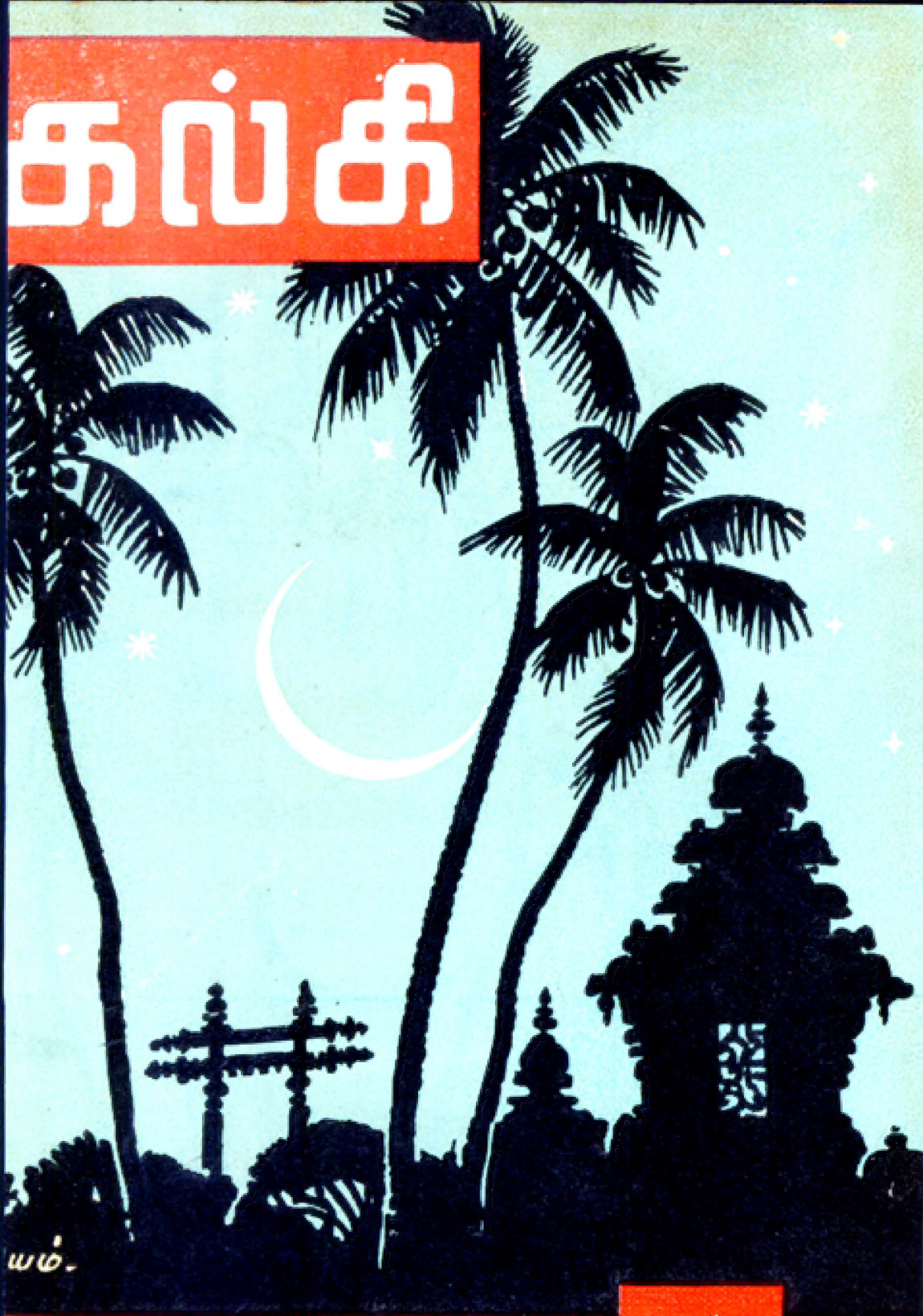

மெதுர் சீகரட்டை
 உய்யோகிம்பவர்கள்
 எம்பொழுதும்
 சந் தோஷம்
 அடைகிறார்கள் **Tenor**
 Cigarettes

JAMES CARLTON LIMITED, LONDON

கங்கி

யம்.

ALKI ஜூன் 9, 1946 4 அணு

2000 வருஷங்களுக்குமுன்

முன்னோகன சத்தனத்தை குறைவற்ற தன்மைக்கு ஒப்பிட் டார்கள். இன்று நாம், ஒரு நல்ல பொருளை அந்த வாகைத்தின் "ரோயல் ராயல்" என்று சொல்லுகிறோம். அநேகபால முன் னோகன் ஒப்பொரு உபாந்த பொருளையும் சத்தனத்திற்கு கடிமைச் சொல்லுவார்கள். ஸ்ரானத்திற்கு அனுகுணமான வாச னைத் திரையங்களின் ரோக்கைக்கு சத்தனத்தையும் இவ்வி லகையாதாக இருப்பதின் தாரணம் அதை கவித் தனமும் குளிச்சிப்பனக்கும் குணமுமேயாம். அநேகஞாண்ட காலத்தின் உண்மை என்றும் உண்மையே.

மைசூர்

சந்தண சோப்

சத்தனம் குறிப்பது குற்றமற்ற குணமே

நங்கையின் நன்றி

லோகரா

கர்பாசய ரோக நிவாரணி

கர்பாசயக் கோளாறு
களால் அவஸ்தைப்
பட்ட பின் லோத்ரா

அ வளக்கு
புத்துயிரும்
ஆ ரோக்
கி ய மு ம்
அளித்தது.

கேசரி குளம், மதராஸ்

காஜாப் சமந்தாபாய், ஆத்மிர சிக்
சர்க்கார், தமிழ் வரகு முதலிய இடம்
எனக்கு எழுந்தன :-

தோராம ஜெனரல் ஸ்டோர்ஸ்

செத்தியபதி : பெங்களூர் : மதுரை

ஹாமிட்லாட்

ஹாமிட்லாட்

ஆயின்ட்மென்ட்

விரைவில்
காயங்களை
ஆற்றி சகல சரும
வியாதிகளையும்
சொஸ்தமாக்குகிறது

வெட்டுக் காயம்,
ரணம், தீப்புண்.
பரு, சொழி சிவங்கு,
முதலிய சரும ரோக
ங்களுக்கு

ஹாமிட்லாட் தனிகாடு
லெயோடெட்ஸ் டிஸ்ட்ரி.
(ஐபி-541-கொழிந்த
தந்தகத்த மருத்துவப்பரிப்பாட்டம்)
HD. 8.

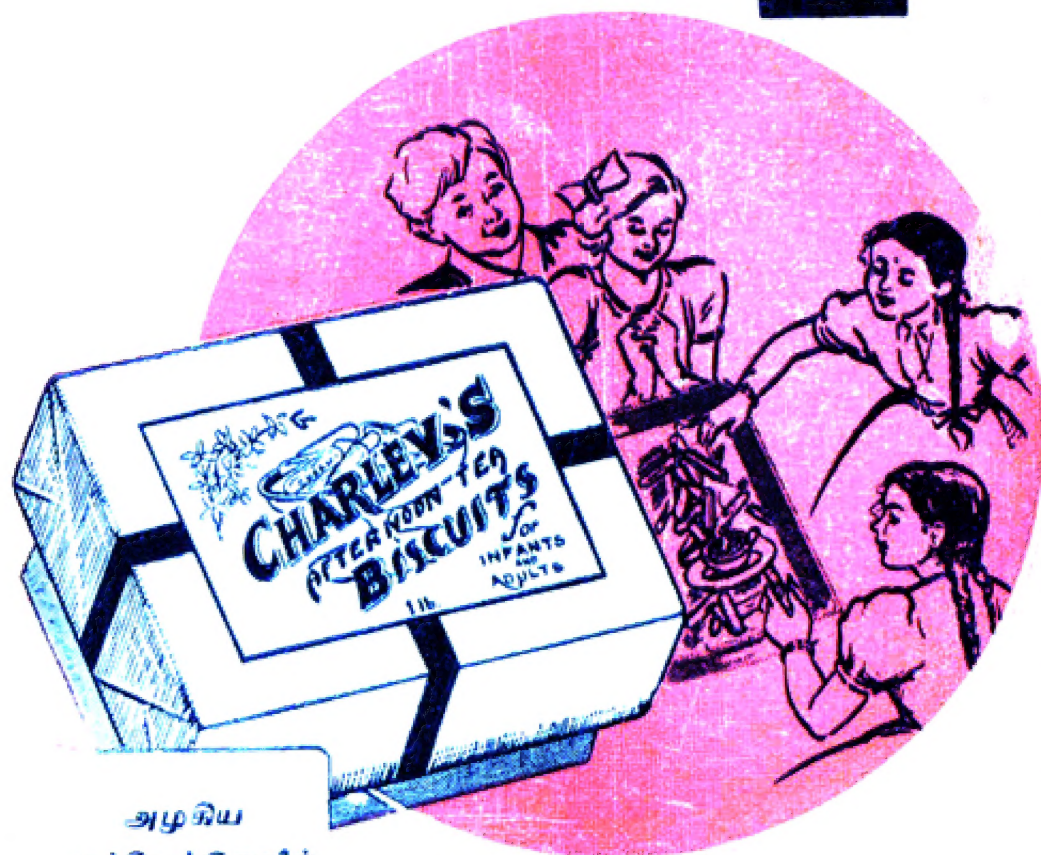
சென்னை பிரபல டெய்லி டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர் அகில
தேசிய டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர் அகில டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்

சப் ஏஜன்டுகள் :

1. மெனில் சண்டன் ஏஜன்ஸிஸ்,
தேவநகர்
சென்னை, மதுரை, கோயம்புரம், திருச்செங்கோடு,
செங்கோட்டிக்கு.
2. மெனில், கோயம்புரம் கம்பெனி,
38, குப்பன் தெரு, பாண்டிச்சேரி
3. மெனில், கமர்ஷியல் ஏஜன்ஸி,
101, ஆண்டர் தெரு, சென்னை
குளம் போக்கு, திருச்செங்கோடு

சார்ல்ஸ் டீ

அழகிய
பாக்கெட்டுகளில்
காற்றுப் புகாத
உறைகளில்

பிஸ்கட்ஸ்

CHARLEY & CO. USILAMPATTI.

Agents For Salem & N. Arcot Dts. The General Agencies Corporation First
Agraharam, Salem. Agents For Nilgiris: Messrs. Brilliant Traders, Ootacamund.